

SEVDA KADINI

ŞEHİT MEDYA RONAHI'NİN GÜNCESİ

PKK ŞEHİT ÇALIŞMALARI KOMİTESİ YAYINLARI 2021



R BER APO: " EH T YA AMDIR"

 EH T MEDYA RONAHI'NİN G NCES 

Basım Yeri: *Azad  Matbaası*

Basım Tarihi: *2021*

Basıma Hazırlayan: *PKK  ehit  alışmaları Komitesi*



RÊBER APO: "ŞEHİT YAŞAMDİR"



Kod Adı: MEDYA RONAHI

Adı Soyadı: İP ÇİÇEK

Doğum Tarihi ve Yeri: 16.11.1989 / IĞDIR

Anne Adı: EMİNE

Baba Adı: HASAN

Katılım Tarihi ve Yeri: 10.06.2009 / IĞDIR

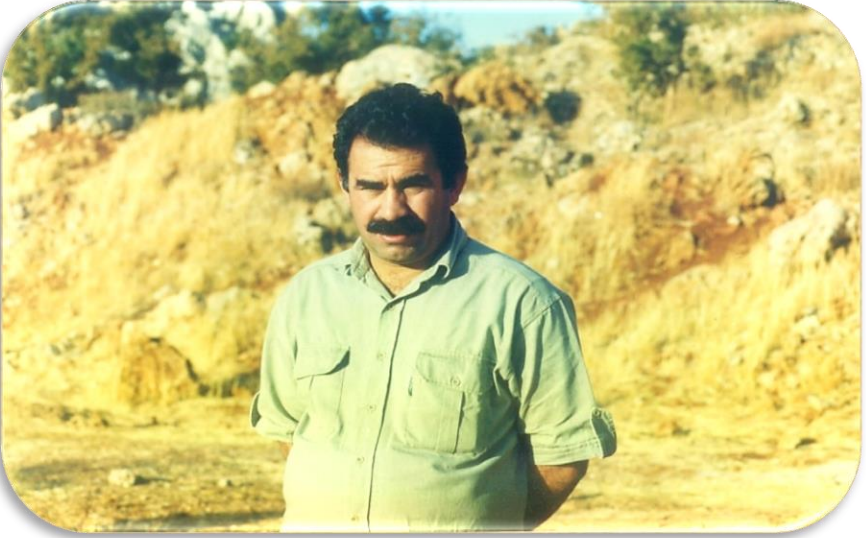
Alanı ve Görevi: ZAGROS / SAVAŞCI

**Kaldığı Alanlar: 2007 GENÇLİK ÇALIŞMASI, 2009 GARE YSE,
2009 ZAGROS**

Şahadet Tarihi ve Yeri: 22-23.10.2011 – Geliyê Teyare



R BER APO: “ EH T YA AMDIR”



"Biz her zaman şunu söylüyoruz; kendinizi güçlendirmek istiyorsanız şehitlerimizi temsil edin! Ben bir şehit için, PKK'li de değildi fakat ona sahip çıktık dedim. Halkı ayağa kaldırdık. İlk şehidimizin anısını yerine getirdik; PKK'yi ilan ettik. Şehit Mazlum'u andık; ülkeye erken dönüşü gerçekleştirdik. Şehit Mahsum KORKMAZ'ı andık; eskiden ülkede on kişi barınamıyordu, silahlı 50 kişi, 100 kişi gece gündüz kalacağız ve kesinlikle çıkmayacağız dedik. Önümüzdeki yıllarda, onların anısına amacımıza ulaşacağız diyorum. Agit'in anısını böyle yerine getireceğiz dedik. Nasıl? Gücü on misline ulaştırarak. Gerilla oluştu ona sahiplik ettik. Şehit düşenler bunu yerine getirdiler. Tüm arkadaşlar için, "biz de bazı şeyler yaptık, biz de şehitleri andık" demelerini diliyorum. Bizim en büyük görevimiz; gece gündüz demeden mücadelemizi güçlendireceğiz dedik. Madem hedef budur, ne kadar yokluk olursa olsun yeniyi yaratacağız dedik. Fakat birçoğu böyle değil. Önderliğimiz zaten siyasi olarak güçlüdür. Bunu biz mi yarattık? Hayır! Her şeyden önce şehitlerin yaşamı bizim için bir emirdir. Biz onların emirleri doğrultusunda yürüdük. Ben mücadeleyi bu aşamaya vardırımdım. Bu neyi ispatlıyor? En büyük kuvvet şehitlerdir. Ben bunu söylüyorum. Benim şehitlere olan bağlılığım, ortaya çıkardığım mücadele ve yürüttüğüm iştir. İnsan kendi yoldaşının kanını unutamaz. Unutmak, insanın yanlışlıklara girmesidir, erken düşmesidir ve erken şehit olmasıdır."

Rêber APO



R BER APO: " EH T YA AMDIR"



 NS Z

1989 Iğdır Do umlu Medya arkadaşımız yurtsever bir çevrede hareketimizi tanım  , gençlik yıllarını  zg r gençlik hareketi etrafında y r tt  u canlı çalışmalarıyla sergilemiştir. Özellikle gençlik çalışmaları etrafında y r tt  u çalışmalarında gösterdiği duruş ve kararlılık, onun mücadeleyi komple yaratma istem ve arzusunu derinden gösterdiği dönemler olmuştur. Bir mücadeleyi, hele özgürlük bedelleri kadar kutsallık taşıyorsa bunu komple yaratmak gerektiğine inanan Medya arkadaşımız, bu anlay   ve düşünce yo unlu unda gerillaya adım atm  tır.

Medya Yolda , 2009 yılında gerillaya katıldıktan sonra yeni sava cı eğitimi alır.

Yeni sava cılar eğitimin ardından düzenlemesi Zagroslara olur. Gidece i yer Cilo eyaletidir. Cilo asi, göklere varan ba ı ve de geniş, adeta her bir ayrıntısına  zen gösterilerek hazırlanmış dereleri, tepeleri, sırtları, bo azları, kayalıkları olan derin bir araziye sahiptir. Cilo da ki bir yıllık bir sava cı bile, sanki uzun süredir savaş i indeymi  gibi pratikle ir, belli boyutlarda pi er. Heval Medya’daki gelişimde de gerillacılı ı bütün yönleri ile kavramaya çalışan genç bir kadının zek  , i tenli i vardır. Verilen savaşa normal bir katılım sergileme taraftarı değildir, tam içinde olmak istemindedir. Eylemlere katılmak,  nde olmak için çok çaba sarf etmektedir. Eylemli yaşamın yarattığı fedak rlı ı, sorumluluğu, dayanıklılığı, tutkuyu, ba lılı ı derinden hisseder. Böylesi bir kadın olabilmek için de her türlü zaafıtan arınm  ,  rg t  derinden yaşayan bir kadın olunması gerektiğinin farkındadır artık. Tüm bunlar içinde eski yaşamın bütün al  kanlıklarından, özelliklerinden kopması gerektiğini gün geçtikçe daha iyi kavradığı gibi bu yönlü bir emek, sorumluluk sahibidir. Genç, canlı, gelişme isteği çok  nde bir kadın olan Heval Medya pratik saha içinde özellikle kadın konusunda derinle meye ve gerillacılıkta eylemlere katılabilecek bir performansta olmaya büyük  zen gösterir. Bu her iki boyutta Heval Medya’nın önderlik ger e inde yo unla ma çabasını daha bir yükseltir. Git gide kendini açma çabası  ne çıkar. Yaşam da bu yönlü yo unla malarını payla tı ı arkadaşlarına; “ben  nderli in kızlarından olmak istiyorum. Bunun için de kendimi Zilan çizgisinde b y tmem lazım” der. Cilo’dan sonra en büyük hayali Serhat’a gitmek, Serhat’ta gerillacılık yapmaktır. Heval Medya’nın kendi büyüdüğü,  ekil aldığı ve yaşama y r d    bölgesine içten bir ba lılı ı vardır. Kalbi oralar içinde atmaktadır. Ama Serhat’ta bir kadının gerillacılık yapması çok fazla şey istemektedir. Ne kadar gelişmek gerekiyorsa o kadar geli melidir. Bu noktada kararlıdır. Serhat’a gitmeyi bir ihtiyaç olarak görmektedir adeta, Serhat’ta ki gençleri sistemden kurtarma savaşını yüreğinde yaşamaktadır. Heval Medya’yı eylem ve mücadele yolda ı anlatıyor;

“  hit  i ek Devrimci Operasyonu için belli bir g   olarak bir araya gelmi tik. Kimi arkadaşları ilk defa gördüm. Dünyanın en heyecanlı, içten, fedak r, yorulmak nedir bilmeyen o gençleri ile orada tanışm  tım. Arkada ların hepsinde hem bir heyecan, hem de acaba ben eylemde nerde yer alacağım diye bir bekleyi te vardı. Herkes düşmana biraz daha yakın olmak, daha yakında vurmak ve en tehlikeli



yerlerde yer almak istiyordu. Belki kimi arkadaşlar böylesi bir eylemin şehidi olabilmeyi bile içlerinden geçirmekteydi. Çünkü hepimizde biliyorduk ki çok büyük bir eylem olacak ama eylem olana kadar da eylemin kapsamını hiçbirimiz tam olarak bilmiyorduk. Artık bu heyecanın son anlarının yaşandığı vakitlerde, bir nokta da hepimiz bir araya gelmiştik. Benimde o noktaya gittiğim günün sabahıydı. Ve sabah çok soğuktu. Soğukla arası hiç de iyi olmayan biri olarak güneşin üzerimize doğmasını ve bizi ısıtmasını bekliyorduk. Bizi akşam görmeyen arkadaşlar da hem tanımak, hem de selam vermek için yanımıza geliyordu. Böylelikle böylesi bir eyleme katılanlar olarak birbirimizi de tanımış ve görmüş oluyorduk. Güneş doğmuş tam da üzerimize vurmuştu. Tam bu sırada Heval Medya sık ormanlığın içinden yavaş yavaş ilerleyerek geldi. Toplu bulunduğumuz yere çıktı. İki elini yanlarına dayamıştı, kalabalığın içinde geçtikten sonra şöyle biz yeni gelen arkadaşlara baktı. Çocuksu gözlerle bizi süzdü. Uzun boyu, sağlam fiziği ve çocuksu, birazda torlak bakışları ile birkaç dakika karşımızda durdu. Güzel bir örgü ile ördüğü uzun siyah saçları ile tam da karşımızda durmuştu. Bulunduğu bir yerde hemen kendini hissettirmesini bilen biri idi. Onun olduğu bir yerde Onu fark etmemek zaten mümkün değildi. Çok çabuk göze çarpan, fark edilen biri idi. Heval Medya'nın yapmacık olmayan, katıksız, narin, kendine özgü olan davranışları vardı. Heval Medya, Heval Ruken'in yanında kalan arkadaşlardan biri idi. Eylemde de Heval Ruken'in koordine olarak rol oynadığı tepede idi. BKC taşıyordu. Ama eylemde düzenlemesinin saldırıya olmamasına çok kızmıştı. Bir türlü kabullenmiyordu. Ama hiçbir huysuzlukta, tepkisellikte de bulunmadı. Sakin karşıladı hiç kabullenmediği halde. Yeni yeni gelişen, güçlenen arkadaşlardan biri idi O.

Eylemin yapıldığı gün yine gece bir yerde arkadaşları bekliyorduk. Gece çok karanlıktı. Kobralar bir sağa bir sola vuruyor. Kobranın sesi çok yakın gelse de çok fazla umursadığımız yoktu öyle. Bir araya gelen bir grup olarak başka bir grubu bekliyorduk. Gelecek olanların kim olduğunu bilmesem de, bir süre sonra üst tarafımızda bir grup hızla indi. Heval Eylem ile oturduğumuz yerde hazır bir vaziyette yola çıkmak üzere bekliyorduk. Gelen arkadaşlardan biri, Dijwar arkadaş onlara bir şeyler anlattı. Hızla bir şeyler hazırladılar. Bir yerlerin tarifini yaptı. Öyle hızlı orada ki birçok arkadaşı harekete koydu. Heval Eylem'e eğilip ya bu arkadaş Heval Ruken değil ama kimdir diye sordum. Çünkü herkesi harekete geçirdi. Bunu öyle olgunca yapıyordu ki, ilk başta Heval Medya olduğunu anlamadım. Güçlü idi, yapması gerekeni bilen, buna göre gerekirse herkesi rahatlıkla örgütlebilecek kadar da muktedir, kudretli biri idi. O gelince bulunduğumuz yerin havası birden değişti. Ama herkes de bunu çok doğal karşıladı, hiç kimseyi rahatsız etmedi.

Yine iki gece sonra 21 Ekim'in gecesinde bir araya geldik. O genelde Heval Ruken'in yanında kalıyordu. Heval Ruken disiplinli ve çok kurallı idi. Ayrıntıları iyi kafasında tutuyor. İnce ince tedbirler alan biri olarak yanında ki arkadaşlara çok dikkat ediyordu. Heval Ruken'in yanında olmak iyi hoştu ama eylemde saldırı gruplarında olamamak Heval Medya'yı çok fazla üzmüştü.



O gece yine O Heval Ruken’in grubunda idi. İlk havan atışları olduğunda Heval Ruken’in grubu bizim bulunduğumuz taş altına yetişmişlerdi. Bir grup kadın arkadaş böylelikle bir araya gelmişti. Ama henüz ortam sessizdi. Ne keşif sesi, ne de üst üste havan atışları başlamıştı. Sadece birkaç tane havan atılmıştı bulunduğumuz yol güzergâhına. O taşın altındayken Heval Medya “biz burada biraz daha vakit geçirirsek kobralar dola girecek” dedi. Ama kızmıştı, olacak olanları önceden görmüş gibi ve bütün sorumluluğunu yaşayan bir üslupla konuştu. O arada Heval Roza da konuşuyordu. İkisi de bir birine çok yakın tespitlerde bulunuyordu. Sakin bir üslupla Heval Medya yine tekrarladı “bizi fark ettiler, inşallah arabacıya bir şey olmaz” diye iç geçirdi.

O doğru düşünmüş, erken fark etmişti. Yıllarca gerillacılık yapmış gibi düşmanın nasıl hareket edeceğini erkenden kestirmişti. İçinde bulunduğumuz dolun ne kadar ölü bir dol olduğunu iyi tahlil etmişti. Ama ortalığı asla telaşa vermedi, sakindi soylu yüreğinde ki tüm direngenlikle.

Ve gece ilerledikçe hareketimiz zorlaşmaya başladı. Yönelim arttı. Onların dediği gibi ölü bir arazideydik, dar bir yerdeydik. Çıplak bir arazide idik. Sonra havan atışları arttı. Keşif sesi gelmeye başladı. Bizim de hareketimiz hızlandı. Biz her hızlandıkça havan önümüze atılıyordu. Bu bizi daha bir yavaşlatıyordu. Tam bu arada hiç hesapta olmayan başka bir grupla karşılaşacaktık. Hiç beklenmedik bir şekilde bir toplanma oluşacaktı. Hem de hiç de hesapta olmayacak bir şekilde çok sayıda güç bir araya gelecektik.

Fark edilmiştik. Artık biliyorduk. Hızla vadiden çıkmaktan başka çare kalmamıştı. Ki uçaklar alana girdi. Girmesi ile her taraf aydınlanmaya başladı. Önümüzde büyük bir aydınlanma ile beraber kadın çılgınlıklarının ağırlıkta olduğu yoğun bir ses kütlesi dolu deldi geçti. İçimden bu ne ses yahu böyle derken bile sadece Kazan’ın vuruşundan sonra yükselen duman kütlesine bakıyordum. Aklımdan hiç geçmedi ki bu vurulan arkadaşların çılgılığı olabileceği. Görmeyene kadar, dokunmayana kadar anlamadım ki o çılgınlık yaşam ile ölüm arasında ki son nefesler idi. Son nefesleri hep bir ağızdan çıkmıştı. Bir koro halinde bu dünyaya son nefeslerini üflemişlerdi. Rüzgâr o sesleri toplamıştı bağrına alıp oradan uzaklaşmıştı hemen. Alıp gitmişti o sesleri.

Ama O, Önder Apo’nun özgürlüğü için yiğit bir kadın olarak çoktan yolunu almıştı. Ulaşmıştı Önderliğin özüne. Önderliğinin yiğit kızı olarak çoktan katılmıştı şehitler kervanına.”

PKK Şehit Çalışmaları Komitesi



“A kı canlandırmak en zor devrimci görevlerden biridir. Büyük emek, zihniyet aydınlığı, insanlık sevgisi ister.

A kın en önemli şartlarından biri  a rı bilgeliği sınırlarında seyretmeyi gerektirir. İkincisi sistemin çılgınlıklarına karşı büyük duruşu büyütür.         kurtulu suz,  zg rl      birbirinin yüzüne bile bakılamayaca ını bir ahlaki tutum olarak benimsemeyi gerektirir. D rd      cinsel güdüyü    hususun gereklerine tutsak etmeyi gerektirir. Yani cinsel güdü bilgeli e,  zg rl  k ahlakına ve politik askeri mücadele gerçekliğine ba lanmadan atılacak her adımın aşkın inkarı olduğunu bilmeyi gerektirir.”

R ber APO



BAŞKANIM

Belki yetersiz yoldaşlığımız yüzünden her gün o İmralı işkencesini çekiyorsun. Özeleştirimi vermek isterim. Ama yetersiz yoldaşlığı tam anlamıyla anlamadığımdan dolayı bu özeleştiriyi vermekten korkuyorum. Ama anlamak için belli bir çabam var. Başkanım, belki o dört duvar arasında olmasaydın hayalindeki dünyayı cennetleştireceğine sonsuz inancım var. Keşke yaşadığım kadın erkek çelişkilerini yüz yüze tartışabilseydik. Evet, bize yazdıklarını okuyoruz. Ama hiçbir şey seni görmek kadar güzel değildir. Çoğu zaman sizi rüyalarımda görmek istiyorum. Ama gelmediğin zaman ise kendimi kötü hissediyor, aynı zamanda geçmişimle ilgili bir yoğunlaşma içerisine giriyorum. Belki çıkan eksikliklerimiz yüzünden ya da kendimizdeki daha doğrusu sistemin bizde yarattığı şeylerle bir kavga içerisine giremeyip, onları içimizde yaşatmak ve bunu partiye dayatmak. Başkanım, sizi nasıl anlatacağımı, nasıl bahsedeceğimi bilemiyorum. Adeta şaşıyorum. Kadını nasıl bugüne getirdiniz. Kadına nefes verdiniz. Adeta var olan bedenine ruh verdiniz. Ve ruhla beden bir araya gelince kadın var oldu. En önemlisi ona akıl verdiniz. Düşünce sahibi yaptınız. Bunları düşündükçe ne söyleyeceğimi ne yapacağıma şaşıyorum. Ve çıkan eksikliklerimde sizin bu yaptıklarınızı görünce kendimden utanıyorum. Size olan sevgimi nasıl tarif edeceğimi de bilmiyorum.

Bir gün Amed Surlarında sizinle buluşma dileğiyle...

12.01.2010

MERHABA BAŞKANIM

Size yine yazıyorum. Sizinle yüz yüze konuşarak dertleşmek isterdim. Böyle yazarak değil. Evet, Başkanım sizinle bir gün yüz yüze konuşacağım, umutluyum. Belki şehit düşerim. Sizi göremem ama benim binlerce yoldaşım ve halkımız sizi Amed Surlarında dinleyecektir. Ve de kadınlar. Başkanım sizin bugün 18 Mayıs 1984 çözümlemenizi seyrettik. Ve yetersiz yoldaşlığı biraz da olsa anladım. Çok üzgünüm. Ne size doğru bir yoldaş olabildik ne de şehit arkadaşların vasiyetlerine sahip çıktık. Büyük bir utançtır bu benim için. Belki yeni bir savaşçıyım. Ama bu bir bahane olamaz. Heval ZİLÂN'da yeni bir şervandı. Ama o sizin yoldaşınız oldu, olabildi. Bende sizin yoldaşınız olmak istiyorum. Sizi anlamak ve anlatmak istiyorum. Bende istediklerinizi yaşamsallaştırmak istiyorum. Başkanım kadın iradesine sahip çıkmalı diye dile getiriyorsunuz. Evet, Başkanım siz bizim en büyük irademizsiniz. Sizi oradan çıkarmadan böyle bir şeyden söz edemem.



Kimsenin adına konuşamam ama kendi adıma konuşursam böyle rahat bir şekilde ben kendi irademe sahip çıkıyorum değil de çıktım diyemem. Çünkü siz hala o dört duvar arasındasınız nasıl böyle bir cesaret gösterebilirim ki. Evet, erkeklere karşı elimden geldiğince onlara muhtaç olmamaya ve onlardan elimden geldiğince manevi kopuşa gitmek istiyorum. Biliyor musunuz Başkanım bazı arkadaşlar sizin üzerinize hiç yazı yazmamış. Buna cesaret edemediklerini söylüyorlar. Ama ben buna katılmıyorum. Çünkü siz biz kadınların en büyük yoldaşısınız. Ve paylaşmasam kimimle paylaşacağım. Bizi anlayan bir sizsiniz. Bize gösterdiğiniz yolda sonuna kadar bağlı kalmak ve doğru bir şekilde yürümek istiyorum. Ve şehit kadın yoldaşların izinde gitmekte bizim en büyük amacımızdır. Sizinle Amed Surlarında buluşma umuduyla...

14.01.2010

O GÜLÜŞLERİ UNUTMAK KOLAY OLABİLİR Mİ?

Dün akşam Önderliğin çözümlemesini izledik. Ah Önderim ah seni ne çok özledim. Dün akşam ki gülüşlerini unutmak kolay olabilir mi? Hayır, Serokê min ben buna dayanamam. Sizi orda düşünmek bile çok zor oluyor. Çok zor geliyor insana. Sizi tanıdıkça daha çok bağlanıyorum. Sizi seviyorum. Bu bizim kaderimiz değil. Bizim kaderimiz bizim elimizde. Madem öyleyse bu yetersiz yoldaşlığımızın özeleştirisini veriyor, sizi oradan çıkarma sözünü veriyorum. Sizi seviyorum. Sevgim pratiğim olacak. Sahte dostluklara sahte yoldaşlıklara dayanamıyorum.

21.01.2010

BAŞKANIM

Lanetli 15 Şubat komplosu yaklaşıyor. İçimdeki kin, öfke daha da artıyor. Bu lanetli günü hak ettiği karanlığa gömmek bizim en büyük görev ve sorumluluğumuzdur. Başkanım, bu emperyalist güçlerin ve çıkarıcı, insanlığından çıkmış güçlerin hesabını bir bir soracağız. Bu güçler ne kadar dünyaya hâkim olduklarını sanıyorlarsa da aslında hepsi birer ödlektirler. Bu yarattıkları sistemin şifresini çözdüğünüzde size karşı bir cevap bulamadılar ve bu lanetli komploju gerçekleştirdiler. Başkanım, bunlar halkı korkaklaştırırken aslında en büyük korkaklar kendileri oldu. Başkanım, bazı şeyler kalemin ucunda deftere, beyaz sayfalara aktarılmayınca insan ne kadarda kendini eksik görüyor. O günü, o kapkaranlık günü nasıl anlatayım



ki. Belki kalem yazıyor ama yine de boğazımda biriken hıçkırıklar yazmama engel oluyor. Hayır, asla böyle günlere ağlamayacağım. Kinimi içimde gün geçtikçe büyüteceğim. Ama gözyaşlarımı o büyük gün özgürlüğe kavuştuğunuz gün sevinç gözyaşları diye dışarı vereceğim. Onları o zaman özgür bırakacağım. O günü belki hatırlamıyorum ama nasıl olacağını tahmin edebiliyorum az çok. Çünkü siz bir evren için çalışıyordunuz. Sadece insan değil, hayvandan tutalım bitkiye, bitkiden tutalım taş, suya kadar. Ve o gün tüm doğa, evren büyük bir yas içindeydi. Halada öyle. Rüzgâr eski görkemini insanlığa göstermiyor. Estiğinde ya çok sert ya da çok hafif esiyor. Çok sert estiğinde her şeyi darmadağın ediyor. Çok hafif estiğinde ise insanları kendisine hasret bırakıyor. Hepsi insanları lanetlemişlerdir. Resmen intikam alıyorlar. Yine bitkiler eskisi gibi bize yakın değiller. Yağmur, kar, şimşek ve onlarca doğa olayı artık eskisi gibi düzenli değil. Yağmurda karda tıpkı rüzgar gibi biz insanlardan o gün “Roja Reş” için bizden intikam alıyorlar. Gök ise topladığı bulutlarıyla insanların üzerine öyle bir karanlık çöktürüyor ki, sanki kendi karanlığıyla o “Roja Reşi” parçalamak istiyormuşçasına ve bir gün başaracağının umuduyla, yıldırımlarıyla, şimşekleriyle bağırıp çağırıyor. Bir yandan umut gözyaşları bir yandan da acı gözyaşları döküyor. Doğa umutlu. Kurtarıcılarını yine aralarında göreceklerine umutlular. Güvercinler sizden sonra artık hiçbir insana inanmıyorlar. Onlarda size yapılan ihanet ve komploya karşılık hiç kimseyle alıp vermiyorlar. Doğa umutlu o büyük gün için mutlular. Peki, binlerce kadın yoldaşımız, annelerimiz ve daha 4-5 yaşlarındayken sizin için düşmana taş atan çocuklar yine o gün “Roja Reşi” aydınlatmak için sokağa çıkacaklardır. Hepsi de sizi göreceğine umutludur. Başkanım benim size olan hasretim hepsinde de bulunuyor. Belki heval Viyan gibi değildir benim hasretim, içimdeki acı. Ya da heval Zilan, heval Sema Yüce ve heval Beritan. Evet, Başkanım size olan bağlılığımı yaklaşan 15 Şubat’a karşı sorguluyorum. Yeni bir arkadaşım. Başkanım, size olan büyük hasretimizle. Bir gün Amed Surlarında sizi dinleme umuduyla.

05.02.2010



BAŞKANIM

Size olan özlemlerim ve sonsuz sevgi ve saygılarımla Merhaba.

Başkanım, sizden uzakta her bir gün, bayram kutlamak istemiyorum. Her kutlamada yüreğim yaralanıyor. Siz sağlık durumunuzu bize bağlıyorsunuz ama biz bunu bile bile eksiklikler yaşıyoruz. Size olan yetersiz yoldaşlığımızdan dolayı ve kendimizi tekrarladığımız için siz orda acı çekiyorsunuz. Çok büyük bir utanç bizim için. Size içten bir özeleştirimi veriyorum.

Kadının, doğanın, evrenin tek dostu olan siz Yüce Önderimiz bir o kadar da onlardan uzak tutuluyorsunuz. Yıllardır topraktan, yeşilliklerden ve de çok sevdiğiniz kuşlardan uzaksınız. Ama özgürlük günleri yakında. En büyük inancımız rüyanızdaki Amed'li çocuklarla Amed Surlarında özgürlük yürüyüşünü yapacağınızdır. Ve kadın tekrar yaratıcısına kavuşacaktır. Özgürlük günleri çok yakında.

Size olan yetersiz yoldaşlığımızın özeleştirisi olacaktır, bu pratik. Sonsuz özlemlerimle...

27.12.2010

BAŞKANIM

Size içten selam ve sevgilerimi gönderiyorum. Çok sevdiğiniz güvercinlerle yollamak isterdim. Ama bize küsmüşler Başkanım. Konuşmuyor-gelmiyorlar. Nasıl yapsınlar ki boyunları bükük kalmış. Bizim yetersiz yoldaşlığımızdan dolayı. Onun için rüzgârın kulağına fısıldadım. Bilemiyorum. Sanki rüzgârda beni dinlemedi. Sanki her şey bizi cezalandırıyor. Çok utanıyorum Başkanım... Yetersiz yoldaşlığımdan dolayı.

Bu sene artık son olmalı ve olacak Başkanım. Ne olursa olsun başarmaktan başka şansımızda yok. Buna inanıyorum. Sizi çok seviyorum...

22.02.2011

BAŞKANIM

Dostluğunuza biraz da olsa cevap olma kararlılığında olan, ruhu kirliliklere boğdurulmuş kızın olmaya aday bir Kadınımla;

Sizinle tanıdık özgürlük ve güzelliği. Size büyük borcumuz olduğunun farkındayız. Bunu canımız pahasına ödemeye hazırım. Yetmez biliyorum. Bize verdiğiniz bu güzel yaşamı korumada yetersiz kalıyorum. Bu güzellik diyarlarında yanımız da başucumuzda kirliliklere karşı yetersiz kaldığımı



biliyorum. Anlayamadığım kendi kişiliğime karşı büyük bir mücadele vermem gerektiğini biliyorum. İnsanları tanıma boyutunda bir gücüm var ama çoğu yerde kendime güvensiz kaldığımda sessiz kalıyorum.

Size dost olabilmem için bu yaşama sahip çıkmam gerekiyor. Bu yaşama sahip çıkmamız demek, sizinle dostluğu hak ettiğimiz anlamına geliyor. Onun için hep eksik kalıyoruz. Sizinle dost olmak istiyorum. Onun için bu yaşama sahip çıkacağım.

Başkanım;

Her şeyinizi bizim için feda ettiniz. Ve bizi yarattınız. Biz ise hep yetersiz kalıyoruz. Oysa bizim yapmamız gereken her şeyiyle insanlığa soyunmaktır. İnsanca bir yaşamdır. Ama biz buna rağmen köleliği yaşıyoruz. Ne olursa olsun Sizin Dostluk ellerinizi tutma erdemine ulaşabilmeliyiz. Bu kirli ruhumuzla Siz'e dostluk kuramayız. Ama bunun çabasında olursak ve hep kendimizle savaşırsak bizden istediğiniz insanca yaşamla bütünleşirsek o zaman size layık kızlar olacağız.

Yetersizliklerimizi asla affetmememiz gerekiyor. Çünkü bizim ruhumuz kirlenmiş. Bu kirliliklerde arınacağım. Sade ve temiz bir ruha ulaştıracığım. O zaman size layık bir dost olabileceğim.

Başkanım;

Size sonsuz özlem ve sevgilerimi yazarken hep bir vicdan azabı da çekmekteyim. Biz hep kendimizi kandırıyoruz bu konuda. Çünkü size layık olabilmek demek bu yaşama sahip çıkmak demektir.

Ama bu yüreğim bir kere de olsa onu yaratmak isteyen ve güzelleştiren Önderini görmek istiyor. Bunun mücadelesini veriyorum.

Yaratıcıma doğru koşuyorum. Çünkü Siz'i bir kere olsa göreceğim umuduyla...

Sizin yarattığınız güzellikler evreninde yaşamaya doğru koşarken;
Bir Gün Amed Surlarında Buluşacağımızın umuduyla...
Kendinize iyi bakın...

Medya RONA I

M d  Noktası

22.04.2011



“ imdi yanımıdasınız, anlamaya ve g   getirmeye çalışıyorsunuz. Adımlarınızı hesaplayarak atıyorsunuz. Çünkü biliyorsunuz ki, bu dava ve halk karşısında yanlış yaparsanız, ben onlar adına sizden hesap sorarım. Ama yarın hepiniz   lkenin farklı yerlerine gideceksiniz. Ve belki “APO yanımızda değil, istediğimizi ya ayabiliriz” diyeceksiniz. Fakat  unu iyi anlayın ki, burada o kutsal görevi üstlenen ben isem, orada da lardır. Eğer yanlış yaparsanız, dağlar size y   çevirir, hesap sorar. Bu y  zden gidece iniz yerlerde her gün batımında, y  n  z  çevirip da larla konu un. Yanlı larınızın hesabını verin ve tövbe edin.”

R ber APO



R BER APO: " EH T YA AMDIR"

SEVG L  G NL   M

Bundan sonra senin ismin SEVDA KADINI olsun. Sevinçlerimi,  z nt lerimi senle payla aca ıma söz veriyorum.

Medya RONA  



SEVDA KADINI

*Kutsal ana hakkın geçmişi ise
 ocuk bugünün gelece idir.
Sevda kadını özgürlüğün  a rısıysa
Kabul edilecek yaşam
Ya  zg r olacak
Ya hiç olmayacaktır.
Her yer karanlık ve zorda ise
 syan ve savaş ne kadar gerekli
Ve kaçınılmaz ise
Özgürlüğün  afak vaktinde
Aydınlık ufku sarmı sa
Barış, eylemi daha uygun ve gereklidir.
Bütün bu zamanlarda
Kutsal dinimizin de buyurduğu gibi
Bilim, aydınlı ında doğru d   neceksin
Hitabetin inceli iyle;
Yetkin konu acaksın.
Ve bu kutsal u urda
Eme inle,  abanla
Özgür ger ekle eceksin.*

R ber APO



FEDAİLEŞMEK

Bugün 9 gündür arkadaşların yanındayım. Aklımda bir sürü düşünce. 3 yıldır şehirlerde çalışmamı yürütüyordum. Hiç bu kadar düşünmemiştim. Ama Gerilla da her şeyi düşünüyorum, ister istemez. Neden buradayım? Ne yapmaya çalışıyorum? Yapmak istediğim kadar bir şeyler yapacak mıyım? Ne kadar başarabilirim? Arkadaşlara Yoldaş olabilecek miyim? Hepsi birer soru işareti. Bu sorulara çok az cevap bulabiliyorum. Bu sorulara cevap olmak, cevap bulabilmek için bu kadar yetersiz miyim? Neden böyle oluyor? Şiir yazmak istiyorum onu da yazamıyorum. Çok azda olsa, bu sorulara bir cevap vermek istiyorum.

Ben buraya köle kadın, tutsak kadın için geldim, tutsak, köle kadının en iyi örneği annem.

Kürt halkı, ezilen Kürt halkı için geldim. Her gün TV’de kırılan çocuk kolları, dipçikle ezilen çocuk kafaları, yerde üst üste atılan, dipçiklenen Kürt anneleri için geldim.

O kadar çok değerli insanlar, yoldaşlar canını verdi ki bu dava uğruna artık böyle değerli insanların ölmemesi için, yaşayıp daha çok şey yapabilmesi için geldim.

Milyonlarca Kürt halkını kölelikten, tutsaklıktan kurtaran onları büyük bir mevkiye getiren BÜYÜK İNSAN, ÖZGÜR İNSAN RÊBER APO’nun özgürlüğü için, cevap olmak istiyorum.

Ne tuhaftır ki BAŞKAN APO bir kişi olup, milyonlarca insanı özgürleştirdi. Ama ben ve benim gibiler, herhalde bazı şeyler için o kadar aciziz ki bizleri özgürleştiren, bizi bize tanıtan BAŞKAN APO’yu özgürleştiremiyoruz. Biz gerçekten ne yapıyoruz. Yoksa bizimkisi bencillik mi? Eğer bu bencillikse gerçekten de büyük bir bencilliktir. Ne olursa olsun bizde Mazlum, Kemal, Agit, Viyan, Beritan, Zilan gibi fedaileşmeliyiz. Acaba bunu başara bilecek miyim?

18.06.2009

İLKLER

İki gün önce ilk nöbetimi de tuttum. Çok güzeldi. Zamanın nasıl geçtiğini bile fark etmedim. Heyecanlıydım da. 40’dan fazla arkadaşın sorumlu olmak. Çok güzeldi. Birkaç gündür eğitime de giriyorum. Spora da gidiyorum. Ama diğer şubelerle birlikte spor yapıyordum. Yarın kendi şubemizle birlikte spor yapacağız. Şehit Nesrin şubesinde 8 kadın var. Bunlar Dersim, Asmin, Havin, Newroz, Roj, Pervin, Mizgin hevalerdir. Asmin ve



Havin hevaller Bakurê Kürdistan'dan, diğê arkadaşlar da Rojava'lıdır. Bizim şubemiz tamamlanmamış. 4 kadın arkadaşız. Bunlarda Stêrka, Newal, Nirvana hevallerdır. Stêrka heval Adıyaman'lı, diğê arkadaşlar da Amed'lidir. Yarın biz eğitime başlıyoruz. Her şey Ezilen halklar, Kürt halkı, Şehitler ve Önder APO'nun özgürlüğü için.

20.06.2009

YAŞAMIMIZA İLİŞKİN

3 gündür yazmıyorum. Çalışmalarımız çok yoğun. Yukarı mangaya gelene kadar akşam oluyor. İki gün ne yaptığımı söylemek istiyorum. Sabah spora gidiyoruz. Saat 6:00 da kahvaltı yapıyoruz. 07:00 de eğitim alıyoruz. Yani 2 gündür nasıl yemin edilecek onun eğitimini görüyoruz. Bugünde öyle oldu. Dün akşam nöbetçiydim. 10-11 arası nöbet tuttuk. Erkek arkadaşları çağırmaya gittik. Çünkü onlarda 11-12 arası nöbet tutacaklardı. Ama biz akşam onların mangalarını bulamadık. Onun için arkadaşlar 34 dk. geç nöbete geldiler. Biliyor musun bugün Awaze Çiya'dan 2 arkadaşı gördüm. 2 ay önce onlara ulaşmak imkânsız gibi geliyordu. Awaze Çiya bizim yemin törenimiz için gelmiş. Hem Abbas heval de gelecek. Yani anlayacağın şenlik var. Bizim takıma Şehit Newal ismi verildi. Takım komutanımız Deniz heval. Şube komutanımız Niştiman hevaldır. Şuan bu kadar yeter. Yazılacak çok şey var ama ben ancak bu kadar yazabildim.

23.06.2009

GERİLLAYI YAZMAK

Yine yazıyorum. Hiçbir zaman bu kadar yazmak istememiştim. Gerilla olduğumdan beri hep yazmak istiyorum. Yazmak, yazmak, yazmak. Çünkü Gerilla insana insanı, insanı insana tanıtıyor. Ve insan kendini tanıdıkça yazmak istiyor. Ve bende şuan hep yazmak istiyorum. Her şeyi, her şeyi yazmak istiyorum. Ne yaptığımı pek söylemek istemiyorum. Çünkü her günkü şeylerdir. Ama ne hissettiğimi yazmak istiyorum. Mesela her zaman, her an şu soruyu soruyorum kendime? Acaba Serok'un istediği bir kadın olabilecek miyim? Şehitlerin anısına bağlı kalacak mıyım? Gerçek bir militan olabilecek miyim? Bende bilemiyorum. Ama zaman gösterecektir.

Bugün Awaze Çiya'dan bazı arkadaşları daha gördüm. Hepsı çok sıcak insanlardı. Hepsini çok sevdim. Kendimi çok iyi hissediyorum. Biraz sonra eğitime gideceğim. Belki akşam yazamam. Çok mutluyum.

24.06.2009



ŞUBENİN AÇILIŞI

Bugün bizim Açılış törenimizdi. Sabah kahvaltıdan hemen sonra alana gittik. Bir-iki şube, Abbas heval, bazı komutanlar gelmişlerdi ve bizim şube. Her şey çok güzeldi. Çokta heyecanlıydık. Bir defa çok ufak bir hata yaptık. O kadar. Arkamızda Önderliğin fotoğrafları, Konfederalizm bayrağı, PKK, HPG bayrakları vardı. Önümüzde ki sırada bir tane Önderliğin resmi vardı. Bir tane silah ve Önderliğin savunmaları vardı. Biz saygı duruşundayken sılav emri geldi. Ondan sonra Şehide sılav. Biz şehide selam durduğumuzda 21 el ateş edildi. Komutan emir verdiğinde söz vermeye gittik. Söz verme bittikten sonra tüm şubeler, eski komutanlar, bizim komutanlar hepimiz bir yerde toplanıp oturduk. Heval Abbas bir konuşma yaptı. Konuşma bittikten sonra düşmanın uçakları üzerimizde uçmaya başladı. Hepimiz tepelere çıktık. Bazı arkadaşlar çok korkmuş, bazı arkadaşlara ise pek fazla etki etmemişti. Yaklaşık yarım saat o tepelerde bekledik sonra patlayan silah sesiyle aşağı indik. Aşağı indikten sonra bizim şube toplandı. Öğle yemeğimizi yedikten sonra moral için Awazê Çiya, Koma Amara ve bir tiyatro grubu gelmişti. Moralden hemen sonra heval Abbas'la fotoğraf çektirdik. Arkadaşlarla halay çektik. Her halde bizi TV'ye verecekler. Acaba ailem beni görür mü? Görse ne düşünür? En azından görseydiler de fazla sorun çıkarmazlardı. Acaba Cemile beni görmüş mü? Şu an ne yapıyor. Durumu nasıl. Amed'e gitme ihtimali vardı. Acaba gitti mi? Eğer Amed'e gitmişse muhakkak gelecektir. Gelmesini çok istiyorum. Gelsene be Cemile gelsene.

25.06.2009

KÜÇÜK GÖREV, BÜYÜK GÖREV OLMAZ

Nihayet uzun bir zamandan sonra yazmak için fırsat buldum. Belki merak ediyorsun niye böyle söylediğimi! Arkadaşlar beni lojistikçi yapmıştı ya işte boş zamanlarımı artık onunla değerlendiriyorum. Sabah saat 4:15'te uyan, 04:30 spor 06:00 kahvaltı, 07:30 eğitim, 11:00 de ara 01:00 de eğitim 04:00 de bitiş 06:00 da yemek ve akşamları istediğin şekilde uyu. Birde nöbette tutuyoruz. O boş zamanlarımı okuyarak geçirmek istiyorum ama lojistik o zamanımı da alıyor. Bazen gidip Deniz hevale ayrılmak istediğimi söylemek istiyorum ama Kemal PİR'in "Küçük görev - Büyük görev olmaz" sözü beni engelliyor. Sözü tam hatırlamadığım için bu kadar yazdım. İki gün önce yeni arkadaşlar geldi ve yeni bir şube daha açıldı ama Cemile gelmedi.



Çok bekliyorum. Çok da gelmesini istiyorum. Ama gelmiyor i te. Demek daha hazır değil. Kendine iyi bak.

03.07.2009

TOPLANTI

Bugün ilk defa bizim takıma resmi toplantı yapıldı. Herkes kalktı d  ncesini söyledi. Bende söyledim. Ele tirdim, eleştiri aldım,  zele tirimi verdim.

Yaşasın  zg rl k.  zg rl k güzel bir Şey ama insan kendini tanır sa. Kendini   zerse i te o zaman. Bir ak am heval Sarya ve Heval Deniz'le biraz tartı mı tık. Heval Sarya, Hevidar, Viyan, Berfin, Gülbahar ( ehit) ve Berfin bizim Őubeden arkadaşlardır. Biraz kişilik üzerinde tartıştık. İlk defa bu kadar kendimi sorguladım.

18.07.2009

SEVDA KADINI

Biliyor musun, geçen gün bir arkadaş mangada bir e yasını unuttu. İnti ar yerine gittik. O bunu fark edince aşağı geldik. Biraz acele ettik. İhtiyacını aldıktan sonra silahımı aldım. Ama silahın kayı ı da aynıydı. Sabah kalktığımızda fark ettim. Çok utandım. O gün doğru dürüst spor yapamadım. Aşağı indiğimizde silahı deği tirdim. Silahın sahibi bir Şey söylemedi ama bu eksiklik hep içimde kaldı. Bir daha böyle olmamalı. Olmayacak. Deniz hevale söylemek istediysen de söyleyemedim. Bir daha olmamalı. Neyse kalsın artık ben kendime güveniyorum.

Biliyor musun bugün sporda tempo 3'  bitirdim. Benim için çok iyi oldu. Şimdi zor olan bunu hep devam ettirmektir. Bazı Şeyler olmalı. Hadi g r   r z.

22.07.2009



KENDİMLE SAVAŞIMIM

Biliyor musun ben bugün spora gitmedim. Yeni bir şervan gelmişti. Deniz heval bana bir görev verdi. Battaniyelerin yerini değiştirmemi istedi. Rojbaştan hemen sonra yerlerini değiştirdim ve yeni şervanla birlikte aşağı indim. Toplumlar tarihini işledik bugün eğitimde. Herkes uyuyordu. Sarya heval de uyuyordu. Bazı arkadaşlar uyumamak için yazı yazıyorlardı. İnan bana ne yazdıkları bile belli değildi. Okuduğumda gülmekten öldüm. Ve hala gülüyorum. Ara verildiğinde espriler havada uçuyordu. Kimisi üzüyor, kimisi utanıyor, kimisi de gülüyordu. Ama benim için çok güzeldi. Birde bugün komando eğitimini gördük. Eğitimden hemen sonra saat 4'te gittik. Çok sıcaktı. Güneş sanki tepemizi yakıyordu. Ona rağmen ilk önce koştuk. Birbirine seslenenler, yorgun düşenler, yani durum çok kötüydü. Ben tek bir sefer durdum. Ama yine koştum. Takla attık. Bazı hareketleri yaptık. Sonra da komando eğitimi yaptık. Fazla zor değildi. Yapacağıma inanıyorum. Kamelyaya geldiğimizde arkadaşlarda ki o heyecan gitmiş. Kimse sofru kurmuyor. Herkes bir yere oturmuş. Aslında durum trajik-komikti. Çünkü fazla zor değildi. Ben ise çok heyecanlıydım. Yolda konuştum ta ki kamelyaya kadar. Kamelyada da günlük işleri yaptım.

Benim kendimle olan savaşım. Kendimi tanıma, kişiliğimi çözme sorunun beni çok zorluyor. Bugün biraz iyiydim. Ama yine de. Çoğu zaman hala sistemi çok güzel yaşadığımı düşünüyorum. Hayır, bu olmamalı. Gerçekten çok zor bir durum ama ne yaparsın. İster-istemez beni zorluyor. Çoğu zaman eğitime bile odaklanmıyorum. Ne bir çözüm olabiliyorum. Ne de unutabiliyorum. Ben neyim. Şuna inanıyorum ki kendini çözmeden Önderliğin geliştirmek istediği kadın, özgür kadın olamayacağım. Ben kafama taktığımı yaparım. Bunu da yapacağım ve başaracağım. Her şeye karşı bunu çözeceğim. Yaşasın özgür kadın.

23.07.2009

ÖĞRENMENİN YAŞI, ÇOCUK YAŞIDIR

Bugün ki dersimiz özel savaştı. Basından bir arkadaş geldi. Numan heval. Heval Numan bize ders verdi. İyi anlatıyordu. Arkadaşlarda derslere karşı ilgiliydiler. Tartışmalar oldu. Numan heval memnun kaldı ama bazı arkadaşlar hiç katılmadı. Onlara da eleştirisi oldu. Hem biliyor musun arkadaşlar birkaç soru sordu. Bende sordum. Numan heval yarın ilk beni kaldıracakmış. Öyle dedi. Kaldırsın kendime güveniyorum. Eksikliklerim var ama olsun. Onları gidermeyi düşünüyorum.



Bugün Niştiman heval ve Deniz heval benle görüştüler. Görüşmemiz iyi geçti. Bana yönelik eleştirileri oldu. Hepsinde de haklıydılar. Çünkü bazı şeylere karşı çok pasif davranıyorum. Buda bana zarar veriyor. Şimdi ne kadar kendimi geliştirirsem o kadar iyi. Çünkü şu an kendimi yeni şeylere merakla bakan, öğrenmeye çalışan bir çocuk gibi hissediyorum. Hani insanların bazı şeyleri iyi öğrenme yaşının çocuk yaşı olduğu söylenir. Bende şu an öyleyim. Şimdi gidiyorum.

25.07.2009

HALAY ÇEKME İSTEĞİ!

Dün akşam yürüyüşe çıktık. İki buçuk saat sürdü. Çok güzeldi. Ay ışığının altında yürüyorduk. Her yer o görkemli güzelliğini gözlerimizin önüne seriyordu. Mutluluktan havaya uçacaktım nerdeyse. Verilen komutlara uyuyordum. Bir eğilerek yürüyorduk. Bir düz. Bazen oturuyor etrafı dinliyorduk. Bir ara Baran hevalın attığı kurşunla hepimiz pusu nedeniyle yerlere uzandık. Ondan sonra birbirinin üzerinde atlayarak birbirine çarpması. Bağırın çağırana. Mangaya geldiğimizde herkes yorgunluktan yataklarına uzanmıştı. Ben ise daha dört saat daha yürüyebilirdim. Birden içimde inanılmaz bir şekilde halay çekme isteği doğdu. Arkadaşlar ise konuşmam nedeniyle beni susturup yatmamı istediler. Hep Baran Heval den bahsediyordum. Heval Baran bizim şubede takım komutanıdır. Rojhilat'lıdır. İran sınırı ile Afganistan sınırı arasında ama İran sınırındadır. Ayrıca bizim spor mamostemizdir. Çok ağır başlıdır.

Şubemizin yerini değiştirdik. Ama burası daha güzel. Değiştirme amacımız, oranın çok kalabalık olmasıydı. İki gündür değiştirmişiz. Eğitimde bugünkü konumuz Kürdistan Tarihi'ydi. Kasım heval (Şehit) ders veriyordu. Bilgili, eski ayrıca ÖNDERLİĞİN yanında kalmış bir arkadaştır. Çok konuşkan, aktif, jest ve mimikleriyle tam bir tiyatrocu. Ama O tarihi daha çok seviyor. Bir ara onun yanında Iğdır muhabbetini yapmıştık. Biz üç Iğdır'lıyız. Bizi bol bol eleştirdi. Şimdi ben derse gidiyorum. Kendine iyi bak.

31.07.2009





kızıyorsun biliyorum. Ama beni anlayan lazım. Seni sömürenlere, emeğini yiyenlere, seni kabul etmeyenlere karşı bir isyanımdır bu. Başkaldırımdır onlara karşı. Bavo ben dağlara geldim. Tüm ezilen Kürt gibi dağlara sığınan Kürt gibi bende dağlara, Önderliğime sığındım. Şimdi başaramayacağımı düşünüyorsunuzdur. Ne olur Bavo sakın bunu düşünme. Çünkü başaracağıma inanıyorum. Beni anlayacağını biliyorum.

10.08.2009

KENDİME GÜVENİYORUM

Bugün mutfakçıyım. Biliyor musun arkadaşlar şu an PKK tarihini görüyorlar. Ben ise bunları hiç görmemişim. Ve burada da göremedim. Gördüm ama insan birazını bile kaçırса çok kötü oluyor. Ne yapayım işte buda benim şanssızlığım. Benim mutfakçı olduğum gün muhakkak çok istediğim bir şey yapılıyor. Mesele bugün de Önderliğin CD'sini izleyecekler arkadaşlar. Ben yine yoksun kalacağım bunlardan. Öğlen yemeğini Serfiraz hevalin yardımıyla yaptık. Beğendiler arkadaşlar. Akşama Kısır yapacağım. Aslında biliyorum ama yine yanlış yaparsam korkusu var içimde. Onun için pek rahat değilim. Tek başıma da yapmak istiyorum. Ya kötü olursa kimse yemezse ne olacak. Yazık olur onca bulgura arkadaşlar aç kalacaklar. Ne yapacağımı bilmiyorum gerçekten. Ama yapacağım. Bilsem kötü olacak, bilsem kimse yemeyecek ben yine yapacağım.

Kusura bakma seni yarıda bıraktım. Gittim yemek yaptım. Yani kısır yaptım. Heval Deniz'de İran Ayrıranın yanına domates, salata, biber ve soğan koydu. Yemek çok güzeldi. Herkes çok beğendi. Bende çok mutlu oldum. Artık kendime güveniyorum.

11.08.2009



ŞEHİTLİK

Dün PKK tarihi bitti. Heval Çiya benim hakkımda bir eleştiri yaptı. Benim çok temiz kalpli olduğumu, saf olduğumu söyledi. Eğer kendimi örgütlemesem tasfiyeciliklere çabuk gelebilirmişim. Bunun için kendimi eğitmem ve örgütlemem gerekiyormuşsun. Düşünüyorum da gerçekten doğru. Ben niye hiç bunları düşünemiyorum. Niye. İnan bana, o kadar üzülüyorum ki bunlar için. Ama ne yaparsın herhalde olacak. Olmalı. Yoksa bu böyle yürümez. Benim en büyük sorumluluklarımdan bir tanesidir.

Dün saat 5’te şube yerimizden çıkıp şehitliğe doğru yola çıktık. Akşam saatlerinde şehitliğe ulaştık. İlk defa havanın bu soğukluğunu ruhumda hissettim. Hatta ne ruhu vücudumun her yerinde hissettim. Sanki Serhat’taydım. Çok güzeldi. Bir halının üzerine 12 kişi uzandık. Çok zorlanmıştı arkadaşlar. Ama benim için doyumsuz bir mutluluktu. Birde akşam nöbete kalktım 12-01 nöbetçisiydim. Yerimiz o kadar dardı ki çok terlemiştim. Kalkar kalkmaz havanın soğukluğuyla titremeye başlamıştım. Gerçekten de güzeldi. Sabah kalktığımızda kahvaltıdan sonra şehitliğe gittik. Şehitliğin kapısında tören yaptık. Heval Niştiman kısa bir konuşma yaptıktan sonra şehitliği gezdik. İnanılmaz bir duyguydu. 01’den sonra taş topladık. Akşama doğru voleybol oynadık.

Ağustos 2009

ŞEHİT RIZGAR ŞUBESİ

Artık Şehit Rızgar Şubesi kapandı. 22.09.2009’da kapanış töreni oldu. Heval Rıza Altun kapanışa geldi. Tören oldu. Törende bize hem diploma, hem de Önderliğin fotoğrafı verildi. Törenden sonra Heval Rıza bizim şubeye bir toplantı yaptı. Toplantı iyi geçti. Arkadaşlarda etkilenmişti. Yemekten sonra da düzenlemeler okundu. Ben, heval Hevidar, heval Sarya ve heval Viyan Zagros’a, heval Stêra ve heval Berfin Gare, heval Nirvana, heval Newal Haftanın’e gitti. Heval Şoreş, heval Bager de Metina’ya gitti. Hepimiz bir yere dağıldık. Son 3 gün büyük bir hüznün vardı arkadaşlarda ve Takım komutanlarında. Hep gülmeye çalışıyordum. Çokta güldüm. Heval Baran gelip bana “Millet yılda bir defa gülüyor, sen ise dakikada iki defa gülüyorsun. Kıskanıyorum bu durumu” dedi. Böyle söylediğinde o kadar sevindim ki. Heval Baran gerçekten çok iyi biriydi. Heval Haşim’de çok iyiydi.

O gün yazdıklarım yarıda kalmıştı. Yine de devam edeceğim. Dediğim gibi gerçekten de Deniz Hevali çok seviyorum. Onu çok özledim. Heval



Deniz’i Gare’de bıraktık. Heval Niştiman’dan ayrılacağımız zaman ağladı. Biz Zagros grubuna hediyeler verdi. Bana da bir kalın çorap verdi. Vedalaştığımız da bize çok uzak bir şekilde ve resmi bir şekilde vedalaştı. Tabi ki bunu da ağlamamak için yaptı. Heval Deniz’i hiç unutmayacağım. Çünkü oda bize yani bana çok şey verdi. Heval Stêra, heval Berfin, heval Mem ve her iki Şervan’ı da Gare’de bıraktık. Biz Haftanın, Metina, Zap ve Zagros grupları ve Heval Baran’la, heval Serfiraz bizimle geldi. Bergare’de bir akşam kaldık. Biz Zap ve Zagros grubu ile heval Serfiraz Zap’a heval Baran’la Metina, Haftanın grubu Metina’ya doğru yola çıktık. Ayrılacağımız zaman arkadaşlar halay çekti. Son kez hep birlikte eğlenmek istedik. Kendimizi zorladık ama herkes çok üzgündü. Heval Nirvana ve heval Newal’ın gözleri doldu ama ağlamadılar. Birbirimize sarılıp başarı diledikten sonra heval Baran’ın yanına gidip el sıkıştık. Bana başarı diledi. Aynı zamanda kendine iyi bak dedi. Tüm arkadaşlardan ayrıldıktan sonra heval Newal arkadan bağırdı ve “ÜÇ KARANFİL’i unutma” dedi. Yanında da heval Baran vardı. O anı hiç unutamam. Herkes ağlamak üzereydi. Bende heval Newal’e “Deniz Koydum Adını unutma” dedim. Çünkü bu ikisini de çok severdik. Biz yola koyulduktan sonra artık ağlamaya başladım. Dayanamadım. Arkamda heval Hebun Cudi, Agit Amed, Agit Kahraman, Kahraman, Agit Afrin, Harun Rojhat, Demhat önümde Hevidar, Sarya, Viyan, Serfiraz heval ve kurye vardı. Ben ağladığımda diğer arkadaşlarda ağlamaya başladı. O akşam saat 1’de Zap’ın şehitliğine geldik. Amed’ten yeni iki kadın arkadaş gelmişti. Heval Serfiraz’la da orda ayrıldık. Kuryeyle akşam Karargâh’a geldik. Diğer gün biz Zagros grubu arkadaşlarla vedalaştık. Yola koyulduk. Erkek arkadaşların yarısı ağladı. Karargâhtan Nizamiyeye geldik. 2 gün kaldık. Oradan da Baz diye bir arkadaş bizi Sidan’a götürdü. Sidan’dan Zagros’a gittik. Lojistik’e geldik. Lojistikten Karargâha yaklaşık iki günde geldik. Heval Armanc bizimle kısa bir görüşme yaptıktan sonra alanlarımızı söyledi. Heval Viyan Özgün Bölük, heval Sarya Çarçela, ben Herkî, heval Hevidar Gerdîyan’a gidecektik. Çantalarımızı hazırladıktan sonra yemek yiyeceğimiz zaman Iğdır’dan bir arkadaşım geldi. Heval Beritan, Iğdır’da durumların iyi olmadığını söyledi. Belediye başkanı hiçbir şey yapmıyormuş. Çok üzüldüm. Annem hala beni arıyormuş. Herhalde arkadaşlar babama haber vermiş ki babam tek bir sefer sormuş daha sonra hiçbir şey söylememiş. Dernekten de kimse kalmamış. Oradan ayrıldıktan sonra Herkî’ye geldim. Taburuma geldim. Bölük komutanının ismi Bahar, çok değerli bir yoldaş. Gever’lidir. Heval Hevidar da alanına gitmek için





9 EKİM İNTİKAMINA

Çağırsam sesimi duyar mısın?
Yoldaş olabilir misiniz yüreği buruk yolculara?
O yolcular ki Preumeteus'un zincirlerine inat
Güneşe yürüyorlar.
Yüreklerini paramparça taşıyorlar göğüslerinde
Param parça olan aslında
Yürüdükleri yolda inadına bıraktıkları zulümlerdi
Yürek yangınlarını dindirmek
Okyanusa yürüyerek gerçekleştirebilirdi?
O okyanuslar İmrallı'ya gömülünce
Sıçrayan su damlaları hafifletecekti
Yürek yangınlarını
İşte oradan yükselen güneşe yürüyorlar.

Milyonlar akın ediyor

9 EKİM İNTİKAMINA

O gün çöken kara bulutları
Ehriman'lara geri sunmak adına,
İntikam ateşi kıvılcımydı, korudu
Değdiği yeri yakıyordu
Kürt halkının adımları eriterek ilerliyordu düşmana
Duyabiliyorum
Bugün denizler köpürüyor
Rüzgar şiddetleniyor, öfkeyle çarpıyordu engellere
Prangalar şakırdıyor
Yürekler inliyor bugün
Hakikat olan bu daha gerçek bugün
Ve çılglık çılgılığa
Bağrısan sesimi duyabilir misiniz?
Paylaşabilir misiniz benimle anlamı, özlemi, umudu?
Özlem bugün başladı, bugün sona ermeli
Anlamlarla yüklenmeli 9 Ekim
Umut asla tükenmemeli
Umutlarla yaratılan köprü
Anlamli özlemlerin kavuşma yoludur
Ateşten yaratılan çemberde yer bulmaya gidiyoruz.
Uğurlarla, Viyan'larla, Elefterya'yla,
Cihan'la, Tayhan'la el ele tutuşup,



R BER APO: " EH T YA AMDIR"

*Daha da korla maya gidiyoruz.
Ceylan'ın gözlerindeki intikamını 9 Ekim'de almaya gidiyoruz
Paramparça olan ve bedenleri ate le sarmalananlarının
Almak istedikleri intikamı almaya gidiyoruz
9 EK M yaratılmış ve yaratılacak olan
 ntikam ateşinin g rle en günü olacaktır
Binlerce defa lanetlerken komplonun karanlı ını,
Umudu zaferli kılmakta boyun borcumuz.*

  hit Beritan SOZDAR



SEVDA ÇİÇEĞİ

Ne zamandır yazmıyorum. Günlüğüm çantamdaydı. Çantamı da kampa göndermiştim. Kış için hazırlıklar yapılıyordu. Taburda 3 grup çıkarıldı. Ben erzak grubuna girdim. Bir grup kamp, diğer grup çevre temizliği. Çoktan yazmadığım için o kadar yazılacak şey var ki. Heval Hevidar taburuna gitti. Ama heval Bahar toplantı yaptıktan sonra gitti. Benle heval Hevidar, heval Bahoz'un yanına gidip DTP'deki çalışmalar hakkında bilgi verdik. Nasıl bir çalışma olduğu ve halkın bakış açısını anlattık. Çok iyi biriydi. Şakacı biriydi. Taburda insan kendi gerçeklikleriyle daha fazla yüz yüze geliyor. Sistemin derinliğini daha iyi anlıyor. Bu gerçekler ne kadar acı olsa da mücadelemizin büyüklüğünü ve zorluğunu da ortaya çıkarıyor.

Erzak grubu olarak diğer gruptan ayrıldığımızdan görevlere gidip gelmeye başladım. En az 6 saatlik yolumuz oluyordu. Çalışmak beni çok mutlu ediyordu. Çünkü yediğimiz yemeğin karşılığını vermemiz gerekiyordu. Bir gün bize havan atıldılar. Yani bizim gruba. Benle heval Neval görevdeydik. Yine bir gün tabura Ereba'da yine bize obüs atıldılar. Yine bir şey olmadı. Şu an arkadaşlarla ateşin etrafına oturmuş, kendimizi hem ısıtıyor hem de sohbet ediyoruz. Yağmur yağıyor. Kendine iyi bak.

18.11.2009

SEVDA ÇİÇEĞİ

Düşüncelerimi sana anlatmayı ne çok özlemişim. Bazen içimde dolup taşan duygu sellerini sana anlatmayı ne çok isterdim. Evet, şu an taburumda bölüğümdeyim. Bölüğümüz 23 kişidir. İlk defa bu kadar çok kadın arkadaşla kış kampına geçip eğitim göreceğiz. Çok eğlenceli olacak. Çokta heyecanlıyım. Bugün Önderliğin görüşme notu okundu. Arkadaşlar değerlendirdi. Komisyon heval Murat'tı. Beni de askeri kanunla kaldırdı. Kendi düşüncelerimi söyledim. Bir o kadar dağınık ve düzensizdi. Kendimi çok kötü hissettim. Düşüncelerimi doğru dürüst anlatamamam, kendimi ifade edememem benim yoğunlaşmamı gösteriyor. Önderliğin durumu beni endişelendiriyor. Hiçbir şey yapamamamızı beni çok kötü ediyor. Belki çok kazanım oldu. Ama Önderlik, sağlık durumunun iyi olmadığını söylüyor. İster istemez insan endişeleniyor. Kendimizi güçlendirmesek durumumuz nice olur bu kesin. Bugün arkadaşlarla gidip odun getirdik, odun kırdık. Halay çektik. Baya bir eğlendik. Daha sonra düşman bize 2 tane havan attı. Bundan dolayı eğlencemiz yarıda kalmışsa da sonra yine devam ettik. Kendine iyi bak.

19.11.2009





ANNEM VE SAVAŞ

Bir şarkı yazmak istiyorum. Şarkının birde klibini yapmak istiyorum. Annemin şahsında ezilen, sömürülen Kürt kadınının gerçekliklerini bu klipte yansıtmak istiyorum. Öyle bir klip olmalı ki kadının gerçeğini derinden işlemeli. Her kadın kendi gerçeğini görüp, izlemesini istiyorum. Daha sonra annem izlediğinde işte benim kızım bunun için dağlara çıktı. Ne tuhaftır ki annemin genç olmasını ve dağa gelmesini ne çok istiyorum. Geldiği zaman da bu Tanrıçalar diyarı Zagros'lar da kıran kırana birlikte savaşmak istiyorum. Annemle birlikte bu sisteme karşı durmak ve öfkemizi haykırmak istiyorum. Annem benim için bir Tanrıça'dır. Ama isyanını duyurursa. Annemin gerçekleri Kürt kadınının gerçekleridir. Ne çok acı çekmiş bu kadın be Seveda Çiçeği. Bu acılar artık durmalı. Kadın kendi iradesine sahip çıkmalı. Acaba annem Kürt kadınının ne düzeye geldiğini fark etti mi hiç. Önderliğin verdiği emekleri biliyor mu? Keşke annem biraz okuma bilseydi de Önderliği okusaydı. Eminim ki Önderliği iyi anlardı. Bu olmasa da TV'lerde izlediği kadarıyla anlamaya çalışsa eminim ki benimle gurur duyardı. Belki bir gün bu isteklerimiz gerçekleşir. Daha özgür yarınlar ve özgür kadınlar için her şey.

26.11.2009

HAZIRLIK

Bugün biraz rahatsızım. Büyük bir yorgunluk hissediyorum. Kaç gündür çalışıyoruz. Mêzê'den erzak getiriyoruz. Ondandır herhalde. Uyumak istiyorum onu da yapamıyorum. Keşke şu an yanımda şehit Beritan'ın günlüğü olsaydı da okusaydım. Belki kendimi biraz rahat hissedirdim. Ne yapalım. Her şey özgür yarınlar için. Arkadaşların bazıları ayrı ayrı görevlere gitmiş. Bazıları 27 Kasım için yapılan skeçleri seyretmeye gitmiş. Ben ve iki arkadaş mangadayız. Biri odun getiriyor. Biri çay yapıyor. Bende oturmuşum.

Kasım 2009





gideceğim. Belki görev birkaç gün sürebilir. Erzakları kampa taşıyacağım. Bakalım ileriki zamanlarda ne olacak.

05.12.2009

İLK TANIK OLDUĞUM EYLEM

Belki de insan birbirinden ayrılacağı zaman birbirine yakın olur. Bu gerçeği eyleme giden yoldaşlarımdan dolayı anladım. Belki de insan çoğu zaman önemsiz şeyler için tartışıp birbirini kırar. Ama bugün yoldaşlarımdan eyleme gittiğini belki de görecektim. Ama anlattıklarına göre büyük bir heyecan ve sevinçle eyleme gitmişler. Belki de ölüme gitmek bu kadar kolay değildir. Ama bu ölümün gerçek ölümsüzlük olduğunu bilmek ve hesapsızca bir halkın Önderi için aynı zamanda o halk için ölüme gitmek ölümsüzlük değil mi? Ölümsüzlüktür tabi. Hani Kemal PİR’de diyor ya, “Yaşamı uğurunda ölecek kadar çok seviyoruz.” Evet, bu eyleme giden yoldaşların hepsi de capcanlı ve insanı yaşama bağlayanlardır. Tıpkı Kemal PİR’in sözü gibiydiler. Belki şehadet haberlerini de duyarız, belki üzülmürüz ama metanetli ve güçlü olmamız lazım. Çünkü bizim tarihimiz yok olmuştu. Kürt ölmüştü. Kaç kat toprağın altında bu ölmüş, gömülmüş halkı Önder APO çıkarıp yaşamla aralarında bir bağ kurdu. Şimdi ise bu halkı yerin dibine gömen güçler Önder APO’yu durdurmaya ve susturmaya çalıştılar. Ama bunu başarmayınca İmralı sistemi içerisinde yeni bir İmralı inşa ettiler. Bunu halk kabul etmedi. Hele Önder APO’nun militanları hiç duramazdı. Ve bu tanık olacağım eylemde bunun içindir. Belki de bazı arkadaşların ilk eylemidir. Ama eğer başarılı olurlarsa işte o zaman yaşamı yaşatacaklar. Bu kendini bilmez emperyalist güçler ve NATO devletine iyi bir cevap olur. Önderlik içinde iyi olur. Belki de bu eylemin amacının bu olması daha bir anlamlı oluyor. Bu eylemde olmak büyük bir görev ve onurdur. Bilmiyorum arkadaşların eylemden sonraki hallerinin nasıl olacaklarını çok merak ediyorum. Eyleme giderken son görüntülerini kamerada gördük. Ve onlardan moral aldım. Biliyorum bir gün bu özgürlük amacımıza ulaşacağız. Önce Önderlik, Kürt halkı ve Kadının özgürleşeceğine inanıyorum.

10.12.2009



EYLEM SONUCU

Evet, arkadaşlar eylemini gerçekleştirdi. Yapılan keşiflerin yetersiz olmasından dolayı eylem belki o kadar etkili bir eylem olamadı. İki arkadaşın yaralı olduğunu söylediler. Şehit vermemişiz. Diğer tarafta medyanın verdiği göre 4 yaralıları varmış. Ölü olup olmadığını da kimse bilmiyor. Arkadaşların saldırdığı tepede fazla asker yokmuş. Askerlerin çoğunluğu arazideymiş. Bundan dolayı da karşı tarafa fazla kayıp verdirilememiş. Arkadaşların ateşine karşılık diğer karakollardan havan, obüs attılar. Ayrıca askerlerde cevap verdi. Askerlerin tepede olmamasından dolayı arkadaşlar hemen tepeye girdiler. Çatışma baya bir sürdü. Bisivinkler, biksiler, kleşler ve doçkanın sesi bize çok iyi geldi. Arkadaşlar geri çekildikten sonra kobralar gelip hem tepeyi hem de Govend'eyi vurdular. Habire tarıyorlardı. Keşif uçağı uzun bir süre gezdi. Her yere havan atıyorlardı. Akşam sustular biraz. Daha sonra çok merak ettiğim Heval Zaxo geldi bizim kampa, çok tatlı bir kadındı. Onu tanıdığımı çok sevindim. İsterdim ki bu eylem çok ses getirsin. En azından Önderlik için çok iyi olurdu. Diğer yerlerde de eylem olmuş. Her halde onlar biraz daha iyiymiş.

11.12.2009

DENİZ DERYA YOLDAŞIM'A



Her bakışına baktığımda cesaret alıyordum senden. Çoğu zaman gözlerindeki o ışıltılar insana mutluluk verirdi. Biliyor musun yoldaşım sende bana demiştin ya fiziksel ayrılıklar bizim için önemli değil önemli olan birbirimizi yüreklerden ayırmamaktır. Bende seni hep yüreğimde hissettim. Onun için yoldaşım sana benden uzaksın demiyorum. Çünkü sen bana hep yakınsın. Çünkü biz Rêber APO'ya olan ortak özlemlerimiz sayesinde hep yakınız. Sisteme olan ortak kinimiz, öfkemiz ve en önemlisi kadın olmamız bizi yakınlaştıran nedenlerdendir. Önderliğe olan bağlılığını görünce senden heyecan alıyordum. Önderliğin bize verdiği ışığı sen bana gösterdin. Benim kendime karşı arayışına senle başladım. Ve Rêber APO'nun felsefesi doğrultusunda birleştik. Ve tanıştık. Evet, yoldaşım hatırlıyor musun, seninle bir gün dağların doruğuna çıkıp nefes nefese, çığlık



çığığa bağırmaı hayal ediyorduk. Her şeyi, her şeyi söylemeliydik o dağlara. İşte biz Özgürlük Sevdası kadınlarız. Rêber APO’nun militanlarıyız. Aç koynunu işte çocukların yanına gelmiş. Onları al koru ve sahip çık. Bunlar bizim hayallerimizdi. Evet, Önderlik bize “Sevda Kadını” diyor. İşte Sevda Kadını sana olan özlemim. Beni bugün hissedeceğini biliyorum. Bir gün görüşme dileğiyle.

(Deniz Derya arkadaş heval Medya arkadaş ile Geliyê Teyare’de şehit düştü)

13.12.2009

SORGULAMAK VE YAŞAMAK

Bu defterin başlangıcına o kadar çok şey yazılabilirdi ki. Kadın tarihini, PKK’nin tarihini ve Kürt tarihini. Evet, bunlar yazılabilir. Ama bu defter yetmez ki. Ve Önderliği yazmak lazım. Önderliği tanımak onu anlamak lazım. Çünkü biz bunları yapmalıyız. Herkes bir şey yazmalı. Çünkü Önderliğin felsefesi, ideolojisi ve Önderliğin kendisi o kadar geniş ki herkes bir şey yazarsa, söylerse o zaman belki Önderliği tanımış ve tanıtmış oluruz. Evet, heval Beritan’da Önderliği romanlaştırmak istemişti. Belki heval Beritan’ın hayallerini birazda gerçekleştirmiş oluruz. Önderlik’te diyor, beni yazın. Önderliği yazmak için her konuda bilgin olmalı. Her konuda belli bir sorgulama yaşamam lazım. O zaman Önderliği yazabiliriz. Kadını bugüne getiren onu ordulaştıran, Rêber APO’yu iyi tanımak lazım. Kadını nasıl bugüne getirdi. Kadın kendisine güvenmezken Rêber APO en büyük güveninin kadına olduğunu söylemiştir. Onun için Önderliği yazmak kadının en büyük görevlerindendir. Kadın yazmalı. Ama ben kendimi bu konuda yetersiz görüyorum. Daha çok kendimi sorgulamam lazım. Bu sisteme karşı mücadelemi daha da büyütmem lazım. Gün be gün içimdeki bu sistemi fark ediyorum. Yaptığım mücadele de çoğu zaman yetersiz, çoğu zamanda boş veriyorum. Kendimi Önderliği yazacak seviyede bulmuyorum. Ama yazmak içinde bir çabamın olmadığını söylemiyorum. Kısmi bir çabam varsa da yetersiz. Daha büyük gelişmeyi getirir. Mutlu bir güne.

14.12.2009



GÜLMEK

Gülmeyi ne çok seviyorum. Hep gülümsemek. Gülümseyen bir insanı gördüğümde kendimi ona yakın görüyorum. Asık suratlı insanlardan ise kaçıyorum. Çoğu anımda hep gülen insanlar var. Evet, insanın zorlandığı günleri de oluyor. Ama zorluklarla mücadele insanı daha da güçlendirir. Güçlü olan insan ise gülmeyi bilen insandır. Bir zorlanma karşısında ağlayan insanı sevmem. İnsan ağlayamaz demiyorum. Nasıl gülmek doğanın bir kanunu ise ağlamakta bir kanundur. İnsan nerde ağlayacağını da bilmelidir. Nasıl güleceğini biliyorsa. Gülmek ilkbahara benzer. Ağlamak ise sonbahara. Bilmiyorum ilkbaharı sevdiğimden mi gülmeyi seviyorum. Yoksa gülmeyi sevdiğimden mi ilkbaharı seviyorum. Nasıl sonbaharın her havasını sevmiyorsam her ağlayışı da sevmiyorum. Gülmeyi bilen ağlamayı da bilmeli. Tıpkı gülün dikenini gibi.

14.12.2009

KİM KİMDİR?

Düşünüyorum da yaşamın kendisi zor değil mi? Önderliğin durumu, koşulları dünyanın en zor yaşamı değil mi? Bunları hiç mi düşünmüyor bunlar. Ne kadar bireyci rahatı peşinde koşan insanlardır bunlar. Önderliği düşüneceklerine, bir yoğunlaşma yaşayacaklarına kendi geriliklerini örgüte dayatmaları, kendilerini acındırmaya çalışmaları gerçekten insanı belli bir yoğunlaşmaya götürüyor. PKK içerisinde bu insanlar neden değişmiyor. Bazen anlamadığım bu insanlar Önderliğin PKK’yi de kendilerine katmışlar. O şekilde davranıyorlar. Bizim için büyük görevimiz hem kendimizi hem de bu arkadaşları değiştirmek. Önderliğin yaratmak istediği bir militan ve kadın olmak iddiasıyla.

15.12.2009

KARS’LIYA

Bizim yaşadığımız çelişkiler bizi birbirimize yakınlaştırdı. Biliyor musun heval Hevidar, tabur gerçeğiyle karşılaşmak çoğu zaman yaşamamız gereken şeyleri değil de başka şeyleri yaşamak insanın sistemi daha iyi anlamasına neden oluyor. Neden bu sistem insanın içine bu kadar işlemiştir. Bizim bu kadar zorlanmamıza kendi özümüzden bu kadar uzaklaşmamıza neden olan sisteme karşı kinimiz bizi dağlara taşırdı. Bizi arayışlara sürükledi. Bizim büyük çelişkiler yaşamamıza neden oldu. Bu çelişkilerin en



b y   n  ya ayanlardan biride sendin. Gerek ailenin mücadeleye karşı olması gerek çevrenin, büyük ailenin feodal yapısı, kadına karşı baskıcı yapısını kabul etmeyip da lara geldin. Evde yasaklanan Kürtçe konuşmayı da kabul etmezdin. Evet, yolda ım yaşadığımız bu çelişkiler bizi da lara ta ıdı. Ve birbirimizi tanımamıza R ber APO'nun ideolojisini tanımamıza neden oldu. Ve kadın olma bilincini yine birlikte tanıdık. Erkek gerçeğini de birlikte   rendik. Sistemdeki kadın yapamaz, kadın erkeksiz tek başına yapamaz diyorlardı. Ama  nderlik bizim kendi ger eğimizle kar ıla mamıza, gerçek kadın bilincini ya amamıza neden oldu. Yolda ım fiziksel olarak ayrı olabiliriz. Ama bu ideoloji, gerçek kadın bilincini bizi o kadar yakınl ştırıyor. Seni bir yolda  sıcaklığıyla selamlıyorum.

16.12.2009

BEN M ?

Geçen gün tabura Erebya gittim. Gittiğim ak am kar yağdı. İlk karımı da orda gördüm. Biz oradayken diğer arkadaşlar kampa yerle tiler. Daha sonra Dola Bizinaya geldik. 2-3 gün durduktan sonra kampa geldik. 2 gündür kamptayız. Her şey çok güzel geçiyor. Eksiklikler çıksa da kamp yine de güzeldi. Bugün ilk eğitime de girdim. PAJK raporu da okundu. Kadın gerçekliğini çok iyi i lemi ti. Kadın niye bunlardan vazgeçmiyor. Onlarla niye bilinçli bir mücadele vermiyor. Rapor okunduğu zaman içimde tarifi imkânsız bir acı hissettim. Bu gerilikler bizim gerçeğimiz olamaz. Bizim gerçeklerimiz  zg r bir kadın,  nderliğin bir militanı olmaktır. Bu raporu dinlediğim zaman içimdeki geriliklerimi iyi gördüm. Belki içimdeki bu acı bundan dolaydır. Toplantı içerisinde kalkıp kendi eksikliklerimi, geriliklerimi herkese haykırmak istiyorum. Sadece konu makla olmuyor. Cesaretli olmam lazım. Şimdiden kendimi bazı konularda yeterli görüyorsam o zaman bu kendi ger eğimden ka ışımı göstermiyor mu? Sistemi bu kadar tanıyorken, sistem içime bu kadar i lemişken ne haddime ki kendimi bir militan olarak yeterli görüyorum. Bu nasıl bir cesaret. Hatta buna cesaret değil, korkaklık diyebiliriz. Evet, ben korkağım. Kendime karşı ki mücadeleden kaçacak kadar korkağım. Gerçekler bu kadar acıdır. Belki belli bir zorlanma yaşıyorum. Ama  nderliğin biz kadınlara yani bana da gösterdiği yol ve yöntemle bazı şeyleri üzerimden atabilirim. Bunu söylerken bile utanıyorum. Bizim için bu kadar çaba veren  nderliğin bizden istediğini yapamamak kadar aciz bir şey yoktur. Kadın olma bilincini verdi. Kadını ordu yaptı. Ama ben ve benim gibilerde kendi geriliklerine karşı korkuyorlar.



Mücadele etmemekten korkuyorlar. Bazı arkadaşların yaptığı eleştirileri boşla çıkarmak, sanki senin d şmanınmış gibi sürekli eksikliğini göreceğim yerine onlara kendimi savunmam birazda gurur meselesi yapmam gibi bir eksikliğim  ıktı. Hatta yeni çıkmadı. Daha öncede vardı. Bu anlayışı kendimde mahk m ediyorum. Başka bir şeyde bir arkadaşın bana karşı yanlış bir  eyini gördüğüm zaman içimde inanılmaz bir kinin oluşması, anlam vereceğim yerine sürekli sırf bundan dolayı onun eksikliğini bulmak ve kendimle kar ıla tırmak ya da onu küçük düşürmek için kullanmak gibi bir huyumda var. Bunların bir militanın özelliğı olduğunu söylemek gibi saçma bir şey olabilir mi ki. Bunlar bir militanın özelliğı değıldir. Hele hele sana hiç yakı mıyor. Ne demek bir kadının bir kadına karşı böyle davranması. Demek ki ben çok konuda bu kadar büyük eksikliklere d  ebilmi im. Oysa iyi k  , doğru yanlış tüm eleştiriler üzerinde belli bir yo unla ma ya amam lazım. Ya ayamazsam eksikliklerimi gideremem. Hep eksik kalırım. Buda benim ilerlememe izin vermez. Belki bugün eğitimde heval Bahar'ın dile getirdiğı "kendimizi her konuda e itin" kelimesi üzerine bende kendimi her konuda e iteceğim. Kalkıp oturmamdan tut, yatmam, yemek yeme, az yemek yemeye kadar her konuda e itmeye karar verdim. Bu şekilde irademi de denemi  ve görmüş olurum. İyi bir çıkış yapmam için cesaretli olmam lazım. Kendi şahsiyetine karşı cesaretli bir mücadele veren g   l  bir çıkışta yapar. Özgür bir kadın olma iddiasıyla...

25.12.2009

HAYKIRMAK İ TİYORUM

Evet, söyledim. Hem de hepsini. Bugün gördüğümüz eğitimde eğitimi i ledik. Tartışmalar oldu. Kimi sorularda oldu. Bunlara cevaplarda geldi. Daha sonra konumuz ileriki zamanda bu kış aldığınız eğitimde amaçlarınız nelerdir ve geçmişte gördüğünüz eğitimlerde amaçlarınız nelerdir. Ne kadar atlattınız ne kadar kaldı. Herkes bir şeyler söyledi. Herkes tamamlaması gereken eksikliklerini dile getirdi. En son ben kalktım. Çünkü tüm arkadaşların kendinde görüp söyledikleri eksiklikler bende de vardı. Bunlarda tekrara d  memek için kendimi en sona bıraktım. Daha sonra bu eksikliklerin hepsinin bende olduğunu söyledim. Ve bu kaç gündür üzerinde yo unla tı ım konularda en sonunda arkadaşların önünde söyledim. Söylemem belki sorunun yarısıdır. Yani çözümün yarı yarısıdır. Bundan sonra bana d   ende bu sorunu üzerimden tamamen atmaktır. Yoruldu um,



R BER APO: “ EH T YA AMDIR”

sinirlendiğim bir anda dışarı çıkmaması için üzerimden tamamen atmaktır.
Biraz rahatladım.

26.12.2009

*“  hadetlerin çizgisinde yürümesini bilmeyenlerin eylemleri, zaferleri
fazla anlamlı olamaz, hatta tehlike içerir.
  hadet en ağır konulardan birisidir.
  hadetin yükünü kaldırmak en ağır yüklerden birisidir.”*

R ber APO



ŞEHİT BERİTAN'A

Selam sana yüce Kadın. Seni nasıl selamlayacağımı da unuttum. Hatta

unutmaktan ziyade bir selamlamakla bazı şeyler yeterli midir? Biliyorum yeterli değildir. Bize bıraktığın çizgide yürümek. Bir kadın olarak kendi geriliklerimizle kavga içinde olmak ve geri erkek zihniyetine teslim olmamak. Biliyor musun heval Beritan seni hep yüreğimde hissediyorum. Bugün üç şiirin elime geçti. Onları okuduğum zaman kendimi çok tuhaf hissettim. Düşündüm de benim hayalimdeki yoldaşlığın daha da üzerindedir senin yoldaşların karşısında ki yoldaşlığın. Seninle oturup sohbet etmeyi ne çok isterdim. Ama Tanrıça Beritan anladım ki sen binlerce PKK'li kadının içindesin. Onlar seninle şekillenmiş. Onlarla yaptığım sohbetlerde seni



bulabilirim. Bunu hiç düşünmemiş ve farkına varmamıştım. Bundan böyle yaptığım tartışmalarda seni arayacağım. Eminim ki bulacağım. Savaşmayı çok sevdiğini yazmışsın. Hani Önderlik diyor ya bir kadın kendini savunmalıdır. Meşru savunma en çok kadının hakkıdır. Bunun için bizim en büyük yoldaşlarımız silahlarımız değil mi? Hem beş bin yıldır kadın iradesizleştirilmiş, sömürülmüş, ezilmiştir. Bunun için yeni bir kadını yaratmamız lazım. Kendi iradesi olan bir kadın. Meta değil insan olan bir kadın. Şimdi ben savaşı niye çok sevdiğimi anladım. Çünkü biz ancak savaşarak özgürleşebiliriz. Özgürleştiğimiz zamanda kendimiz olabiliriz. Ancak kendisi olan bir kadın güzelleşebilir. En büyük güzellik insanın kendisi olabilmesi değil mi? Evet, Özgür Kadın bende senin güzelliğini nasıl dile getireceğimi şaşırdım. Güzelliğini dile getirmeye kelimeler bulamıyorum. En büyük aşkını halkına vermişsin. Önderliğe vermişsin. Evet, bende böyle yapmak istiyorum. Bir insana değil binlerce insana, küçük davalara değil büyük davalara sevdalanmak, aşık olmak istiyorum. Bende büyük davaların, sevdaların kadını olmak istiyorum. Hani Heval Beritan sende Önderliğin sözünden bahsetmişsin ya "Kürdistan sorunu iğneyle kuyu kazmak gibidir". Gerçekten öyle büyük bir sabır gerektiriyor. Ama bunun yanında kadın sorunu daha bir derin. Bizim en büyük görevlerimizden biride kadın bilincini iyi öğrenmek yaşamsallaştırmak ve kadın Şehitlerimizin vasiyetlerini iyi anlamak ve hayata geçirmektir. Heval Beritan seni anlamak istiyorum. Senin yüceliğini anlamak istiyorum. Senin yarattığın çizgide



sonuna kadar yürümek ve senin gibi Tanrı ala mak istiyorum. Bugün senin g nl   nde 4-5 anını okudum. Ve anladım ki insanlar kendi geriliklerine, eksikliklerine karşı cesaretli olmalı ve kavga etmelidir onlarla. Senin g nl   n  okumayı çok istiyorum. Aradım ama bulamadım. Yolda larına sürekli yardımcı olmak istemi sin. Onlara doğruyu göstermek istemi sin. Evet, heval Beritan bende senin g nl   n  okuyarak kendime bir g   olarak görüyorum. Gerçekten de yardıma ihtiya ım var. Evet,  nderlik bizim kendi ayaklarımız üzerinde durmamızı, eksikliklerimizle kendimiz mücadele etmemiz ve kendi kendimize g   olmamız gerektiğini söylüyor. Bende en büyük yardımı kadın arkadaşlardan özellikle  hit kadın yolda lardan alaca ıma inanıyorum. Çünkü sizin bize bıraktı ınız vasiyetler bizim için bir yol olacaktır. Hem hepimiz kadın olduğumuz için bir değil miyiz? Belki zamanlarımız farklı olabilir ama ya adıklarımızın çoğunluğu aynı. Evet, heval Beritan tüm kadınlar olarak özellikle PKK'lı kadınlar olarak  nderli e olan ortak özlemlerimiz bizi daha da yakınla tırıyor. Biliyor musun heval Beritan seni çok seviyor, çokta  zl yorum. Sana olan hislerimi gerçekten samimi söylüyorum nasıl dile getirece imi bilmiyorum. Sana olan büyük sevgi ve özlemle.

 hit Beritan H v 'ye

29.12.2009



EMEK VE SEVG 

Kaç gündür yazmıyordum. Ak m z bitmişti. Ve jenerat r m zde bozulmu tu. Bundan dolayı da akşamları karanlıkta kalıyorduk ve karanlıktan dolayı da çabuk uyuyorduk.   günü değerlendirmek istiyorum. Ayın 27'sinde fırıncıyım. İki torbaya yakın un yaptık. Sabah ba ladık ak am bitirdik. Ben, heval Melsa ve heval Beritan ( ehit) g revliydik. Moralimiz çok iyiydi. Ama gerçekten çok yorulduk. Biz fırına çıktığımız zaman arkada larda g r   me notunu okuyup değerlendirdiler. Oda çok güzel geçmiş. Tartı mak için beklenmedik arkadaşlar kalkıp değerlendirme yapmış. Duyduğumda çok sevindim. O gün verdiğim onca emeğin sonucu inanılmaz bir sevgiye dönüştü. İlk defa bu kadar açık bir şekilde gördüm. Her verilen emeğin sonucu büyük sevgiler oluşur. Tıpkı  rg t m z gibi, ne çok emek verildi. Kan döküldü. Binlerce geç kadınıımız, delikanlılarımız bu uğurda canlarını feda etti. Ama bugün baktığımızda milyonlarca insan bu örgüte resmen tapıyor. En çok da emek veren, R ber APO'ya bağlıdır bu halk. İ te ne kadar çok emek verirsen o kadar çok sevilirsin. Nasıl PKK milyonlarca insan tarafından seviliyorsa aynı zamanda emek vermeyen bir kişi, emek verilmeden yapılan bir i te sevilmez. Belki bir fırındı ya da bu yıl sırtta çekilen erzaklardan anladım bunu ama bu çoktandır böyle biliniyor. Yani "En Büyük Sevgiyi En Büyük Emekler yaratır." Ve bizde bu emeği sonuna kadar götüreceğiz. Fırından sonraki günlerde de HPG V. Konferans belgeleri okundu. Genel anlamda güzeldir desen ne kadar doğru olur orası tartışılır. Çünkü dikkatim sürekli dağılıyordu. Ve bende bundan dolayı sağlıklı bir şekilde dinleyemedim. Dinlediklerimse güzeldi. Ne yazık ki bizim kampta yine su sorunu ıktı. Arkadaşlar bu   gündür 1 saatlik yolu gidip sırtlarında su getiriyorlardı. Bugün getirilmedi. 5 dakika uzağımızda olan bir kuyu, kuyunun yanında da bir kurumu  e me var. Arkadaşlar biraz kazdılar. Kazma sonucu biraz su geldi. Yarın yine gidecekler. Eğer su gelirse bizim için gerçekten güzel olacak. Ama gelmese halimiz yaman. Birde 1 Ocak yaklaştı. Moral yapacağız. Hem tiyatro hem de korodayım. Elimden geldiğince bana d   en görevleri iyi oynamaya çalışacağım. Hem biliyor musun bugün skeç yapmak için kampın a ağısındaki dola gittik. Orda bir kartal bir güvercini kovaladı. G vercine çarptığı zaman güvercin çok kötü bir şekilde ta a değdi. Sonra benle heval Derya gidip yakaladık. Yakaladıktan 1 saat sonra güvercin öldü.

 u an ben çok mutluyum. Okuyoruz. Yoğunla ıyoruz. Zaten başka bir şeyde istemiyorum. Kendine iyi bak.

29.12.2009



YA  KÜÇÜK VE YÜREK B   K

Hatırlıyor musun bir gün bana o küçük ya ınla, sormu tun ya “niye kadınlara b  yle davranıyorlar. Kadınlara ne yaptı ki b  yle.” Evet, Ferhat kadınlara hiçbir şey yapmamı tı. Onlar sadece fiziksel olarak erkeklerden daha g  s  zd  rl  r. Ve duygusal zek aları ile analitik zek aları daha kuvvetli olduğu için kadınlara bugüne getirdiler. Keşke kardeşim kadın tarihini iyi   ğrenseydin. Biliyorum ki o zaman ablanı daha iyi anlardın. Neden da lara geldi imi de...   te bende tıpkı o gün o b   k y re inle bana sordu un gibi bende kendime sordum. Ve bu sorunun cevabı hem önderlik’te hem de bize gösterdiği yolda yani da lardaydı. Biliyor musun küçük kardeşim bazen biriyle konu tu umda sen aklıma geliyorsun ve o k  k rmızı olan tombul yanaklarını özledim. Bazen de kavga ettiğimiz günleri özledim. Kadınlara yapılanı kabul etmezdin ama aynı zamanda bazen tembellik yapıp kendi i ini yapmamak için annenin arkasına saklanıp i ini bize yaptırırdın. Hiç unuttur muyum bunları. Hatırlıyorum da  nderli i ve Kürt hareketini merak ediyordun. Fırsat buldukça da bilgisayardan bulup gelip benle payla ıyordun.  sterim ki bu arayışların hep devam etsin. Belki bir gün yolda  oluruz. Belki de farklı bir şekilde kar ıla ırız. Kim bilir bir gün bende  ehit d   sem cenazem gelir eve. Ama umutluyum kadını bir gün iyi anlayaca ını ve onların mücadelesine ortak olacağını. Sana olan  zlemimle seni yanaklarından öperim.

30.12.2009

YEN  YIL

Bu ak am yeni yıl kutlamaları her yerde oluyor. Ama benim için bu yeni yıl bambaşka bir şeydi. Ve bu yeni yılı ilk defa ailemden uzakta yaşadım. Ve ilk defa PKK’de yani da da yeni yılı yaşadım. Arkada ların yanında olmak onlarla birlikte yeni yılı kutlamak apayrı bir mutluluktur. B  yle bir mutluluğu ya adı ım için kendimi çok şanslı hissediyorum. Herkes düşüncelerini dile getirdi. Ve en b   k umutlarının ise 2010 yılının Amed Surlarında  nder APO’yla buluşmak olduğunu belirttiler. Evet, benimde en b   k umudumdur. Eğer bizim irademiz dört duvar arasındaysa bizim kendimizi, geçen 2009 için gerçekten b   k sorgulamamız lazım. Evet,  nderlik tutsak olduğu halde 2009’da çok şey de i tirdi. Biz ise sürecin önünde eli kolu ba lı kalmı tık. Bir şey yapamıyorduk. 2010 yılının b  yle geçmemesi için şimdiden doğru bir sorgulama ve bilinçli bir gelişmeyi sa lamalıyız. Eğer bunları kendi  ahsımızda ger ekle tirirsek o zaman 2010 yılı  nderli i



özgürleştirme yılı olacaktır. Çoğu zaman Önderliği hissetmek istediysen de yetersiz kalmışımdır. Bunun için kendimi sorguluyorum. Neden yetersiz kalıyorum. Bu akşam Önderliği hissetmek istiyorum. Hissetmem lazım. Biliyorum Önderliği hissettiğim an çok şey kazanacağım. Onu hissetmek çok önemlidir. 2010 yılının bizler için neler planladığını bilemeyiz. Bu bizim en büyük planımız. 2010 yılı bizler için, Önderliği özgürleştirmek, Kürt halkı üzerindeki baskıları bitirme yılı olacaktır. Biz insan evladı ne çok hata yapıyoruz. Çoğu hatalarımız tekrar oluyor. Çoğu şeyi gurur meselesi yapıyoruz. Ama gururumuz hiç eksikliklerimizi gidermede işlemiyor. Her neyse şimdi iki dakika sonra hatta bir dakika sonra yeni yıla yani 2010’na çok büyük bir heyecanla giriyoruz. Ve girdik. İlk pastamı yedim. Arkadaşların ellerine sağlık bugün bize büyük hazırlıklar yaptılar. Bizim bölükte 2009’un son mutfakçısı heval Melsa, son nöbetçisi heval Sorxwin, son subay heval Amara’ydı. 2010’nun ilk nöbetçisi de heval Amara’ydı. İlk saati çalanda heval Sozdar’dı. 2010 yılında uyanık olan arkadaşlar ise heval Rozerin Batman, heval Dorşin, heval Melsa, heval Avaşin Yılmaz, heval Amara ve heval Bahar’dı. Belki bunları yazmak bu kadar yeterli.

31.12.2009 - 01.01.2010

SAVUNMA

Bir iki gündür Önderliğin savunmalarını okuyoruz. Güzel geçiyor. Biraz ağırdır ama anlamaya çalışıyorum. Anladığımız şeylere çok şaşıyoruz. Gerçekten çok farklı şeyler. İnsan şimdi daha iyi anlıyor. Bu sömürgeci devletlerin Önderliğin üzerine niye bu kadar gittiklerini anladım. Çünkü onların gerçek ve en büyük silahlarını çözmüştür. Ve sorunu alternatif olmuştur. Düşman bunları iyi saklamış bir tarihi çarpıtmıştır. Kadını da böylece tarihini yok etmiştir. Tarihi yok olan kadın, metalaştırılan kadındır. Ve ne çok şey kaybetmiştir kadın. Peki, PKK’ye gelip yine geri giden kadınlar bunun ne kadar farkındalar. Kadın vereceği mücadeleden ne kaybedebilir ki. Ama düşünüldüğünde kazanacak o kadar şeyi var ki. Özgürlük mesela ve 5 bin yıldır an be an kaybettiği yani kaybedeceği her şeyi kazanabilir. Önder APO’nun kadına verdiği bu özgürlük hediyesine sonuna kadar sahip çıkacağıma söz veriyorum.

02.01.2010



“UNUTMAK İHANETTİR”

Hep bu sözü düşünürdüm. Önderlik ne güzel demiş öyle ya. İnsan ne yaparsa yapsın Önderliğin emeğinin karşılığını nasıl verebilir. Gerçekten de çok ağır. İnsan bazı şeylerin ağırlığına girerse o zaman bu sözü iyi anlar diye düşünüyorum. Geçmişe baktığımızda yaptığımız yanlışlar, hatalar hep parti için verilen büyük bedelleri unuttuğumuzdan oluyor. Ama parti tarihini okuduğumuzda ya da üzerinde yoğunlaştığımda o zaman yaptığım yanlışlardan çok utanıyorum. Onları bir türlü, yani nasıl söyleyeyim bilmiyorum belki de bazı şeyleri daha anlamadığımdan kaynaklı öyle oluyor. Eğer anlam verebilsem belki de bu unutkanlık bende gelişmez. Ama şu an belki sadece yazıyorum. İleriki günlerde hatta şimdiden onları yaşamın her anında hissetmek için çalışacağım. Eğer yapabilirsem o zaman benden çok büyük bir militan çıkar. Bunun için iddialı olmam lazım. Ve gerçekten büyük bir cesaret sahibi olmam lazım. Ve kendimdeki tüm korkaklığı cesarete dönüştürmek için çalışmam lazım. Partinin tüm tarihini iyice belleğimde saklamak ve hemen zihnimde canlandırmak iddiasıyla.

08.01.2010

SAVAŞ VE CESARET

Eskiden savaş ne kadar vahşi ve korkutucuymuş. Resmen ortada bir can pazarı yani. Mel Gibsin’in bir filmini seyrettik bugün. Vatansever. Bir savaş gerçekliğini, düşman gerçekliğini öyle güzel yansıtmıştı ki. Yani insan o an kendini savaşın ortasında hissediyordu. Bir savaşta nasıl savaşılır ve nasıl taktik uygulanır. Belki o anın şartları farklıydı. Belki de savaş biçimi farklıdır ama sonuçta savaştır. Filmi seyrettikçe bende bir asker olarak ne yapabilirim ve nasıl yapabilirim sorusunu kendime sordum. Ve bunun için cesaret. Cesaret nasıl olur. Nasıl olunur. Doğuştan olan bir şey mi yoksa insan kendisinde mi geliştirir. Biliyorum bazen korkuyorum ama ne pahasına olursa olsun üzerine gitmem lazım. Çünkü şimdi yapmasam ileriki dönemlerde zorlanacağım açıktır. İyi bir savaş için, iyi bir taktik, iyi bir taktik için de cesaret gerek. Cesaret iyi düşünmeyi de sağlar. O zaman diyebiliriz ki, bilinçli bir cesaret zafere çok yakındır. Eğer kazanmak istiyorsan cesaretli olman lazım. Her konuda kendinle savaşınla, düşmanla savaşınla ve yoldaşların yanlış kişiliklerine karşı savaşında cesaret lazım. Eğer yapabilirsek o zaman kendimizi büyütürüz. Doğallığında partimizde büyür.

Her şey Önderliğin Özgürlüğü için.

09.01.2010



ÖZGÜRLEŞEN FEDAİLEŞİR

Ben ancak halkımın ve Önderliğin fedaisi olabilirim. Fedaileşmek için iyi bir düşünceye ve iyi bir bilgiye ihtiyaç vardır. Eğer kölelikte kendimizi kurtarmasak iyi düşünemez ve iyi bir bilgiyi alamayız. Bunların olması durumunda fedaileşebiliriz. Yoksa kölelikten kurtulamayız. Özgürleşen fedaileşir. Ona da ölümsüzlük denilir. Ölümsüzleşmek ise kendini Kürt halkında yaşamsallaştırmaktır. Yaşamak istiyorsak özgürleşmemiz lazım, özgürleşmek istiyorsak o zamanda fedaileşmek lazım.

10.01.2010

GÜNEŞ SAKLANABİLİR Mİ?

Önderliği çok özledim. Onu görmeyi o kadar çok istiyorum ki. Ne tuhaf hiç görmediğim bir insanı nasıl özleyebiliyorum. Normalde asla böyle bir şey bende yoktu yani. Her gün biraz daha Önderliği tanıyor ona biraz daha bağlanıyorum. Ne biçim bir şey bir insan koskocaman bir dünyaya sığmıyor. Ama Önderliğe karşı duramayanlar bu koskocaman dünyada Önderliği küçük bir odada küçük bir adaya sığdırmışlardır. Bir güneşi kim dünyada saklayabilir. Kim bir ışının önüne geçebilir ki. Bir ışının önüne geçemeyenler asla ve asla Güneş'in önüne geçemezler. Evet, onun bize verdiği doğrultular ve çözümlemeler bizim gitmemiz gereken yolu bize göstermiştir. Ama düşman unutmazın Güneşimiz o adayı, o evi ve o odayı yakıp dünyaya yine görünecektir. Işınları yine onun etrafında toplandığında şehitlerimiz yerlerinde rahat uyuyacaklardır. Yine söylüyorum. Bu emperyalist güçler Önderliğin yarattığı ışınlar tarafında hepsi yakılacaktır. Önderliğe olan özlemlerimizle bir gün Amed Surlarında buluşmak dileğiyle.

11.01.2010

DOĞA ANA

Dağlara baktığımda anneleri hatırlıyorum. Doğa bir anne gibidir ve içinde o kadar canlı yaratıyor ve besliyor. O kadar büyük güven veriyor ki insana, insan bile şaşırıyor. Bu büyük güven nasıl bir şey. Bir anne gibi içinde binlerce çiçek, ot, ağaç ve bunlarla beslenen kuş ve diğer hayvanları doyurup büyütüyor. Hele ki Kürdistan dağları başka bir şey. İnsanoğlunu bile besleyip koruyor. Ama bu insan evladı annelerine acımasızca davranıyor. Kendi saçma sapan istekleri için birbirlerine ve en önemlisi doğa anaya hiç acımadan zarar veriyor ve doğayı parçalıyor. Nasıl bir şey ki insanı besleyen, koruyan bir anaya böyle acımasızca davranıp ihanet ediyor. Ama bunca



ihaneti gören dağlar hiç dönüp te insana ihanet etmiyor. Dağlar, ihanet etmez. Ne kadar kudretli bir ana. Ne kadar değerli bir ana. Ona karşı nasıl bir şey hissettiğimi nasıl söyleyebilirim ki. Ben bu dağlara geldim. Canımla kanımla bu dağları korumaya söz verdim. Ben dağları seviyor ve güveniyorum.

12.01.2010

SEVDA KADINI

Bugün mutfak ıydım. Elimden geldiğince güzel bir yemek yapmak istedim. Ama arkadaşlar sanki beğenmediler. Tabi ki bu beni biraz  zd  ama ne yapayım. Gerçekten güzel bir yemek yapmak istedim. Sonra da iki parmağımı yağ tenekesiyle kestim. Yazmakta zorlanıyorum. Çünkü acıyor. Hem de çok yoruldum. Yarında bir dersin komisyonuyum. Doğal toplum. Bu dersi seviyorum ama yapabilir miyim bilmiyorum. Yapacağım tarz acaba arkadaşları zorlar mı? Bunların olmaması için iyi yoğunla mamız lazım. Biraz çalıştım ama eksik. Kalanları ise birazdan çalışıp yoğunla acağım. Birde bugün  nderliğin görüşme notu okundu. Orda olup tartışmak isterdim. Arkadaşlar iyi tartışma yürüttü. Sonrada HPG talimatı okundu. Bende dışarıda olduğum için ancak dinlemekle yetiniyordum. Arkadaşlar talimat üzerinde kişilik çözümlemesine kadar gittiler. Keşke bende orda olsaydım. Benimde kişilik   z mlmem olsaydı. Ne yapalım. Bugünde  yle olsun. G r   r z...

13.01.2010

RUKEN'E

Merhaba sevgili kız kardeşim.  oktandır senden uzağım. İlk defa birbirimizden bu kadar uzakla ıyoruz. Duydum ki benim için ağlıyormu sun. Sevgili kız kardeşim sakın ağlama bize yakı maz bu. Hele hele sana hiç yakı maz. Sen bu konularda g  l s nd r. Hem benim için sevinmen bile lazım. Çünkü ben bir sistemden koptum. Hem de çok iğrenç bir sistem. Tertemiz bir yere geldim. Evet, hatalar çıkıyor. Yanlı lar çıkıyor ama yine de sistemdeki gibi değil. Burası bambaşka bir şey. Keşke sende burada olsaydın. Sen hala bıraktığım gibi sinirli misin? Anneyi hala üzüyor musun? Senin bu sinirin başına dert olacak. Aslında  yle bir sistemde bu iyi bir taktik ama sen biraz abartıyorsun. Biliyorum o sistemi tanırsan kesinlikle kabul etmezdin. Kadına yapılan bir i kencede ne derece üzüldüğünü biliyorum. Kabul etmediğini de biliyorum. Ve beni dağlara çeken en büyük nedenlerden biride



budur. Tek çaremiz dağlardır. Önderlik ideolojisi. Ve kadın yani özgür kadın çizgisidir. Belki şimdi bunların farkında değilsin ama dilerim bir gün bunların farkına varır, erkek egemenlikli sisteme karşı nasıl bir tavır sergileyeceğini de anlarsın. Sana sonuna kadar güveniyorum. Canım kız kardeşim. Bizim sevgimiz birbirimizin güzel bir geleceği için, birbirimizin özgürlüğü için, kendimizin tüm bireysel ihtiyaçlarımızdan vazgeçip bu uğurda savaşmaktır gerçek sevgi. Sizin yanınızda durmam bize bir yararı olmaz ki. Ancak burada doğru bir mücadele verirsem size olan sevgimi kanıtlayacağımı düşünüyorum. Sizi şimdi de çok seviyorum. Ama ancak bu şekilde sevgimi gösterebilirim. Seni seven ablan. Kendine iyi bak.

13.01.2010

ŞEHİT SOZDAR;

Yolunuz yolumuz, çizginiz çizgimizdir. Sizi düşünmek sizi anlamak ve bize bıraktığınız bu yolda sonuna kadar başarılı bir şekilde devam edeceğimin sözünü vermek istiyorum. Belki bazı şeyler bize ağır geliyordur. Sözümüzde durmanın korkusu ya da başaramamanın verdiği korkudan dolayıdır. Sizin öldüğünüzü kim söyleyebilir ki. Aslında ölen biz yaşayan ise sizsiniz. Çünkü siz özgürleştiniz. Ama biz hala bunun mücadelesini veriyoruz. Kölelikten kurtaramadık kendimizi hala. Evet, heval Sozdar annem hep sizi anlatırdı bana. Sizi merak etme ve tanıma isteğim birazda olsa beni partiye yakınlaştırdı. Tüm şehitlerimizin yeri benim için birdir. Ama sen bazı şeylerin temeli oldun benim için. Hep senin fotoğrafına bakar övünerek işte köylüm derdim. Belki beni bu kadar etkilemenizin bir nedeni bir köyde 3 kadın olmasıdır. Sizi hep kendime örnek olarak alıyordum. Alıyorum da. Kendine iyi bak.

17.01.2010

ŞEHİT ŞİLAN’A

Merhaba heval Şılan. Güzel sesli yoldaşım. Belki seninle tanışmadık ama sen bize şarkılarında kendini bize tanıtarak şehit düştün. Senin hep “Gerilame ez” şarkısını dinlediğim zaman içimde inanılmaz bir acı hissediyorum. Hep sizinle oturup, sizinle kalkmak istiyorum. Sizi hücremin her yerinde hissetmek istiyorum. Sizi seviyorum.

Ocak 2010



DAĞLARDA TOHUM OLMAK

Da larda tohum olmak, yıllar geçtikçe fidanla mak. Fidanla tik a büyüyüp boy almak ve meyve verecek olgunluğa ulaşmaktır. Meyvemiz gerilla tadında militanla ma olmalıdır. Öyle yolda  olmalıyız ÖCALAN’a.

Ocak 2010

A K

A k, yolda lık sevgisi. Bunları tanımlamak yazmak ne zor geliyor insana. A kın anlamı ne kadar farklıymı . Acaba sistemin bize verdiği a k mıdır? Yoksa saçma-sapan güdüler mi? Bana  yle geliyor ki bunlar sadece g d d r. A k ise yaşamı g zelle tirmek, bilmek ve ona göre yaşamaktır. Hani  nderlikte diyor ya A k sonsuz bilgidir. Bildi in,  ğrendi in sürece açık olursun. Hiç tanımadı ın, bilmedi in bir insana açık olabilir misin hayır. Onu tanıdıkça öğrendikçe açık olursun,  zg r yaşamda öyle bir şeydir.  zg rl    tanımayan, bilmeyen biri nasıl  zg r bir yaşama açık olabilir. Bunun olması için bilmek şarttır. Sistemdeki bir  ifte siz kimsiniz, birbirinizi nasıl tanıyorsunuz deseniz ne cevap verirler. Sistem bir kere onları aynıla tırmı  ve özünden koparmı , nasıl tanıyabilirler ki! Bu durumda biz onları ba layan şeye ilgi diyebiliriz. A k olamaz.

A k tanımaktır. Tanıdı ın sürece açık olursun. A k ya amdır. Açık olmak için yaşamak lazım. Özgür olmak için özgürlüğü bilmek lazım.

23.01.2010

G L VE KADIN

G le baktığımda güzelliği, sağlığı ve temizliği hatırlarım. Sevgiyi, hasretleri, özlemleri ve arkada lı ı hatırlarım. Bana bir genç kızı hatırlatıyor. Hani 15 yaşındaki bir kızdaki saf, temiz duygular. O kadar ilgilidir ki herkesin ilgisini üzerine çekmesini de bilir. G lde  yledir. Bir yerde bir g l varsa kim oradan geçerse g le bakmadan geçmez.    nk  çok çekicidir. Ama g l kendisini de savunmasını bilir. Dikenleriyle belki bir  i ekle diken tam birbirinin zıddıdır ama g l kendisini zıt olan bir şeyle meşru savunmasını yapabiliyor. Aynı zamanda kadına baktığımızda, kadın yaşamı çekici kılandır. Saf, temiz ve güzelliği simgeler. Ama günümüzdeki kadın iradesizle tirilmi tir ve hiçbir şekilde meşru savunmasını yapacak gücü



birakılmamıştır. Ama Önder APO’nun militanları hepsi tıpkı bir gül gibi kendini savunmak için kendisinin zıttı olan silahı oldu. Kadın meşru savunmasını silahıyla yapar. Kadın ve gül kulağa çok hoş geliyor. Şimdi düşünüyorum da bir zamanlar hiç acımadan kopardığım gülleri bir kadın olarak düşündüğümde yani her şeyden önce o bir canlıydı. Ve bundan dolayı canım acıyor. Belki geçmiştir. Ama ben o güllere karşı özeleştirimi vermek istiyorum. Çünkü ben onlara acımadan onları yaşamlarından ettim. Tıpkı erkeğin şimdi kadına yaptığı gibi. Ama o zaman o zihniyeti taşıyordum. Bana ait olmayan bir zihniyetle yaşıyor, hareket ediyordum. Halada var bende ama bende tıpkı bir gül gibi kendi özüme kavuşmak ona göre yaşamak ve hareket etmek istiyorum. Tıpkı bir gül gibi. Bunun ise bilgiyle, bilinçle olacağına inanıyorum. Bildikçe kendi özüme yakınlacağım. Kendi özüme yakınlattıkça özgürleşeceğim. Özgürleştikçe de güzelleşeceğim. O zaman bende bir gül olacağım.

24.01.2010

SEVGİ

Sevmeyi düşündüm. Sevmek nedir. Sevmek Viyan gibi Ateşte alevlenmektir. Zilan gibi bomba olup düşmanda patlamak, Beritan gibi ihanetin kalbinden vurup kahpelikleri, ihanetleri, komploları uçurumdan atmak mı? Bir halkın Önderliği için an be an sokaklarda yaptığı eylemler mi, küçük çocukların elindeki düşmana atılan taşlar mıdır? Sevgi açlık grevinde öleceği zaman “Halkına borçlu gitti” diye mezar taşlarına yazın diyen Hayri Durmuş mudur, Kemal Pir midir? Evet, sevgi bunların birleşimidir. Sevgi küçük bir çocuğun ellerindeki taş ve Gerillanın elindeki kleştir. Gerillanın paylaştığı bir lokma ekmektir. Birlikte taşıdığı yükür. Sevgi birbirinin geriliklerini birbirine haykırmaktır. Eleştirmektir. Sevgi hissetmektir. Sevgi şehide bağılılıktır. Sevgi Öndere bağılılıktır, sevgi değerlere yaklaşımdır. Sevgi çıkar gözetmez. Sevgi karşılık beklemez. Sevgi ölümsüzlüktür. Sevgi bir çiçeğin yaşama hakkını tanımasıdır. Sevgi kendini tanımasıdır. Sevgi özgürlüktür. Sevgi güneştir. Yağmur, kar ve rüzgârdır. Sevgi buzun içinde yapılan patente uçma hissidir. Sevgi bir gülümsemedir. Sevgi Ateşte danstır. Sevgi savaşta birbirinin elini tutmaktır. Ve sevgi her şeyden önce yaşamayı bilmektir. Sevgi savaşmayı bilmektir. Sevgi bir kuzunun gözündeki bakış, sevgi bir kedinin gelip kendini insana sürtmesidir. Sevgi bir şarkıdır. Sevgi dağlardır. Sevgi bir ağacın meyvesidir. Sevgi Kardelen çiçeğinin güneşe



hasretidir. Sevgi sudur. Suyun akı ıdır. Sevgi a lamaktır. Sevgi bir ressamın resmidir. Sevgi aydınlıktır. Sevgi bilgidir. Sevgi anlamaktır.

Ve en  nemlisi;

Sevgi R ber APO'dur

Sevgi R ber APO'nun bir halka a kıdır

Sevgi R ber APO'nun Evrene olan a kıdır.

28.01.2010

DO A HALAYDA

2009 Ocak ayının sonuna do ru gitti im   renci derne inde bir mektup buldum. Heval Viyan diye yazıyordu  zerinde. Hi  duymamı tım. Alıp mektubu okudum. İnanılmaz bir şekilde içimde fırtınalar kopmaya ba ladı. Bazı şeyleri anlamadım, anlam veremedim. 3-4 defa üst üste okudum. İçimde kopan fırtınalarla birlikte çok utandım. Kadına mektup bırakmıştı. Belki tam anlamıyla seni anlamamı tım ama anladıklarım beni beynimden vurdu. İşte o zaman Kadın ve Gerçek dedim. Kadın kimdir? Ama mektubunu okuyunca y re imde büyük bir acı hissettim. Sanki k r olan bir göze doktorluk yapmış ve o gözü dünyaya a mı tın. Bazı şeyleri görmesini ve anlamasını sa lamı tın. K r gözü açmakla birlikte tozpembe yaşayan bir zihniyeti uyandırmış ve gerçeklik kavramını   retmi tın. Gerçekliğin  nderli in olduğunu ve  zg r kadın çizgisi olduğunu,  zg r kadın çizgisinin ise  nder APO'nun ideolojisi ve dağlar olduğunu anladım. Ve da lara geldim. Yuvanda sana yazıyorum. Seni anlamak ve bize bıraktı ın onurla mücadeleyi sonuna kadar devam ettirmek iddiasındayım.

Gerilikleri yaktı ın ve özgürlüğe kavu tu un yeri ve ağacı görmek istiyorum. Heval Viyan bazen panoya asılan fotoğrafını saatlerce seyrediyorum. Senin o güçlü hislerini birazda olsa bende ya arım umuduyla bakıyorum. Gözlerindeki ı tıltılar insanı bir sorgulamaya götürüyor. İnsanın kendi geriliklerini, geri zihniyetini görmesini sağlıyor. 15  ubat komplosuna dayanamamı  o lanetli günü yakıp kavurmu tun. İhaneti, sahte yolda lı ı yakıp  nderli e yolda  oldun. Bedenin de yanan ateşin sıcaklığı bugüne kadar gelmiş yüreklerdeki buzu eritmi tir. Bu kı  karın bu kadar geç ya ması senin bıraktı ın sıcaklıktan korkmasıdır. Ama bıraktı ın sıcaklık kadınları aydınlatmı  ve kendisine gelmesini sağlamıştır. O kutsal gün adına doğa ve kadınlar halaya durmuş. Gök gürlüyor, yağmur sırıldıyor, ağaçlar hı ırtı çıkartıyor bunlara eşlik edencesine kuşlar  t yor. Bu seslerde mükemmel bir müzik ortaya çıkıyor. Bu müzik eşliğinde doğa ve kadınlar halaya duruyor.



      o kutsal gün geliyor  zg r olan ve  zg r olmak isteyen her şey herkes bıraktı ın halaya katılıyor. Senin alevlerindeki ı ı ınla aydınlanan bir kadın yoldaşın Heval Viyan.

Bir gün tüm kadınların özgürleşmesi umuduyla...

31.01.2010

BUZ PATEN 

En büyük hayalimden birini ger ekle tirdim. Da a geldim. Bir hayalim ise tabi ki en büyük hayalim  nder APO'yu  zg rle tirme ve uzaktan da olsa bir kere görmektir. Ama umutluyum. Hani  nderlik diyor ya, "Umut Zaferden Daha De erlidir." Evet, büyük bir umudum var. Ve başka bir hayalim ise buz pateni almaktı. Ama bana öyle geliyor ki bu hayalim hiç ger ekle meyecek. Ama hayalimde olacak. Bazen hayalimde buz pateni yapıyorum. Öyle bir u uyorum ki kartalları k skandıracak bir şekilde u uyorum buzda. Hafif soğuk bir rüzgar, bazen de sert soğuk bir rüzgar yüzüme vuruyor. Ve o an kendimi gökyüzünde u uyormu um gibi görüyorum. Öyle bir u uyorum ki buzda birden kendimi Zagros'larda, Cudi'lerde ve Glida 'lar da görüyorum. Belki hiç buzda u mayaca ım.   imde kalacak.

 zg rl k Kazanacak.

02.02.2010

DEL 

 lk Haftanın'e geldiğimde bir arkadaş tüm PKK'lilerin deli olduğunu söyledi. Çok tuhafıma gitmişti. Sonra açıklamasını yaptı. Dedi ki, "      o sistemi, kirli sitemi kabul etmedikleri için ve ölümüne onunla mücadele ettiği için öyle diyoruz" dedi. Ama ben daha sistemi tanımadı ım için pek fazla anlam veremedim. Yeni sava  ılarda biraz da olsa anlam verebildim. Ondan sonra beni Tanrıçalar diyarı Zagros'a gönderdiler.  lk defa orda tam delidir dediğim birini tanıdım. Heval Rol da. Bana çok ilginç geldi. O'da benden birkaç ay önce katılmış, tabura gelmişti. Capcanlıydı. Yeni olduğum için habire benle konuşuyor, taburda ve örgütte tanıdığı ve   rendi i bazı şeyleri bana vermeye çalışıyordu. Aynı zamanda  eker vb.  eyleri de bana veriyordu. Sistemdeki halini anlattığı zaman dedim ki gerçekten bu kadın tam delidir. Aslında taa o zamandan sistemi kabul etmemiş. Belki sistemi reddetmiştir ama yine de sistemi ya amı tır. Hani dedim ya o zamanda tam bir deliymi .



Hep kendini sert göstermeye çalışır ama o kadar merhametlidir ki, o kadar temiz bir kalbi var ki yaptığı sertlikler eriyip gider. Ama bazen de karşısındakini anlama ve yaptığı bir şeyde arkadaşını kırdığı zaman yine dönüp düşünür. Ve yüzünden bellidir ki pişman olmuştur. Ama bazen de yoldaşını çok iyi anlar ve gerçekten destek olur. Bilmiyorum nedense bir gün onda kadın hissinin ne kadar gelişeceğini tahmin edebiliyorum. Fark ediyorum ki yeni yeni hisleri güçleniyor. Ve onda olan hisleri ortaya çıkarıyor. İçindeki gizli hislerin güçlülüğü şiirlerine yansıyor. Sarı saçlı ve ilk defa saçını uzatmış bir arkadaşır. Tıpkı ismi gibi Rolêda’dır.

02.02.2010

YILDIRIM TİMİ

Bugün ben, heval Bahar, heval Rolêda ve heval Savuşka’yla biraz tartıştık. Biz bu küçük grubu daha önce kurmuştuk. Düzenli tartışacak ve birbirimizi çözeceğiz. Birkaç gündür toplanmamış ve hemen hemen dağılmıştık. Bugün bir araya gelebildik. Önderlik sevgisi ve kadın üzerinde tartıştık. Güzel geçti. Hem eğiticiydi, hem de bizi bir yoğunlaşmaya götürdü. Sonra birbirimizi eleştirdik. Yanlışlarımızı, eksikliklerimizi dile getirdik. Birazda olsa birbirimizi ve kendimizi çözümledik. Önderliği ne kadar tanıyor ve yaşamsallaştırıyoruz. Yine kadını ne kadar tanıyoruz ve erkeği ne kadar tanıyoruz. Bunun üzerinde durduk. 3-4 saat sürdü. Diğer arkadaşlar ise kıskanıyordu. 3 arkadaş, yani savaşıyız. Heval Bahar ise bölük komutanımızdır. Bundan sonra düzenli toplanacağız. Yani 4 arkadaş bir tim oluşturduk. Bunun ismi Yıldırım Timi.

04.02.2010

KUŞLAR

Bana ne olmak istediğimi söyleseydiler. O zaman bir kuş olmak isteyecektim. Kuş olduktan sonra hep ötecektim. Kimseyi sesime hasret bırakmayacaktım. Onların dünyalarına neşe saçacaktım. Özellikle kadınlara söyledim. Dağların en doruklarına kadar giderdim. Bazen de pèzkovilerin dünyalarına girerdim. Sırtlarına konar meleşmelerini, otlarken çıkardıkları çıt çıt seslerini dinlerdim. Yavrularını nasıl sevdiklerini, birbirleriyle ilişkilerini seyrederdim. Kendilerini koruma biçimlerini görürdüm. Daha sonra sincapların arasına girerdim. Doğada her şey ne kadar uyumlu. Sincapları da iyi tanıdıktan sonra ağaçlarla nasıl bir olunur onu da öğrenirdim. Kuş olup



doğayla bir olmak kadar bir şey olamaz. Kuşların dünyalarını bilmek ne güzel olunur. Kuş olup uçmamakta olur mu? O uçuş hissi ne güzel ya. Ve bir kuş olarak kuşu en çok seven, değer veren İmralı'da Önderliğin yanına gitmeyi birinci görevim olarak bilirdim. Ve ilk o kutsal görevi gerçekleştiriyor olacaktım.

06.02.2010

DOĞA-İNSAN

Merhaba sevgili günlüğüm. İki gündür yazmıyorum. Artık kalemi elime her aldığımda sadece doğayı yazmak geliyor içimde. Belki de doğanın güzelliğini anlatmayla bitmeyeceği içindir. Bir ağacı, bir kuşu, bir çiçeği anlatmak yazmak için sayfalar yetmez. Bir karı, bir yağmuru bir rüzgârı anlatabilmek ne çok şey, ne çok bilgi ister. Ve bunları capcanlı yaşamak kadar güzel bir şey olamaz. Ve bunlara âşık olmak, onları gördüğünde içinde tarifsiz bir mutluluk hissettiğinde ne güzel olur o zaman hayat ve yaşamak. Her mevsimi içinde yaşamak güzeldir. Bir kış sıcak ve karsız geçebilir mi, ya da bir sonbaharda doğa yemyeşil kalabilir mi, bir ilkbaharda meyveler çıkmayabilir mi ya da doğa kendisini yenilemeye bilir mi? Peki, bunları yapsa o zaman kim ne tepki verir. Peki, o zaman doğa ana ne yapar. Ne cevap verir. Peki, insan doğayla ayrılırsa o zaman doğa ana insana ne söyler. Belki de yüzyıllardır doğayla yabancılaşan düşman kesilen insan evladını doğa ana nasıl affedebilir ki. Kim olursa, hangi anne olursa olsun ona ihanet eden çocuğunu affedebilir mi? Hatta insan evladı bu kadar doğa anaya zarar vermiş ama ana o insanı hep kollayıp kollamıştır. İnsandan başka her şey doğa anaya hakkını vermiş bir kez olsun onun sözünden çıkmamıştır. Kuşlar cıvıltılarını, sular şırıltılarını, pêzkoviler meleşmelerini ve bunlar gibi binlerce hayvan, bitki güzelliğini doğa anayla paylaşmıştır. İnsan evladı gibi bireyci, cimri değildir. Peki, şimdi insan evladı neden doğadan bu kadar uzaklaştı düşman kesildi ki. Kim, ne sebep oldu. Biliyoruz ki, insan evladı doğada düşünen ve konuşan tek varlıktır. Peki, şimdi ben desem ki insanlar yaşadığı sorunları, sıkıntıları düşünerek geçirirler. Ya da insan evladı düşünerek çok iyi bir yere de gelir desem ama sırf düşündüğü içinde kendi özünde, kendi anasında ve vatanından bu kadar uzaklaşıyor. Şimdi bu bir çelişki yumağı değil mi? Sevdiği insanları tamamen kendisine ait etmek, sahiplenmek, onlara hiçbir hak vermemek nasıl bir sevgi olabilir ki! İki kişi arasında çıkan sevgi neden birbirlerini kendi hâkimiyetleri altına alıyorlar ki. Oysa doğaya baktığımızda bir çiçek hiçbir zaman kokusunu, sevgisini,



 eklini deği tirmemi tir. Aynı zamanda bir sincap yine bir  akal kendi özünden ne kadar uzaklaştı. Hayır, hiçbiri değişmedi. Tek değişen insan evladı, neden, sebep d   nebilmesi mi? Yoksa kendi h kimiyyetinde olan güdülerini tamamen ortaya çıkarmasından dolayı mı? İnsan nedir? Amacı nedir? Neden bu kadar çıkarıcı ya ıyor? Neden kendine ihanet ediyor? Yoksa insan sevmesini mi   renmedi?

08.02.2010

ÖZGÜRLÜK TÜRKÜSÜ

 zg rl k nedir? Belki bu soruya cevap verdiğimiz zaman  zg rle iriz. Bir  zg rl k türküsüdür sürüp gider bu diyarlarda. Bazıları bugüne kadar biraz izini bırakmış bazıları ise tarihin karanlık sayfalarında kaybolmuştur. Yıllardır bu savaşı verenler ve köleliği kabul edip ve ihanet edenler, hepsi birbirinin içinde kendilerini var etmişlerdir. Kölelerin ismi hiç anılmazken özgürlük için savaş verenler ise bugüne kadar gelmiştir. Kendini karanlığa teslim edenler hiçbir zaman g z kmezler insanlığa. Onun için karanlıktaki kalanlar ise sadece bir küfürde anılırlar. Ne tuhaf ki bazıları o kadar lanetlidir ki ismi hiç tarihten silinmez. K lece ya amı , köleliği insanlığa dayatmı tır. Ama ismi bugüne kadar gelmiştir. Şimdi  zg rl ğ i için mücadele edenlere baktığımızda onlarda bilinçli bir şekilde mücadele etmişler ve onlarda hep iyi anılmı  ve bugüne kadar gelmiştir. Şimdi ikisi arasındaki farka bakmalıyız. Çünkü köleliği bilmezsen  zg rl ğ i hiç anlayamazsın.  zg rl ğ in değerinin bilinmesi için bin yıllardır insanların ağzında  ınlanan özgürlük türküsünün anlamına ulaşması için köleliği, lanetliği, çirkinliği yaşaması lazım. Doğal toplumdaki  zg rl ğ in bilinmesi lazım. Günümüzde, Sümer Rahip Devletinden bu güne her türlü köleliğe şahit olmu suzdur. Köleliği ya amı ,  zg rl ğ i ise bir önderin çıkmasıyla tanımı sızdır. Belki  zg rl k en büyük değerini bugün ya amı tır.  zg rl k temsilcileri Zerd  t, Mani ve Sümer'den beri bu savaşı veren kadınlardır.  zg rl kle birlikte ahlak arayışları da artmıştır. Zaten özgürlükle ahlak bağlantılıdır. Bunları birbirinden soyutlayamayız. İnsandan tut onun bebeklerine, hayvandan tut onun yavrularına hatta çiçekten, ottan tut, kendini ya amsalla tıracak topraklara kadar her şey özgürlük su kadar lazımdır evrene. Belki evrende en  zg r olan enerjidir ama enerjide artık bazı şeylerin, canlıların içerisinde k lele tirilmi tir. İnsanı düşünelim ne kadar k lele tirilmi tir. Ama insanın içerisinde de enerji vardır.  şte o enerji özgürlüğünü kaybetmiştir. Belki insana çok acı geliyordu ama ne yazık ki gerçektir. Zaten köleliğin artması



genelle mesi bunları acı bulup kendimizi kandırarak, tatlı göstermeye çalışıyoruz öyle değil i te. Gerçekler, doğrular bize ancak bizi tanıtır. Kandırmalar değil. Herkes, her şey kendi yaşamında sorgulanırsa o zaman hem özgürlüğü hem de köleliği tanımı  oluruz. O zaman neden ya adığımızın anlamına varmış oluruz. Belki neden yaşadığını anlamayan kişilerin bir  zg rl  k arayışları yoktur. Hatta belki de daha çok öyledir de. Hani  nderlik diyor ya, “Tanı mak farkında, farkında olmaktır.” Eğer tanırırsan nasıl ya anılabacağını da bileceksin. O zaman özgürlüğü de tanıyacaksın.   te tüm sır burada gizli. Şimdi bu kadar tanımadan sonra  zg rl  k nedir sorusunu cevaplandırmaya çalışalım. Bana göre  zg rl  k ahlakı tanımak ve yaşamını bu ahlak kurallarına göre yönetmek ve yaşamaktır. Kendin olmaktır. Kendini tanımaktır. Do ayla bir olmaktır. Sevmesini bilmektir. Kar ısındakini tanımaktır. D  nebilmektir. D  ncelerinden, ilkelerinden vazge memektir. Oldu un gibi olmaktır.  nsan olabilmektir. Ama günümüz insanı üzerine o kadar çok şey yapıldı, oynandı ki insan diyebilmek zorla tı artık. Önderlik bir söz söylemişti, o sistem  zerine “Kapitalist sistem dinazor gibidir. İlk önce etrafındakileri bitirdi sonra kendilerini bitirdiler” diye. Gerçekten de insanlık o hale gelmiş. Özgür diyebileceğimiz hiç kimse kalmamış, herkes birbirini k lele tirmi tir. Eğer mucizelere inansaydım bir gün Urfa’nın Amara köyünde  zg r bir insan doğacak ve özgürlüğün en yaman sava cısı olacak deselerdi inanmazdım. Ama oldu.  nsan bu hale gelmiş.  nsanlığı d   n nce ister istemez inanmaz. Özgürlüğün tanımını neredeyse hatırlanmıyor. Çok düşündüm. Aslında o kutsal insan, Kürt halkının binlerce yıldır özgürlüğü için mücadele edenlerin s zgecidir. Zerd   t, Mani ve belki ismini bilmediğimiz birkaç kişi, önderlik bunların tüm özelliklerini kendisinde barındırmı tır. Ve bu kutsal insan en köle kişiye yönelmiş, küçük savaşlar değil b y  k savaşların öncüsü olmuştur. Ama nasıl savaş.  nsanlık için en b y  k savaş. Ve insanlığın özgürlüğü kadının özgürlüğü diyerekten en köleye yönelmiştir. Ve onu kimsenin inanmayacağı bir şekilde irade sahibi yapmıştır. “Kadın Anlamdır” diyor ve bunun için  zg rle meli. Eğer anlarsan  zg rle irsin,  zg rle irsen o zamanda neden ya adığının farkına varırsın. Kadına köleliği anlatmıştır. Ve bunun içinde b y  k bir savaş vermiştir. Daha sonra özgürlüğü tartı mı tır.   te insanlık adına gelmiş kutsal bir insan ve kadını nereden nereye getirdi. Yine erkekleri nereden nereye getirdi. Bunun sonunda “ zg rl  k kazanacaktır” dedi. Kutsal insan için.

10.02.2010



CHE GUEVARA'YA

Küba'nın ezilen halkına umut oldun. Ezilenlere, sömürgelere dayanmadın. Onlara karşı büyük bir isyan ba lattın. Ve  zg rl  n temsili da lara çıktın. Ancak orada yolda larınla birlikte  ı lı ını ancak dağlarda dünyaya duyurabilirdiniz. Gerilla olmak bu sistemi kabul etmemek, elindeki silahınla intikam almak o kadar anlamlı ki. Sava a giderken arkadaşların mermilerin yanına bazı ihtiyaçlarını alırken sen onların yerine sadece mermi aldın. Ve yolda larının ilgisini üzerine çektin. Bu çok önemlidir. Öyle bir geli tin ki öyle büyük bir savaşçı oldun ki düşman iliklerine kadar büyük bir korku ya ıyordu.  zg rl k aşkın ve ezilen halka olan ba lılı ını nasıl dile getirebilirim ki. Hatta düşman bundan dolayı da senden çok korkuyordu. Hatta bu korkudan dolayı seni öldürdükten sonra cesedinden bile korkmaya ba ladılar. Onun için cesedinle bile çok korkunç oynadılar. Merak etme artık gitti iniz dağlarda, sava tı ınız dağlar  ı lı ınızı her yere yaydı. Size ihanet etmedi. Sizi yarı yolda da bırakmadı. Da lara giden tüm gençler seni örnek almaya ba ladı. Rahat uyu CHE sen  lmedin bizlerin y re indesin.

12.02.2010

LANETL  B R GÜN

Bugün 15 Şubat. Duymak istemedi imiz ama duyduğumuz bir gün, bir ay. Bugün milyonların y re i en acı gününü ya ıyordu. Öfke, kin, nefret, hasret,  zlem, umut ve zafer hepsi i  içeydi. Da larda, ovalarda 1 günlük tutulan oruç, aynı zamanda metropollerde elinde taşlarla Kürt gençleri, Kürt çocukları bugünün intikamını alırcasına düşmana atılan ta lar. Kolay mı bugünü yaşamak, karşılamak her an a layacak gibi olan gözler ama gözyaşlarını akıtmayacaklarına ve bugünün intikamını alacaklarına yemin içtiler. Ve dünyanın, insanlığın G ne i bugün lanetli kişiler tarafından  mralı i kencesine konulmuştur. Ne kadar kabul etmesek, ne kadar zorumuza gitse de bu böyle. Ama bugüne alı mayaca ız. Bugünü sonsuza kadar karanlığa g mece iz. O büyük gün için, özgürlüğe kavu aca ımız gün için büyük bir umut içinde milyonlar. Milyonların y re i sizde yatıyor.

15.02.2010



ÖZGÜRLÜK GİBİSİ VAR MI?

Ne zamandandır kendimi fazla sorgulamıyordum. Bundan dolayı da eğitimlerden biraz koptuğumu fark ettim. Neden böyle oluyor çok merak ettim. Bir zamanlar yani ilk tabura geldiğimde arkadaşlara yaptığım eleştiriyi şimdi kendim yaşıyorum. Ne zamandandır zamanımı boşa harcıyorum. Doğru dürüst kitap okumuyor, okuduklarımın ise üzerinde fazla yoğunlaşmıyordum. Onun için üst üste çok küçük hatalar yapıyordum. Buda hem beni hem de karşımdakileri rahatsız ediyordu. Ve beni ortamdan uzaklaştırıyordu. Şimdi kendimi gerçekten doğru bir sorgulamadan geçirmem lazım. Yoksa doğru bir çizgide yürümemiş olurum. Önderliğin bizden istediği çizgiden uzaklaşmış oluruz. Böyle olunca gerçek bir militan kişiliğinden uzaklaşmış oluruz. Onun için doğru bir sorgulama yaşamam lazım. Yoksa çok derinden kaybederim.

15 Şubat nedeniyle yine Kürt halkı sokaklardaydı. Ellerindeki Molotoflarla gençler ve ellerinde taşlarla küçük çocuklar sokaklarda polisle çatışıyor, komployu lanetliyorlardı. Hemen hemen Kürdistan bölgelerinin hepsinde oldu diyebiliriz. Polisler küçük çocukları dövüyor, gözaltına alıyorlardı. İki küçük çocuğun görüntüleri ve annelerinin isyanları insanı kahrediyordu. Polis 2 çocuğu gözaltına alırken anneleri ise polise çocuklarını bırakmaları için yalvarıyorlardı. Polis bir anneyi itti ve çocuğu ise götürdüler. Diğer anne ise polislerle yalvarırken “elinizi, ayağınızı öpeyim” diyordu. Polisler ise o çocuğu annesine verdiler. Aynı zamanda KCK talimatını okurken yerelde çalışan arkadaşlarının hepsini yakalamaları ve orda kadın çalışmalarında çalışacak arkadaşlara ihtiyaç duyulması, yine Adıyaman’da küçük bir kızın diri diri gömülmesi, yine orada bir kadın hareketinin olmaması ve buna tepki vermemesi insanı belli bir sorgulamaya götürür. Gerçekten de düşünüyorum da biz zoru bırakıp geldik. Özellikle ben artık orda duramayacağımı ve çalışma yapmada gittikçe zorlanmam beni dağlara getirdi. Zorlandığımdan dolayı dağları seçtim. Dağlar insanın en iyi dostudur. Sana ihanet etmez. Ama orda neyin ne olduğunu tamamıyla çıkaramıyorsun. Tutuklanman daha kolay olabiliyor. Kim o dört duvar arasında kalmak ister ki. Kürdistan dağları gibi cennet olan ve özgürlüğün en temel yeri olan dağlar insana daha çekici ve güzel gelmiyor mu? Tabi ki daha güzeldir. Özgürlük gibisi var mı? Ama hiç oradakileri düşünmedim. O kadar kadın o kadar çocuk, o sistemde her gün eziliyor, haksızlığa uğruyor, yaşanmaması gereken bir dünyada yaşamalarından başka çareleri olmuyor. Ben gelirken çalıştığım yerde hiç doğru dürüst bir örgütlenme yapmamam ve genç kadınlarımızı, kızlarımızı o sistemde bırakıp tek gelmek kadar kötü bir şey olabilir mi? Oysa



doğru dürüst bir şey verebilseydim belki bir sürü kişi gelebilirdi. 3 yıl boyunca aileyi bahane ederek kendimi kandırdım ve kadın adına hiçbir şey yapamadım. Şimdi ise gençlikte bir sürü arkadaş tutuklanmış. Bunlar tabi ki benim için kolay değil, parti içinde kolay değil. İster istemez insanın üzerinde bir etki yaratıyor. Ama bu vicdan azabında biraz da olsa 15 Şubat için Iğdır'da eylem olmuş. Beni birazda olsa sevindirdi. Bilmiyorum biraz kopuk kopuk oldu. Daha mutlu yarınlara.

Amed Surlarında Önderlikle Buluşma Dileğiyle.

17.02.2010

GÜLMEK UMUTTUR

Heval Viyan, az önce okuduğum görüşme notunda Önderlik çok güldüğünü yazmıştı. Belki güldüğü şeyler farklıdır. Ama ne olursa olsun beni büyük bir mutluluğa götürdü. "15 yıldır ilk defa böyle güldüm" diyor. Bilmiyorum ama hem beni tarifsiz bir mutluluğa, hem de bir sorgulamaya götürdü. Kendimi sorguluyorum çünkü yeni platformdan geçtim. Çıkan eksikliklerim, sistemin bende yarattığı kişilikle ne kadar savaşırsam, üzerimden atabilirsem bu yolda Önderliğe yardımcı olacağımı biliyorum. Biliyor musun heval Viyan ne zaman görüşme notunu okusam çok büyük bir umut içine giriyorum. Evet, Önderlik bize umut veriyor. Bazen bu konuda ne kadar zayıf olduğumun farkına varıyorum. Ben dağlardayım. Hem fiziksel, hem düşünsel, hem de ruhsal olarak özgürüm ama çoğu zaman umutsuzluğa gidebiliyorum. Ama Önderlik dört duvar arasında olduğu halde o kadar Özgürdür ki herkese umut verebiliyor. O zaman kendi kendime diyorum "Ben fiziksel özgürüm. Düşüncemi, ruhumu kendi içime hapsedmişim. Bunları hapsettiğim için düşünemiyor ve istediğim gibi hissedemiyorum." Evet, heval Viyan 8 Mart yaklaşıyor. Kadınlar gününü başta siz Kahraman Kadın Şehitlerimizin şahsında tüm kadın yoldaşların, Kürt annelerinin ve dünya kadınlarının kadınlar gününü kutluyorum. Biliyorum bugün tek değil tüm günler kadınlar günüdür. 8 Mart'a yine yazacağım. Ama bugün Önderliğin görüşme notunda Önderlik 8 Mart'a ilişkin yazmış ve tüm kadınlara selamlarını göndermiş. Gerçekten heval Viyan bunları okuyunca Önderliğe ne kadar minnettar olduğumu ve ne yapacağımı bilemiyorum. Kadınlara o kadar büyük bir değer veriyor ki onun için bende kendimle gurur duyuyorum. Böyle bir Önderimiz var. Onun için hep diyorum en büyük acıyı Kürt kadınları yaşamış, aynı zamanda şuan en özgür yaşayanda Kürt kadınlarıdır. Çünkü hem köleliklerinin farkındadırlar, hem de Önder APO



gibi bir Önderimiz var. Viyan Yoldaş, bende kendime dokunmada bu çerçevede yaklaşacağım. Heval Viyan, keşke Önderliği anneme anlatabilseydim. Annem hiç Önderliği tanımıyor. Ama umutluyum. Görüşmek dileğiyle...

28.02.2010

MÜSLÜM DOĞAN ARKADAŞA

Heval Müslüm bu karanlık güne, dünyanın en büyük utancı olan bugüne, Güneş'in ışığının söndürülmesini ve söndürmeye çalışan bugüne en büyük tepkisini göstererek ve bedenini ateşe verdi. 15 Şubat günü binlerce, Kürt gencinin bedeninde yanan ateşler, bu güçlerin planlarının üzerindeki perdeleri yakmış ve bunları dünyaya duyurmuştur. Bir Kürt genci Önderliğe daha yoldaş oldu. Müslüm yoldaş belki aramızda değildin ama burayı PKK'yi iyi hissetmiş ve bunu bize bıraktığın mektubunda dile getirmişsin. Bizde çıkan eksiklikleri PKK üzerinde yapılan tasfiyelere, oyunlara karşı tavırsız kalmamışsın. Bu çok onurlu ve yerinde bir eylemdir. PKK için yazdığın cümleler kendim için birer eleştiri olarak alacağım. Müjdem sana heval Müslüm, Önderlik bugün senden bahsetti. Ne mutlu sana. Biliyorum senin için ve bütün Kürt halkı için en büyük mutluluk Önderliğin Özgürlüğü olacaktır. Kürt halkının acılarını, komplonun gerçeklerini ve Önderliği gerçekten anlamışsın. Sen bir militan değildin, sen elinde silahla dağlarda değildin, örgütün içinde değildin ama bu ortamı iyi anlamışsın. Gerek tasfiyelerde gerek çıkan eksikliklerimizde bizi uyarmış ve eleştirmişsin. Ama gerçek PKK ruhunu kendinde yarattın. Viyan yoldaşı çok iyi anlamışsın. Ve tüm komplolara bizdeki eksikliklere karşı bedenini ateşe vererek büyük eleştirmişsin. Komploya, 15 Şubat'a dayanmamış o günde bedeninde yanan ateşteki ışığını da diğer ışınlara katmış daha alevlenmesini sağladın. Lise öğrencisi gerçekten bunu gösterdin ki nerde olup olmadığımız önemli değil, ne kadar tecrübemizin olup olmadığı değil önemli olan gerçeklerimize karşı istekli olmamız gerekir. Heval Müslüm sana en içten selamlarımı gönderiyor. PKK'ye yazdığın yazıları kendime birer eleştiri olarak alacağım. Sonuna kadar bu davaya, Önderliğe, harekete ve Kürt Halkına senin şahsında tüm şehitlerimize söz veriyorum. Mücadeleniz yolumuza ışık olacaktır.

Bizler özgürlüğün tutsak aşıklarıyız...

28.02.2010



GER LLA

Gerillayı ilk çıkaran Mao'dur. Ama ilk savaşan gerilla  spanya'dadır. Gerilla bir halkın hakkı için savaşan bir harekettir.  u an dünyada birçok Gerilla hareketi var. Bunlar genelde askeri olarak kendilerini geliştirirler. Ama bizim hareketimiz yani PKK hareketi hem askeri hem de ideolojik olarak kendini geliştirir. Daha çok ideolojiktir. Yine bizim hareketimizin diğer hareketlerden bir farkı da kadın özgürlüğünü savunan bir hareket olmasıdır. Buda bizim önderimizin diğer önderlerden farkını ortaya çıkartıyor. Bizim hareket daha çok insanın özgürleşmesi için kadının önce  zg rle mesini esas alıyor ama diğer hareketler daha çok insan  zg rle sin kadında  zg rle ir diyor. Bazıları da hiç kadını önemsemiyorlar. Önderliğin biz kadınlara verdiği perspektifler doğrultusunda ve yine bize bizi tanıtan, kendimize güvenmemizi sağlayan, öz gücümüzü ortaya çıkarmak biz kadınların ordula masını sağladı. Eğer yanlış de ilsem ilk Kadın Gerilla ordusu bizim ordumuz oldu. Bu kadın ordumuz hem askeri, hem siyasi hem de en önemlisi ideolojik olarak kendini geliştirdi. Dünyada kadının bir ordu olamayacağını dile getirenleri  a ırttı. Ve dünyaya kanıtladı ki bunlarda yapılır. Kadını zayıf sadece evle sınırlı tutan erkek egemenlikli zihniyeti  oka koyarak aslında Tanrıçaların dirildi inin haberini de verdi. Bunu gören zihniyet tüm kurnazlıklarını, oyunlarını oynamaya çalıştılar. Ama  nder APO bunların hepsini bo a çıkardı. Ordula mayla birlikte Tanrıçalar yeryüzüne indi. Artık kimse onları tutamazdı. Onun için zihniyet ordula madan önce komplolarını gerçekleştirdiler. Kadın ordula masıyla  nderli in üzerine topyek n gittiler. Çünkü tanrıçalar dirildi ve onları yok etme gücünü kendinde bulamayınca  nderli in üzerine daha çok gittiler. Onları yok edemeyince onları yaratan  nder APO'ya yöneldiler. Ama  nderlik orda öyle bir direndi ki, bu sistem çok oldu. Hangi oyununu oynadıysa  nder APO bilinci, emeği, çabası ve iradesiyle oyunlarını bozmuştur. Bu onları daha da kudurtmu  bu sefer elindeki oyunları Kürt halkına karşı kullanmaya çalışmıştır. Belki belli bazı kesimler bu oyunlara gelmiş ama  nderli e bağlılıkları ve  nderli i uygulamaları sonucu oyunları yine bozulmuştur. Ama kendini gençlerin ki ili inde  ekillendirerek kazanmaya çalışıyor bu sefer. Şimdi ki en büyük sava larımızdan biride bizde  ekillenmi  bu sisteme karşı sava maktır. Gençlerimizi, halkımızı bunlardan kurtarmak bizim en büyük görevimizdir. Nasıl savaşmak bir gerillanın i iyse bu tarz örgütlenmeler de gerillanın i idir. Bunlar hepimizin en büyük hedefi olmalıdır.

05.03.2010



KADIN KİMDİR?

Kadın kimdir? Toplumdaki yeri nedir? Ve kadın ne istiyor? Bu sorulara cevap verebilmek çok zorlaşmış. Kendi özünden uzaklaştırılmış, toplumda bir cinsel olgu haline getirilmiş ve çocuk doğurma makinesi yapılmıştır. Bu durumda Rêber APO olmasaydı kadın hiçbir zaman kendisini tanımayacak, toplumun ona biçtiği rolü kabul edecek, bunu bir görev bilecek ve böyle devam edecekti. Yaşamda hiçbir tat almayacak, bir hizmetçi olarak ve bir köle olarak yaşayacaklardı.

06.03.2010

SEVDA KADINI

Ne zamandandır yazma konusunda uzaklaşmıştım. Çünkü diğer defterim bitti. Onun ismi Sevdâ Çiçeğiydi. Onunla çok şey paylaştım. Bu sefer seninle paylaşacağım Sevdâ Kadını.

Şuan Karargâhta yazıyorum. Çünkü düzenlemem oldu. Biz üç arkadaşın düzenlemesi istikama oldu. İlk pratiğimi istikamda geçireceğim. Herki taburundan çıktım. Bir aya yakındır karargâhta bekliyoruz. Yerimize gitmemiz için hazırlıklar yapılıyor. Hazırlıklar biter bitmez yerimize gidip işimize başlayacağız. Genelde karargâha bağlıyız. Bizden sorumlu Gulan arkadaşdır. Takım komutanımız ise Berivan arkadaşdır. Tim komutanı daha belli değildir. Şu an beş arkadaşlar. 2 arkadaş daha gelecek. O zaman yedi kadın arkadaş olacağız. Bir bölük olacağız o zaman. Bu benim için büyük bir başlangıç olacak. Bu pratiği daha çok okuyarak geçirmeyi planlıyorum. İlk savunmalardan başlayacağım. Ara sıra çözümlemeleri de okuyacağım. Elimden geldiğince kendimi işe katacağım. Ve arkadaşlara moral vermeye çalışacağım. Şu an ancak bunları yazabildim. Başka bir zaman daha farklı yazacağım. Kendine iyi bak.

Bir gün Amed Surlarında Önderlikle Görüşme Dileğiyle...

27.03.2010

HAYKIRMAK

Haykırmak istiyorum içimdekileri. Sevinçlerimi, üzüntülerimi haykırmak istiyorum. Doğaya haykırmak istiyorum. İnsanlar özünden o kadar uzaklaşmış, o kadar yabancılaşmış ki karşısındakini hiç anlamıyor. Çünkü hep kendini düşünüyor. Yarattığı bir roman vardır. Kendini başrole koymuş, sanki tüm dünya onun etrafında dönüyormuş gibi görür. Ve yaptığı



her şeyi doğru görür. Ve buda bireyci, kendini beğenmiş, karşısındakini anlamayan bir bireye neden oluyor. Oysa kendini doğaya yakınlaştıran bir insana doğa hiç yabancı durmaz. Onu kollarına alır. Ve onu sonuna kadar dinler, dertlerini paylaşır. Ama biz insanlar doğaya o kadar yabancılaşmışız ki doğanın dilini unutmşuz. Kendimi şimdi çok yalnız hissediyorum. İnsanlar bana çok yabancı duruyor. Oysaki hiç yabancı değil. Sadece kendini düşündüğü için, bireyci bir insan olduğı için, karşısındakinin de bunları yaşayacağını düşünmez ve anlamaz. İşte bizi anlayan doğanın dilini unutmşuz. Bu dili elimizden geldiğince anlamamız ve öğrenmemiz gerekir. Doğayla bir olabilmesini bilmeliyiz. O zaman yalnız olmadığımızı göreceğiz. Bir gün Amed Surlarında Önderlikle Görüşme dileğiyle...

29.03.2010

4 NİSAN

Bugün bir insanlığın gözünü dünyaya açma günüdür. Özellikle de kadın ve Dünyanın kalbi ve beyni Önder APO'nun doğum günündeydi. Milyonların kalbi Urfa'ya bağlı AMARA köyünde atıyordu. Bu heyecanı anlatabilmek çok zor. Zalim Dehakların yıllardır Önder APO'nun doğum gününü kutlamaya çalışan halkı katletmek istediler ve katlettiler. Ama bu halkın önüne geçemediler. İradelerini kıramadılar ve bu halk tüm gücüyle hedefine ulaşmak için mücadele etti. Ve bugün hedefine ulaştı. Başta Amara şehitleri Mahsum ve Mustafa yoldaşlar, sonra kadınlar, Kürt halkı ve tüm insanların gözü aydın. Artık halkımız Amara'ya girerek Önder APO'nun doğum gününü kutluyorlar. Ne büyük bir şeref. Bir gün inanıyoruz ki Rêber APO'nun militanları zılgıtlar eşliğinde Amara'ya girerek bugünü, bu kutsal günü kutlayacaklardır. Bizde karargahta hem halkın sevincini ve heyecanını yaşadık. Aynı zamanda bizde burada ağaç diktik ve bir moral yaptık, güzel geçti. Halayda çektik. Şarkıda söyledik. Çok doğal bir moral oldu. Bugün Kürdistan ve Kürt halkının olduğı her yerde ağaçlar dikildi. Bugün çok güzel bir gündü. Kendine iyi bak.

04.04.2010



HEV DAR YOLDA IMA

Canım yolda ım, yeni  ervanlardan geldi imizden beri ilk defa Mart ayında karargahta kar ıla tık. Bir aya yakın bir süreyi birlikte geçerdik. Çok güzeldi. Ve bugün yine ayrıldık. Birbirimizle çok şey paylaşmak istedik. Şimdi ikimizde farkındayız ki paylaşmak istediklerimizin çoğunluğu kalmış. Bunları ilerde de payla abiliriz. Ama değerli yolda ım bir gün eksik kalırsak bu defterlerimiz eksik kalan günleri birbirimize ula tıracaktır. Bizim yolumuz belli. Onun için ne zaman  ehit d  eriz ya da ne kadar ya arız belirsiz. Değerli yolda ım ikimizde kendimizi yoğun bir pratiğe hazırlamı tık. Ama  rg t ikimizi de farklı görevlere gönderdi. Beni istikama gönderirken senide karargahta muhabereci yaptı. Ve  rg t beni bu göreve gönderirken özellikle okuma-yazma konusunda arkadaşlara yardımcı olmam için böyle bir düzenleme yapmıştı. Özellikle bunu yaparken bana bu konuda arkadaşlara yardımcı olmamı istedi. İlk önce bunları fazla  nemsemedim. Ama d n senin heval Ekin'e okuma-yazmayı öğretmeye çalıştım zaman kendi sorumlulu umu hissettim. Örgüt içerisinde bu görevi elimden geldiğince en iyisini yapmaya  alı aca ım. Seni seviyorum.

Amed'te  nderlikle buluşma dileğiyle. Kendine iyi bak.

07.04.2010

RÜYA

Biliyor musun, bu ak am  nderli i rüyamda gördüm. Bu rüyam çok şey anlatıyordu. Rüyada  nderlik benim resmimi çiziyordu. Ama tahtanın üzerine çiziyordu. Bende yanımda taşımak istediğim için bir k  da çizmesini istiyordum.  nderlikte bana diyordu, "* yle ise bana büyük bir sayfa getir onun üzerine  izeyim.*" Bende koşarak büyük bir sayfa aramaya gittim. Her yere baktım ama bir türlü bulamıyordum. İki defa k  k kağıt buldum  nderli e verdim. Ama  nderlik kabul etmedi. "*Bunlarla olmaz, büyük bir sayfa getir*" dedi. Bende gittim, bir tane buldum ama bu sefer yırtık olduğu için olmadı. Ondan sonra arkadaşların olduğu yerde savaş oluyordu. Ben iki,    kadın arkadaş  nderlikle birlikte oraya gittik. Bunlardan öncede benle bir erkek arkadaş sakattık. Önderlik ise bize çok kızmı tı. "*Kimseye tutunarak y r mesinler, biz onlar gibi yapsaydık partiyi ilk kurdu umuzda hiçbir şey yapamazdık*" dedi. Ondan sonra biz çubuklara dayanarak yürüyorduk. Sava ta ise önderlik bir kaybolup bir ortaya çıkıyordu. Savaş alanına gittiğimizde düşman ilk  nderli e ateş açtı. Ama sonuçsuz çünkü



Önderlik kayboldu. Sonra başka bir yerde çıktı. Sonra ise düşman bir şey yapamayınca bize yöneldi.

Bunları değerlendirdiğimde resim çizimi Önderliğin kadını kadına tanıtmasıdır. Önderlik beş bin yıllık kadın tarihini ortaya çıkarmasıdır. Gerçek kadın kişiliğinin özünü ortaya çıkarmasıdır. Bana sakatlık için kızması ise benim bazı konularda kendi kendime güç olabilmem içindir. Aynı zamanda kendimi ve çevremdekileri bu ideolojiyle donatmam içindi. Kendi ayaklarımın üzerinde durmam için o kadar sert eleştiriyordu. Aynı zamanda savaş alanında kaybolup ortaya çıkması ise biz kadınlara, insanlığa verdiği ideolojinin hiçbir zaman ölmeyeceği ve öldürülemeyeceğidir. Biri giderse birinin tekrar yaşamasıdır. Aslında Önderlik bu rüyada bana çok şey anlattı. Bu beni çok etkiledi. Elimden geldiğince kendimi en saf şekilde bu örgüte adayacağım.

Bir gün Amed Surlarında Önderlikle Buluşma Dileğiyle

14.04.2010

EVRENLE BİR OLMAK

İnsan bu kadar doğanın güzellikleri içerisinde ve yoldaşlar içerisinde en önemlisi ise Önderliğin ideolojisi varken kendini niye bu kadar yalnız hisseder ki. Her şeyden önce böyle bir halkımız var mı? Neden bu kadar yalnız hissederiz ki. Acaba gerçekten bu kadar yalnız mı bırakıyoruz yoksa kendimiz mi ortamdaki uzaklaşıyoruz. Bilemiyorum ama sanki biz bazı şeyleri anlamıyoruz ya da anlamak istemiyoruz. Sevmek istiyoruz ama onu bile başaramıyoruz. Çünkü biz yanlış bir sevgi anlayışını almışız. Yanlış dostluk anlayışları, sevgi anlayışları biz de biraz da bizi olduğumuz gibi kabul eden bir anlayıştan geliyor. Oysa birbirimizi böyle nasıl yok ettiğimizin hiç farkında değiliz. Bunlar sadece bir kadın-erkek ilişkisinde çıkmaz kadın-kadın ilişkisinde erkek-erkek ilişkisinde de çıkıyor. Birbirimizi yükseltmemiz gerekirken birbirimizi düşürüyoruz. Belki farkında değilizdir. Birbirimizi kırmamak adına birbirimizin yanlışlarına göz yummak, "Gülü seven dikenine katlanır" adı altında güzelliklerin yanında çirkinlere katlarız. Ve de severiz. Çoğu zaman kabul etmeyip, değiştirmek yerine kaba retçi oluruz. Ondan sonra bu sevgi anlayışımız bizi birbirimize düşman eder ve yalnız kalırız. Yalnızlığımızın başka bir ismi ise anlamamaktır. Bunun yanında hissetmemek ve bilmemektir. Eğer ki insanları tanırsak, doğayı tanırsak o zaman yalnız olmadığımızı göreceğiz. Biz koskocaman bir evrende küçük bir noktayız. Bizim aklımız ise bu evrene yeter. Hani Önderlik



bu enerjide yani insandaki enerjinin ne kadar büyük olduğunu dile getiriyor. İnsanlar bu enerjilerini kullanabilirlerse o zaman bu evrenle bir olacaktır. Ama insanlar hiç kullanmaya çalışmıyorlar bu akıllı. Küçük bir birimini kullanıyorlar. Bırak evreni insanları bile tanımıyorlar. İşte o zaman yalnız kalıyorlar. Aslında hiç kimse yalnız bırakmıyor. Yalnızlığı seçen biziz. Evreni tanımaya çalışmayız sonra yalnız kalırız. Önemli olan etrafında küçükten tut büyüğe kadar her şeyi öğrenebilmeliyiz. Ne kadar dolu bir evrende yaşadığımızı o zaman göreceğiz.

“Evren Özgürlüğün peşinde midir diyesim geliyor.” Rêber APO

Bir gün Amed Surlarında Önderlikle Buluşma Umuduyla...

15.04.2010

DÖNEM FEDAİLEŞME DÖNEMİDİR

Yine küçük çocuklar yakalanıp zindanlara atılıyor. Kadınlar yine öldürülmek isteniyor. Milletvekillerimizin üzerine yine rahat bir şekilde saldırıyorlar. Gençleri hem yozlaştırıyor, asimile ettiriyorlar, hem de zindanlara atıyorlar. Yine yoldaşlarım şehit düşüyor. Ve en önemlisi Sevda Kadın'ı Önderliğimiz o ölüm çukurunda çürütülüyor. Şimdi söyle Sevda Kadın'ı bende bir kadın olarak burada sadece bunları dinlemekle yetiniyorum. Hiçbir şey yapamamanın ezikliğini yaşıyorum. Bu dönem bizden fedaileşmeyi istiyor. Ama nasıl bir fedaileşme, Zilan yoldaşların ardıllarıyız, biz bu kadar çaresiz değiliz. Başkanımıza hiç yardımcı olamıyoruz. Onun için düşman O'nun üzerine çok gidiyor. Çünkü hiç kendimizi düşünce olarak yormuyoruz. Hep kendi üstlerimizden bazı şeyleri bekliyoruz. Onlarda bazı konularda hatta birçok konuda güç getiremeyince Önderlik yine bizim yardımımıza koşuyor. Ve yine düşman O'na yöneliyor. Eğer biz tüm savaşçılar kendi çapımızda bazı şeyleri düşünssek Önderlik yalnız kalmaz. O zaman sürece de çok iyi cevap olabiliriz. Şimdi ise düşman sessizliğimizden yararlanıp Kürt halkının üzerine dört bir yandan saldırıyor. Güçlerimizin üzerine saldırıyor. Bu kadar çaresiz olmamalıyız. Aynı zamanda düşmanla savaşımın sadece silah olmadığını da biliyorum. Kendi kişiliğimizdeki değişimlerde bir savaşımdır. Belki ben bu sene düşmanla sıcak savaşa giremeyeceğim ama gelecek zamanlarda insanlar nasıl yaşamalı sorusu çerçevesinde kendimi yapılandıracağım. Şimdi nasıl bir kişilik edinirsem ileride insanlar o şekilde şekillenir. Yine aynı zamanda kadın olarakta öyle. Şimdi nasıl bir kadın kişiliğini ortaya çıkarırsak ileride kadınlarda o kişilikte şekillenir. Tüm kadınlar kendini yeniler ve birbirinden



RÊBER APO: “ŞEHİT YAŞAMDIR”

etkilenir. O zaman düşmanla vereceğimiz yani verdiğimiz savaşı çok büyük kazanacağız yani insanlık kazanacak. Ama şimdi öyle bir taktik yürütmeliyiz ki Önderlik o şartlardan kurtulmalı. İnsana çok zor geliyor. Tabi ki umutluyum. Bir gün Önderlikle görüştüğümüzde Önderliğin gurur duyabileceği birer asker olabilmeliyiz. Aynı zamanda Önderliğin kadınla gurur duyabilmesi için Özgür bir kadın kişiliğinde şekillenmemiz lazım.

Bir gün Amed Surlarında Önderlikle Buluşma Dileğiyle...

21.04.2010

“Yüreğinizi, beyninizi ve Fiziğinizi bir Tanrıça Kıskançlığında Korumalısınız.”

Rêber APO



“KADIN OLMAK YAŞAMAKTIR”

Kendimi bugün çok tuhaf hissediyorum. Bilmiyorum nasıl anlatayım sana. Kadın olmanın zorluğunu şimdi çok iyi hissediyorum. Önderlik “Kadın olmak yaşamaktır” diyor. Belki de zorluklar insanı yaşattırıyor. Ya da yaşamı anlamlaştırıyor. Evet, Sevda Kadını çok zordur kadın olmak. Gelecek için yapmamız gerekenler, nasıl bir kişilik sahibi olmamız gerekir, bunlar insanı çok zorluyor. Her şey kadının üzerinde oynanıyor. İyide de kötude de kadın kullanılıyor. Yapılan tüm özel savaşların yüzde doksanı kadın üzerinde yapılıyor. Şimdi ise kadın özgürlük mücadelesini yok etmek için tıpkı Sümer Rahip Devletin de olduğu gibi yine kadınları fuhuşa bitirmeye çalışıyorlar. Siirt’e 14-15 yaşlarındaki kız çocuklarını fuhuşa sürükleyerek kadını yani Kürt kadınının uyanmasına izin vermiyorlar. Bunlar öyle basit şeyler değildir. Bu bir mesajdır. Kadından çok korkuyorlar. Onun için kadını yani uyanan kadını yine öldürmek istiyorlar. Böyle sessiz kalınmamalı. Kürt kadınının artık öldürülemeyeceği ve Önderliğine ölümüne bağlı olduğunu onlara duyurmak için bir bomba olup fuhuşun, fuhuşa sürükleyenlerin ortasında patlamak istiyorum. Bu hayallerinin hiçbir zaman gerçekleşmeyeceğini onlara kanıtlamak istiyorum. Bu kadın uyanmış, öyle basit bir uyanış değildir. Kapitalizmi, emperyalizmi yerle bir edecek, gerçek insan kişiliğini ortaya çıkaracak cinsiyetçi bir yapıyı ve doğayla birleşen bir insanlığı var edecek bir uyanıştır. Hiç kimsenin bu gücü yok etmeye gücü yetmeyecek. Bu mesajla onlara bu şekilde cevap vermek istiyorum. Ama şimdi her yerden kopmuş bir köşedeyim. Hiçbir şey yapamıyorum. Ama yine aynı zamanda burada kendimde yaratabileceğim gerçek insan kişiliği düşman için ölümdür. Belki burada yapacağım değişiklikler düşmana bir kişi için cevaptır. Ama bir bomba olursam tüm kadınlar için bir cevaptır. Halkımız, kadınlarımız çok acı çekiyor, belki de özgürlüğe yakın olduğumuzdan dolayı böyle bir acı çekiliyor. Kadın kazanacaktır.

Bir gün Amed Surlarında Önderlikle Buluşma Dileğiyle...

29.04.2010

EN GÜZEL AŞK ZOR OLANDIR

Bu üç gündür görevdeydik. Baya bir yorulduk. Yine sorunlar çıktı. Önderlik orda düşmanın elinde neler çekiyor biz burada neyle uğraşıyoruz. Bazı şeylere anlam vermede çok zorlanıyorum. Özellikle bu örgüt içerisinde yaşananlara. İnsanlar bu kadar gurursuzlaştırılmış mı? Peki, bazı insanlar ne için yaşıyor? Yaşamak sadece bir karın doyurmak ve giyecek bir elbise



midir? Düşünceleri, gururları yok mu bunların. Amaçsız ba ıbo  bir yaşam neden insanların ilgisini çekiyor ki. Gerçekten insanlar bu kadar hayvanla mı lar mı? Aslında hayvanlarında bir amaçları var. En azından onlar bulundukları doğanın bir parçası olarak g evlerini yerine getiriyorlar. Peki, insanlar ne için yaşıyorlar. Onların bu doğanın içerisinde yeri ve konumu nedir? İnsanların amaçlarından uzakla t ı ını,    nden uzakla t ı ını biliyoruz. Ama yine de insanları hayvanlarla kıyaslıyoruz. Şimdi bu insanlara kendi    ne d  nd rmek için   nder APO t  m g  c yle  alı ıyor. Ama insanlar bunu bile anlamıyorlar. Kendi geriliklerinde bu kadar ısrar edilmez ki? İnsanlar niye kendilerine karşı bu kadar saygısızlar ki. Gerçekten insan aklı bu kadar pasifle mı  mi? Niye ama niye insanlar bunu b  yle kabul ediyor. Ama biz bunları kabul edemeyiz. Biz   nder APO'nun militanları olarak asla bunları kabul edemeyiz. Bunları değiştirmek için her t  rl  yaşam zorluklarıyla kavga edeceğiz. Özgür yaşam, güzel yaşamın zorluklarının farkındayız. İnsan olmanın gerekleri neyse onlara göre bu yaşamı  ekillendirece iz. Kolay olmad ı ını biliyoruz. Ama bedeli neyse biz bu bedeli vermeye hazırız. Doğanın bir parçası olduğumuzu, bu evrende bizimde bazı g evlerimizin olduğunu ispatlayaca ız. Kendi    m ze döneceğiz. Gerçek a kla bulu aca ız. Ve gerçek aşkın özgürlük olduğunu dile getiriyor   nderlik.  zg rl k zordur. En güzel A K zor olandır. İnsan olmanın gerekleri neyse onu yerine getirece iz.

Bir Gün Amed Surlarında   nderlikle Bulu ma Dile iyle...

08.04.2010



KADIN ARTIK KAYBETMEYECEK, BÖYLE BİR NİYETİ YOK

13 Mayıs anneler günü geçti. O gün bir yazı yazmak isterdim. Ama görevdeydik. Onun için yazamadım. Biliyor musun Sevda Kadını anneler gününde belki anneme bir şey veremedim ama tüm kadınlar için özellikle bu son süreçte kadınlara, küçük çocuklara yapılanlar adına bir fedai eylem yapmak istiyorum. Böylece tüm annelerin anneler gününü de kutlamış olacağım. Çok düşündüm Sevda Kadını hem süreci, hem de Önderliği. Bu eylemi Siirt'te yapmak istiyorum. Bugün raporumu yazacağım Anakarargah'a, önerimi yapacağım. Onun için çok heyecanlıyım. Eğer bu eylemi yapabilirsem çok mutlu olacağım. O zaman Zilan yoldaşların, Beritan yoldaşların ve Viyan yoldaşların gözü açık gitmez. Biz Onlar'ın ardıllarıyız. Sema yoldaşların yanına gideceğim. Belki süreç karşısında duygusal davrandığımı da düşünebilirler ama bizim yaşamımıza her yönde saldırı var. Bunlara bende bu şekilde cevap vermek istiyorum. Özellikle bu son Siirt'teki tecavüz olaylarıyla ilgili 3 yaşındaki bir çocuğa tecavüz edecek düzeye gelmiş bir toplumla yüz yüzeyiz. Kürt çocuklarını, Kürt kızlarını tecavüz ederek geleceğimizi yok etmeye çalışıyorlar. Özellikle Önderliğin “*çocuk bugünün geleceğidir*” ve “*Sevda Kadını özgürlük çağrısıyla, kabul edilecek yaşam ya özgür olacak ya da hiç olamayacaktır*” sözlerine yönelik düşman önce çocuklara ve kadınlara yöneliyor. Yine Önderliğin “kadın yaşamdır” sözlerine yönelik kadınlara saldırarak bu yaşamımızı yok etmeye çalışıyorlar. Biz bu yaşamı bir kere kaybettik, şimdi kazanmalı, artık kaybetmeye niyetimiz yok. Onun için ben böyle bir eylem yapmak istiyorum. Düşmana “*kadın artık kaybetmeyecek, böyle bir niyeti yok*” diyerek bunu da eylemimle kanıtlamak istiyorum. (Ben buluşmasam bile milyonlarca Kürt halkı ve binlerce yoldaşım var.)

Bir gün Amed Surlarında Önderlikle Buluşma Dileğiyle...

15.05.2010

ZORLANMALAR İNSANI GÜÇLENDİRİR

İnsanın hayatında bazı şeyler olur. Kabul etmezsin. Karşı çıkarsın. Yaşanmasını istemezsin. Ve birçok sefer sende eşlik edersin. Bazı şeyler eleştirilir. Sonra kendini içinde bulursun. Ve o zaman dönüp ben ne yapıyorum dersin. Ben bazı konuları üzerimden atmanın ne kadar büyük bir zorluk olduğunu gördüm. Doğrudur zordur ama şunu da fark ettim. Bazı şeylerde de kendimizi zorlamıyoruz.



  imde fırtınalar esiyor. Bir kış rüzgârı kadar sert ve so uktur bu   imdekiler. İnsanların ikiye  l    , pasifli   beni kahrediyor. Parti   izgisi ve bireylerin ona yakla  ımı. Bazı   eyleri ayırt edemedi  imden dolayı   ok zorlanıyorum.   eli  kilerim var ve cins mücadelesinde de zorlanıyorum. Ama g   lenece  ime inanıyorum. Zorlanmalar insanı g   lendirir.   nemli olan zorland  ın an ayakta kalabilmendir. E  er kendini bırakırsan kaybedersin.

25.06.2010



SERHAT ÖZLEMİ

Serhat'ı anlatmak için Serhat'la bir olabilmek gerekir. Dağlarıyla bütünleşmek gerekir. Serhat çocukluğumun diyarı. Zorlukların diyarı. Serhat'ta yaşamak için onun asi dağları gibi asi olmak gerekir. Yine aynı zamanda hırçın ve inatçı olmak lazım. Ve en önemlisi de içindeki güzelliklerini Serhat'la bütünleştirmen lazım. Çocukluğum Serhat diyarında geçti. Bir zozan(yayla) çocuğuyum. Serhat zozanlarında doğdum. Ve yaşamım oralarda geçti. O dağlarda çobanlık yaptım. Kuzularla, koyunlarla ve doğayla bir olabilmesini senle öğrendim Serhat. Akşam ki soğuktan dolayı nasıl yorganlara battaniyelere sarılırdım. Ona rağmen üşürdük ama o güzel, tertemiz havana yenik düşer uykuya daldırdım. Sabah kalktığına soğuktan dolayı yatağından çıkmaya cesaret edemezdi insan. Güneş çıktıktan sonra o sıcak havadan nasıl kurtulacağını bilmezdi insan. Dağları çok yorucuydu. Büyük bir yorgunlukla birlikte çok kötü susardı insan ve o zaman Serhat'ın o buz gibi suyundan içer, yorgunluğun yanında kırtlamayla(küp şeker) bir çayını içtin mi her şeyi unuttururdu insanlarına Serhat. O çay ki gonilerle(geven), tezeklerle ve odunlarla yapılmıştır. Ve bir öğlenleyin yağmur yağmaya başladılar. Nasıl yağardı anlamazdım. Hiç beklemediğin anda üzerine yağmurla birlikte başına dolu yağmaya başladılar. Birden toprak kokusu her yere yayılmaya başladılar. Yine türlü türlü çiçeklerin kokularına karışırdı. Koklamaya doyamazdı insan. Otları hiç kurumazdı. Hep yeşildi. Yaz-kış kar hiç eksik olmazdı. Yazın ortasında kar yemek isteyen kar yerdi. Hiç kimse gözleri ile görmese yazın ortasında kar yağdığı söylenseydi inanılmazdı. Yazın ortasında lapa lapa yağın kar kıl çadır ve beyaz çadırların üzerinde sildiğinde hem üşür hem de çok yorulurdu insan. İçeri girer ateşin önüne oturur ve sıcak bir çayla unutulurdu. Hayvanlarla uğraşmak farklı bir güzelliktir. Hele ki su uzaksa ve eşeğe binerek o taşlıklar içinde suya gitmekte vardı. Dağların doruklarına çıkıldığında Ermenistan-İran insana el sallardı. Bunun yanında Çemçê, Tendürek, Allah û Ekber dağı ve nazlı gelin Glidax'ın güzelliği dillere destandı. Allah û Ekber dağı ile Eledax birbirlerini bin yıllardır yalnız bırakmazlar. Bir o kadar yakın bir o kadar uzaktır ama hep birbirlerine bakarlar hiç sıkılmazlar. Çemçê çok asidir. Herkesi içine alır ve korur. Ama Çemçê ile bir olabilmesini bilmezsen Çemçê seni bir buzdağına çevirir. Ve hep o kalıpta yaşatır seni. Tendürek'te öyle Çemçê ile kardeş gibiler. Ama Glidax hepsinin en büyüğü, en asisi, en hırçını, en çılgını, en nazlısı ve en güzeli. Başındaki beyaz tacını hiç çıkarmaz, sanki uzaktan bağırır bin yıldır, ben bir tanrıçayım, asla yok olmam, çocuklarımı hep koruyup kollayacağım, kimse beni düşüremez der gibidir. Öyledir de,



yıllardır Glidax’ın tacını görmek isteyenler ya d    p  lm    t r ya da geri d  nm    t r. Ve Glidax’ın gelinli inin ete idir I  dır. Hep yemye ildir. I  dır Glidax’a, Glidax I  dır’a seslenir, biz birbirimizi tamamlayan büyük g   leriz. I  dır diğer iller gibi hırçın değildir. Glidax’ın nazlılı ını taşır bağrında ve nemli nemli bakar tanrıçasına. Onla sanki biz birbirimizi tamamlayan g   leriz. Ve Medya diye bir arkadaş var. Çocukluğu oralarda geçmiştir. Sistemin a larına oralarda takılmıştır. Kendini kaybettiği yerde bulmak istediği için bir kere orada gerilla olarak görmek ve sava maktır isteği.

26.06.2010

“Bütün  ehitlerin toplamı, dayatılan d   man iradesinin sonucu olan bir yaşama “Hayır” demektir. Ondan sonrası dayatılan   l md r ki, ona da hayır! Gerisi büyük inatla direnmektir. Her türlü d   mana karşı ve bizim de zayıflıklarımıza karşı yaşama gücünü gösterebilmektir.”

R ber APO



SEMA YOLDA 'A



Merhaba Heval Sema, d n senin  ehadet yild n m nd . Siz yüce Tanrı alarımız şahsında arkadaşlar  zele tirilerini verdiler. Evet, Heval Sema, çelişkilerin çok büyüktü. Benimde bu  eli kilerim var. Her zaman doğru sevgi, doğru yolda lık peşinde yürüyorum. Yine aynı zamanda partiden daha çok almak yerine partiye ne kadar çok verebilirim, parti yaşamını ne kadar koruyabilir ve kendi ki ili imdeki çirkinliklerden ne kadar kurtulabilirimin savaşını veriyorum. Yine sevgi üzerine çok yo unla ıyorum. Gerçekten sevgi anlayı ım nedir? Sevgiyi nasıl yaratabilirim. Güdüler  zerine değil, çıkar üzerine değil, maddiyat üzerine değil. Kendini tanıyan,  zg rle en insan, onun çabasını veren, birbirine eşit davranan, eşit şartlarda yaşayan ve birbirini tanıyan bir sevgi anlayışı olabilmelidir. Evet, Heval Sema benim yo unla malarım,  eli kilerim bunlar sadece bunlarda değil daha farklıları da var. Hele mektubunu okuduktan sonra daha da  eli kilerim büyüdü. Elimden geldiğince size layık olmaya  alı aca ım. Tanrıçalar diyarında size yazıyorum. Ve bir tanrıçanın özelliklerine göre  ekillenmek istiyorum. Kadın yolda larıma daha ba lı olmaya çalışıyorum. Çok pasifle mi im. Biliyorum bunların olmaması gerekir ama oldu. Bende bu süreçte hem size, hem  nderli e ba lılı ımı, hem de layık olabilmek için bunları kendimde a aca ım. Bunun çabasını vereceğim. Önderlik hep diyor ya, bir yolda ınızın  ehadetine layık olmak istiyorsanız öncelikle kendinizi daha da geli tirmeniz lazım ve yeni adımlar atmanız gerekir. Bende hem 17 Haziran'ın senin  ehadet yıl d n m n olması hem de benim doğum g n m olmasından dolayı bu adımı ataca ım. Ve size layık olmaya  alı aca ım

Medya RONA I

28.06.2020



SEN VE BEN

*Uzun bir yol var aramızda
Bir ucunda ben
Diğ er ucunda sen
Bir ateş var bağr mda
Ateşi ben, k l   sen
Umut  ı ığı parlayacak g z  md 
Ağlayan ben ağlatan sen
Hasret  arkıları dile gelecek
Söyleyen ben
S yleten sen
A kımız dile gelecek
K ğıdı ben, kalemi sen
Sana ne olursa olsun
Yine ben*

Fikri BAYGELD 



BAHAR YOLDA 

D n Leyla arkada la görevdeydik. Ondan  nceki gün gittik d n döndük. Bahar arkadaşı gördük. Bahar arkadaş benim ilk bölük komutanımdır. Herki'deydi. Biz çıktıktan sonra onunda düzenlemesi oldu. 2 gün önce hastaneye gittiğimizde orda gördük çok değerli bir arkadaş onu çok seviyorum. Bana birçok konuda destek olmuş bir arkada tır. 96 katılımlı bir arkada tır. Çok ilkelidir. Birçok özelliğini kendime esas alıyorum. İnsana cesaret veren bir kişiliği var. Sava ta da, ideolojide de güçlü bir arkada tır. Bu pratiği onun yanında geçirmek istediysem de örgüt beni istikama verirken, Bahar arkadaşı da PAJK eğitimi için Herk 'den çıkardı. Şimdi başka bir yerde duruyor. Örgütün gizli bir görevi için  alı ıyor. İnsana g   vermenin yanında sevgiyi de tanıtıyor. Bana kadını sevdiren kadındır. Bana hep erkeklerin güçlü kadınlardan nefret ettiğini s ylledi. Ve ben bunu yeni yeni fark ediyorum.

Bir Gün Amed Surlarında  nderlikle Bulu ma Dileğiyle.

21.06.2010

5 TEMMUZ  EH TLER 

Yolda lık acısı kadar kötü bir şey olamaz. Her duyduğun bir  ehadet içinde bir ton kin barındırıyor.  ehit d   r ld kten sonra cenazeleriyle oynama insanı müthiş  fkelenendiriyor. Bazı  ehadetler var yerinde bir  ehadet denilir. Ama bazıları ise bu son Siirt-Perwari'deki 10 arkadaşın kimyasalla  ehit düşürülmesi ve cenazeleriyle oynanması kadar alçakça bir şey olamaz. Bu Türkiye devleti kudurmu . Kaybetmenin acısını yaşayan biri kar ısındakine çok alçakça saldırır. Ve Türkiye'nin bu  ehadetlerle oynama biçimleri bunu ortaya koyuyor. Türkiye kaybedecek. Çok başarılı bir eylemdi. O kadar silah kaldırmaları, tankı imha etmeleri ve tepeyi d   rmeleri, 30'a yakın asker öldürmeleri hepsi süreci değiştirebilir. D  mana artık kaybetmeyi sindirtebilir bir eylemdi. Düşman öldürülen asker sayısını sadece 3 verdi. Ve yine bir zafer umudu peşine d   t .  ehadetlerin yaşanmasının nedenini öğrendiğinde insanın daha da zoruna gidiyor. Eğer iki saniyelik oradan uzakla saydılar hiçbiri  ehit d  mezdi. Bu nokta insanı çok zorluyor. Bu arkadaşların çoğunluğu tanidik olunca daha da bir zorla ıyor. Özellikle 5 arkadaşı sonbahardan beri tanıyordum. Bu  ehadetler beni çok kötü etkiledi. Ne kabul etmek istediğim ne de ikna olduğum  ehadetlerdir. Bu  ehadetlere sonuna kadar bağlı kalma ve onların iyi özelliklerini kendime



esas alma ve en önemlisi onların intikamını alma yeminini veriyorum. İçimizde hep yaşayacaksınız.

Bir Gün Amed Surlarında Önderlikle Buluşma Dileğiyle...

14.07.2010

OBÜS-HAVAN-AV-AVCI VE KAÇIŞ

Evet, Sevda Kadını dün değil ondan önceki gün ben ve Leyla arkadaş akşamüzeri göreve gittik. Akşam orda yattık. Sabah 4 gibi kalkıp pusuya yattık. 4 saat pusuda kaldıktan sonra avımız gelmediği için noktaya geri döndük. O sıra Leyla arkadaşla ben noktadaki arkadaşların bizimle alay etmemesi için planlar yapıyorduk. 15 dk. yürüdükten sonra Leyla arkadaşla yollarımız bir yerde ayrıldı. O bir patikada ben bir patikadan gittim. Onun yolu daha kısa olduğu halde ondan önce noktaya yetiştim. Ayrıca teleferiğe 15 dk. kala noktaya gitmeye çalışan 7 kişilik bir grup gördüm. O esnada keşif geldi. Gruba yetişip durdurmak istedim. Elimden geldiğince hızla teleferiğe doğru gittim ama yetişemedim. Onlar keşfin altında noktaya girince bende bir-iki dakika Leyla arkadaşı bekledikten sonra grup bahane keşfin altında noktaya geldim. Ben geldikten sonra Leyla arkadaş benden sonra teleferiğe gelip beni baya bir bekledikten sonra bol bol küfür edip noktaya geldi. Faysal arkadaş ise bizim ava gittiğimiz çeşmeye gidip çeşmeyi yapmaya çalışıyordu. Orda takılıp kaldı. Xebat arkadaş ise yukarda nöbetçi idi. 7 kişilik grup ise, yeni Gare'den gelen 4 yeni şervandı. Ve Rüstem arkadaş ise yeni şervanlar da takım komutanımızdı. Sılav arkadaş vardı. Kuryeleri lojistikteki kurlsız Şiyar arkadaştı. Keşif dolaştığından şikeft işine ara verilmiş ve şikefte Berzan arkadaşla Tirej arkadaş sadece kırıcı kullanıyorlardı. Jinda arkadaş, Şiyar arkadaş yanına alarak sarma yapıyorlardı. Diğer tüm arkadaşlar kamelyada oturmuş çay içip sohbet ediyorlardı. Sonra ben ve Leyla arkadaş biraz yoğurt ve akşamdan kalan pirinci getirip kahvaltımızı yapmaya başladık. Saat 10 civarındaydı. Birden bir ses duyduk genel arkadaşlarda, bende uçak vuruşu zannettim ama bize obüs ve havan atıldılar. Arkadaşlarımız o kadar atik davrandılar ki bir saniyede hepsi koridora doldu. İnan bana kimse nasıl içeri girdiğini bile fark etmedi. Tabi bu esnada teşkele olan bizim grup hem misafirleri, hem de yeni savaşçıları dışarda bırakıp içeri girmişlerdi. Ben tam tünele girdiğimde onlar aklıma geldiyse de geri dönemiyordum. Arkada bir sürü arkadaş vardı. Önümüzde ise bizleri deşifre eden ve herkesten önce giren ve koridoru şaşırp havalandırmaya girmeye çalışan Şiyar arkadaş vardı. Onun arkasında Şiyar arkadaş havalandırmadan çıkarıp koridora getirtmeye



çalışan ve nasıl içeri girdiğini fark etmeyen ve belli olmayan Leyla arkadaş vardı. Onun arkasında fark etmediğim ve yeni savaşçı zannettiğim Serhildan arkadaş vardı. Bende onun arkasındaydım. İnân bunu o an elimdeki kaşık ve bir lokma ekmele arkadaşları itekliyordum. Benim amacım ise ona koridoru göstermekti. Mangalara girdikten sonra fark ettim ki bizim misafirler hepsi arkada kalmış. Neyse arkadaşları hemen mangalara dağıttık. Tabi ki ben koridorda hala uçak vuruşu zannettiğim için habire Berivan arkadaş ve Tirej arkadaş şikefte kaldılar diye feryat ediyordum. Sonra arkadaşlar obüs olduğunu söyleyince rahatladım. Tabi ki bu bizim teşkale grup bu durumu espri üzerine espri yaparak, gülüyorlar ve misafirler bize bakıyorlardı. Bu arada bir şey unuttuk. Nergiz arkadaş banyo yerindeyken bir obüs de onun yanına değmiş. İki dakikalık yolu 3 saniyede bitirmiş. Tabi ki bu bizi şokta bıraksa da canın tatlılığını gözümüzün önüne getirdi. Şikefteki arkadaşlar yanımıza geldi. Hem espri yapıp gülüyorduk hem de arazide kalan arkadaşlar için merak içindeydik. Faysal arkadaş yılların tecrübesine sahipti. Kimse ondan dolayı korkmuyordu. Xebat arkadaş 6 yıllık bir gerillaydı. Çok rastlamıştı bu tür şeylere. Ama yine de içimiz rahat değildi. Bu arada kurtardığım bir lokma ekmeğimi yedim. Kaşığımı bir köşeye attım. Leyla arkadaş bir lokma ekmele kurtarmıştı. Oda onu yedi. Daha sonra keşif üzerimize geldi. Tabi basınçtan dolayı bazı arkadaşların çakmakları ceplerinde patlamıştı. 2 saat sonra Xebat arkadaş geldi. Ben moralinin düştüğünü tahmin ediyordum ama içeri girer girmez bir espri yaptı ve herkes yine güldü. 4 saat sonra ise Faysal arkadaş geldi. Oda gelir gelmez ben ve Leyla arkadaş sordu. Misafirler gittikten sonra herkes bu sefer örgüte vereceği hesabı düşünüp tartışmaya başladı. Tabi ki bu arada arazide yanıyordu. Bunu da böyle yaşadık. İyi bir tecrübe oldu.

(Avaşin – İstikam)

18.07.2010

ŞEHİTLERİN İNTİKAMINI ALMA ZAMANI

Ne zamandan beri yazmıyordum. Çünkü yollardayım. İstikamdan çıkma önerim kabul edildi. Örgüt beni Cilo'ya verdi. Aslında ben Herki'yi düşünüyordum. Ama son anda Herki'de kadın arkadaşların takımları bir araya geldiği için beni Cilo'ya verdiler. Tabi ki ben asla itiraz etmedim. Cilo'ya gelmek benim için büyük bir şanstır. Ayın 20'sinde beni çağırdılar. Ben, Leyla arkadaş ve Jinda arkadaş, beni karargâha götürmek için akşama doğru noktadan çıktık. Berivan arkadaşla biraz sohbet ettik. Sonra arkadaşlar



vedalaşmak için kamelyada toplandı. Onlara kısa bir konuşma yaptıktan sonra ayrıldım. Tabi bu konuşmayı da zorla yaptırıldılar. Dola Karargâhından çıktıktan 15-20 dk. sonra düşman oraya havan-obüs attı. Sonra durdular. Biz 15-20 dk. yürümeden yine atıldılar. Yine koştuk kendimizi sağlama almaya çalıştık. Her yeri ateş almıştı. Cayır cayır dağlarımız yanıyordu. Tabi ki içimizde yanıyordu ve düşmana kinimiz bir o kadar artıyor. 3:30’dan beri o güneşin altında kendimizi saat 9:00 doğru Kartal’a ulaştırdık. Artık yürüyecek gücümüz kalmamıştı. Ve inanılmaz susamıştık. O akşam Kartal’da özgün bölüğün yanında kaldıktan sonra sabaha doğru 6 kişilik bir grup iki-iki hastaneye gittik. Orda Lilav arkadaş ve Leyla-Jinda arkadaşla vedalaştıktan sonra üç arkadaş Karargâha gittik. Orada arkadaşlar düzenlemem için benle konuştular. Emine Erciyes arkadaş benle konuştu. Konuştuktan sonra akşama doğru Sozdar Derik arkadaşla Cilo’nun yolunu tuttuk. Oradan Şukêborî’deki arkadaşların yanına geldik. Bir-iki akşam oralarda kaldıktan sonra yola koyulduk. Beş gün sonra Cilo’ya yetiştik ve iki gündür arkadaşların yanındayız. Çok mutluyum. Şehit arkadaşların intikamını alacağım. Ne olursa olsun.

Kendine iyi bak Sevda Kadını.

Bir Gün Amed Surlarında Önderlikle Buluşmak Dileğiyle.

(Cîlo – Nêrkê-Şehit Amed Noktası)

25.07.2010



CÎLO

Cîlo'dayım. Sümbül'de. Buralar çok güzel. Dağları hem büyük hem de soğuktur. Bana Serhat'ı hatırlatıyor. İnsana yaşamın anlamını ve zorluğunu gösteriyor. Buraya geldiğim için çok mutluyum. Aslında arkadaşlar için çok mutluyum. Aslında arkadaşlar beni Oremar gücü için gönderdiler ama oranın sayısı tamam olduğu için beni Sümbül'e gönderdiler. Çok yoruluyoruz. Şu an köylere gidip geliyoruz. Erzak toplama ve en önemlisi de örgütleme yapıyoruz. Anneler bizi gördüğünde boynumuza atılıp ağlamaya başlıyorlar. Etrafımızda dört bir yanda dolanıyorlar. Ellerinden geldiğince bizi mutlu etmeye çalışıyorlar. Çocuklar bize başka bir ilgi gösteriyorlar. Bazen düşünüyorum da biz ne kadarda bu halktan uzağız. Onlarla bir olabilmek lazım. Onları da kendimizle bir yapabilmek lazım. Özgürlüğün yakın olduğunu hissedebiliyorum. Arkadaşlarım ise iki eylemin hazırlığını yapıyorlar. Biri mayın diğeri bir polis noktası saldırısıdır. Bizde burada onun için hazırlık yapıyoruz. Bakalım beni de eyleme koyacaklar mı?

Bir Gün Amed Surlarında Önderlikle Buluşmak Umuduyla.

05.08.2010

TANRIÇA NUDA CUDÎ

Seni arar gözlerim. Tanrıçasını özlemiştir. Gülüşünü, sıcaklığını, yoldaşlığını arar yüreğim. Tanrıçam yoldaşlarını çabuk bırakıp gitti. O'nunla yaşayacak, daha çok gülecek zamanımız vardı. Ama Tanrıçam beni ve yoldaşlarını yalnız bırakıp gittin. Yüreğim artık dayanamıyor Tanrıça'larını kaybetmeye. Onlarla ayrılmaya. Sümbülde gördüm asaletini, yüceliğini. Ama Tanrıçam Sümbül Sen'in kadar asi ve yüce değildi. Ama yine bütünleşmişti Sümbül seninle. Şimdi Sümbül ağlıyor Tanrıça'sına. Tanrıça'sıyla gurur duyuyor. Ama yüreği acıyor. Söz geçiremiyor yüreğine. Çünkü tanrıçasını bağrına alıp koruyup kollamıştır. Ve sen sonuncusu oldun. Sen diğer tanrıçalarımın farklıydın. Sen genceciktin, genç yaşında Tanrıçalığı hak etmiştin. Daha çocuk denilecek yaşta Tanrıçalığa koştun. Her türlü köleliği kabul etmeyip “kadın özgür olmalı” diyerek özgürlüğe koştun. İsyankâr yüreğinle dağlara gelmiştin. Gerilla olmanın heyecanı vardı çocuk yüreğinde. Düşmanını tanıdıkça daha çok asileşiyor ve özgürlüğe o kadar bağlanıyordun. Asla pasifliği, yenilgiyi kabul etmezdi büyük yüreğin. Her öğrendiğin, yaşadığın şeylerin heyecanı sarardı seni. Bir işe el attın mı istenilenden daha güzel ve daha çabuk yapıyordun. Gururluydun. Başını hiç öne eğmezdin. Heval Viyan'ın “Aşkınız, sevginiz





ŞEHİT QENDİL SİNE

Yoldaş bizi bırakıp gittin. Giderken arkada kalan yoldaşlarını hiç düşünmedin mi? Seni her daim bekleyecek yoldaşların. Doğru canları tehlikede olan arkadaşlarımız vardı. Ne olursa olsun ya onlarla olacaktın ya da hiç. Yoldaşlığa bağlılığını biliyorum ama yüreğimiz dayanamıyor heval. Zor geliyor. Ne kadar heyecanlıydın ne kadar moralliydin. Belki sizinle az bir zaman geçirdik ama çok güzeldi. Önderliğe, insanlığa bağlılığını biliyorduk ama zor geliyor bizi bırakıp gidişin. Diğer arkadaşlar zaten içine girmişti. Sen niye bırakıp gittin. Bir yandan kurtulabilirsin heyecanını yaşıyorduk. Bir yandan da gelemeyişinin acısını. Çok bekledik seni yoldaş gelebilirsin diye ama gelmedin. Düşman seni bizden koparıp almıştı. Gencecik bedenine hiç acımamıştı. Şimdi senin özlemini çekiyoruz. Hiç Kürdistan'da kalmamıştın. 2 yıldı gelmiştin. Niye gittin daha çok yaşamanız gerekiyordu. O büyük gün gelecek ve belki o zamana kadar yanınıza gelirim. Bende olmam ama küçücük çocuklar bizim yerimize kutlayacaklar. Her biriniz milyonlarca çocuğun kalbinde atacaksınız. Onlar mutluluğunuzu, heyecanınızı yaşayacaklar. Biliyorum bunların farkındaydınız gittiğinizde. Hani fedai eylem yapmak istemiştin ya bunlar içindi biliyorum. Ama yoldaş sizi hep yaşatacağız. Biz bu yolun yolcusuyuz. Belki bir gün görüşürüz. Sizi asla unutmayacağız. Size sonuna kadar bağlı kalacağız. Ve yolunuzun takipçisi olacağız. Sana olan özlemimle heval. Veda etmeyeceğim. Gözünüz arkada kalmasın. Önderliği özgürleştiriceğiz.

06.08.2010'da şehit düştü. Qendil Sine

Medya RONAHI

(Sümbül - Şehit Nuda Noktası)

18.08.2010

SÜMBÜL'DE GERİLLA

Sümbül'de gerilla olmak kadar güzel bir duygu olamaz. Bu dağlar insanlığı insana hatırlatıyor. Arazisi zordur. Çok az patikası var. Genelde taşlıklardan yukarıya doğru çıkar nefessiz kalırız. Ama yukarı çıktıktan sonra aşağıda kalanlara bakar kendindeki gücü görürsün. Bu dağlar insanı asileştiriyor, yüceleştiriyor. Bazen bu dağlara baktığımda bin yıllar önce burada yaşama kök salmış tanrıçaları düşünüyorum. Ve o günlere gidiyorum. Bu Tanrıçalarımız acılarını, sevinçlerini, özgürlük yıllarını ve özgürlükten köleliğe geçişi burada yaşamış, bu zihniyetin yani bugünkü zihniyetin kuruluşunda ona karşı mücadeleleri buralarda olmuştur. Yenilgiyi buralarda



yaşamışlardır. Aslında kadın tam kaybetmemiştir. Bu Tanrıçaların ordusu Üveyş ana soyunu var edecek. Tanrıçaları yaşatacak ve Tanrıçaları yaşatan Önder APO’yu dünyaya getirmiştir. Ve böylece bin yıllar önce Tanrıçayı köleleştiren bu zihniyetin zincirine büyük bir darbe vurmuştur. Ve yine bu zorlu dağlarda Tanrıçaları yaratmış ve bugün tanrıçalar amansız bir savaş veriyorlar. Gittikçe özlerine o kadar yakınlaşıyor bir o kadar özgürleşiyorlar. Toplumun gerçek yaratıcısı olduklarını, tarihte en önemli rolü oynadıklarını bir daha kanıtlıyorlar. O zaman kadının ne kadar bağlı olduğunu ve istediğini koparan bir inada sahip olduğunu gösteriyor. Ve kadın şimdi Sümbül’de mücadele ediyor. Ve şimdi kadın Tanrıçaların ardında kararlı adımlarla bu zorlu yollarda yürüyorlar. Küçük Nuda’lar şahsında, Berçem’ler, Baharin’ler şahsında bu dağlarda Tanrıçalaşarak her bir kadının yüreğinde yer alıyorlar. Kadın kazanacak.

Bir Gün Amed Surlarında Önderlikle Buluşmak Dileğiyle...

(Sümbül – Şehit Nuda Noktası)

23.08.2010

“Benim yolum sürekli başarının yoludur, şehitlerin yoludur ve bu yolda zaferin yoludur.”

Rêber APO



MERHABA BERİTAN YOLDAŞ

“Hani bir daha bu dağlarda buluşacak savaşıyorduk. Her şeyi böyle çabuk bırakıp gidecek miydin? Hani hayallerimiz vardı. Bunları birlikte gerçekleştirecektik. Neden böyle çabuk oldu. Bırakıp gidişler bu kadar kolay mıydı yoldaş. Yazmayı ne çok severdin. Ve ne güzel yazardın. Hani yazdıklarını hep bana okuyacaktın. Yazacakların daha bitmemişti ki. Daha çok yazacaktın. Bana okuyacaktın. Özlemlerimiz vardı İmralı’ya. Önderliğimizin özgürlüğünü görmeden bırakıp gittin. Sen, Şehit Melsa ikinizde beni bırakıp gittiniz. Hatırlıyor musunuz tim platformunda üçümüzün de özellikleri aynıydı. Ne çok gülmüştük. Ve hala gülecektik. Seni anlatmak istiyorum insanlara, kahramanlığını, cesaretliliğini ve hümanistliğini. Bu halk kahramanlarını tanımalıdır. Tanrıçalarını tanımalıdır. Biliyorum, büyük Şehit Beritan’dan etkilenmiş ve bu özgürlük mücadelesiyle tanışmıştın. Eminim şimdi Beritan yoldaşın yanında sohbet ediyorsundur. Oda seni gülücüklerle karşılamıştır. Binler seni yolladı evine. Belki mutlusundur ama ben seni özledim yoldaş. Biliyorum hepsi kopuk kopuk oldu. Onun için özür diliyorum. Heval Beritan binlerde, milyonlardasın şimdi. Büyük yüreğin her yerdedir. İstedığı yere gidip geliyor. Şimdi arkada kalanlar biri yine benim. Bu şekilde şehadeti hak etmemiştin yoldaş. Böyle olmasını da istememiştin. Ama yoldaş ne olursa olsun intikamını alacağım. Senin, Nuda yoldaşların, Berçem’lerin, Melsa’ların, Avaşın’ların ve diğerlerinin intikamını bir bir alacağım. Ne kadar sizin şehadetlerinizi kabul etmemişsem de bunun gerçek olması bana çok acı veriyor. Seni ve şehit Melsa’yı çok özledim. Niye beni bırakıp gittiniz. Bir gün yanınıza geleceğim. Yarım kalan her şeyimizi orada paylaşacağız yoldaş. Nuda yoldaşa iyi bak. Seni çok özledim.

Medya Ronahi

25.08.2010

MEŞRU SAVUNMA VE DOĞA

Yaşamdan zevk almak yaşamı tanımaktan geçer. Yaşamın zorluklarını göğüslemek doğanın bir kuralı olsa gerek. Rahat yaşam, rahat ölüm doğaya aykırıdır. Her canlının yaşamında zorluklar var, tehlike var. Ama hiçbirini şikayet etmez. Onlarla mücadele eder. Meşru savunma denir bu mücadeleye. Ama bu doğanın bir parçası olan insan bu özellikten, bu kuraldan çok uzaklaşmıştır. Ölümün anlamını bilmeyen, yaşamın anlamını bilmeyen bir canlı oluvermiştir. Doğal yaşamdan uzaklaşmış, bazı emperyalist zihniyetler



tarafından şekillenen ve ona göre yönlenen bir insan evladı ortaya çıkmıştır. Ve şimdiye kadar da böyledir. Şimdi doğayı tanıyan ve ona büyük önem veren  nder APO ise doğadan uzakla tırılmak isteniyor. Betonlarla yapılmış küçük bir odada tutuluyor. Önderlik ne toprak bulabiliyor ne de a a  nede a aca konacak bir ku . Oysa bir insanın en doğal hakkıdır bu. Bu insanlık suçudur. Bir yanda bunlar yaşanırken bir yandan da insanlar bu doğal haklarını yaşıyorlar. Ama hiç farkında değiller. Bir ku u, bir b ce i, bir  i e in hayatını, ya ayı  biçimlerini hiç merak etmiyorlar. Bir kelebek niye dünyaya gelir. Yaşam nasıldır. Bunları düşünen bir insan çabuk çabuk doğadan uzakla amaz. Aynı zamanda bu doğayı kendi yararı için kullanır. Aynı zamanda doğaya bir o kadar zarar verir. Onu ya atan en önemlisi onun yaşamının anlamı olan doğaya zarar vermesi kadar saçmalıklar yapar.   te bir zamanlar doğayla bir olan insan şimdi bu kadar doğadan uzakla mı  ve düşman kesilmiştir. Bende burada  nder APO'nun militanı ve doğanın çocuğu olarak insanları doğaya ba lamaya  alı aca ım. Çünkü insanlar doğaya ne kadar yakınla ırlarsa o kadar yaşama anlam vererek  nder APO'yu anlayacak ve bu mücadeleye bir o kadar yakınla acaklardır. Doğa ananın  ocu uyum.

Sümbül

02.09.2010



DİRENİŞ VE İRADE

Özgürlüğün anlattıklarıdır direniş. Direniş insanları her zaman güçlendirmiştir. Ve yaşamı anlamlandırma, yaşamın güzelliğini ortaya çıkarmıştır. Direniş Mazlum’un üç kibrit çöpündedir. Direniş Viyan’ların, Sema’ların vücudunda yanan ateştir. Direniş ruhunu, iradeni düşmana teslim etmemektir. Direniş insanlığın en kutsal temsilcisi ve sembolüdür. Direniş kazanmanın tek temelidir. Şimdi Kemallerle, Hayrilerle, Alilerle gelen bu direniş ruhunu insanlarda yaşamsallaştırmaktır amacımız. En önemlisi APO’CU militanlarda içselleştirmek lazım. Direniş tek kurtuluştur. PKK denince direniş, direniş deyince PKK akla gelir. Bazen “ben asla böyle bir şey yapamam ya da gücüm yetmez” dediğimiz şeyler ancak iradene sahip çıkarak ve insan gücünü aşacak bir direniş sergilemekle o işe güç getirilebilir. Mazlumlar, Semalar, Zekiye’ler gibi düşmanın onlara verdiği yaşama hakkı ve bu yaşamda onları iradesizleştirmek istemesinde onların bu sisteme karşı vücutlarını ateşe vermeleri de bir direniştir. Ve en büyük direniştir. Sonunda ölüm olsa da, orda sonsuza kadar var olacak bir irade ortaya çıkardılar. Ve bu irade bugün milyonlarda can buluyor. Ne olursa olsun, hangi şekilde olursa olsun teslimiyet en büyük ölüm ve onursuzluktur. Kendimizde direniş ruhunu ve insanlık sevgisini yaratabilirse o zaman bu mücadeleyle sonuna kadar bir olabiliriz. Eğer bu halk için savaşıyorsak onlarla bir olabilmesini de bilmeliyiz. Aynı zamanda onlarla birlik savaş gücüne de güç katar. En büyük özgürlük sonuna kadar bir irade olabilmek ve sonuna kadar direnmektir.

Bir Gün Amed Surlarında Önderlikle Buluşma Dileğiyle...

(Sümbül – Şilan Ezgi arkadaşın vedalaştığı nokta)

10.09.2010

ÖNDERLİK ÖZGÜRLEŞECEK

Kürt açılımının tartışıldığı bu eylemsizlik süreci yarın bitiyor. Önderlikle birçok görüşme oldu. Bu görüşmeler insana acayip bir mutluluk veriyor. Aslında görüşmelerden ziyade zaferin yakınlaşması bu mutluluğa neden oluyor. Önderliğin özgür kaldığını düşündüğümde acayip bir sevinç yaşıyorum. Bu mutlulukta çoğu zaman insanın kalbi duruyormuş gibi oluyor. Çünkü bu tarifsiz mutluluk yıllarca insanların savaştığı, canını feda ettiği bir mücadelenin sonucu olursa o zaman mutluluğun anlamı da ortaya çıkar. Önderlik özgürleşecek, bunu görür müyüz, görmez miyiz bu kesin değil. Ama görececek birçok kişi var. Bunu bilmek bile insana mutluluk veriyor.

15.09.2010



KADIN - SAVAŞ - SEVG 

Savaş ve Sevgi. Ne kadar birbirlerine zıt kelimeler. Ama gerçek olan ise bu iki kavramda birbirinden ayrı yapamaz ve anlam bulamaz. Savaş olmasa sevgi olmaz. Sevgi olmasa savaş olmaz. Tıpkı G l ve diken gibi. Savaş verilmeden asla sevgi elde edilemez. Elde edilen sevgi ise gerçek sevgi değildir. Her savaşta bir sevgi yaratmaz. Nasıl sevgide sanat aranıyorsa savaşında bir sanatı var ( nderlik belirtiyor). Bu sanatın dışına çıkan savaşın sonucunda sevgi aranmaz ve bulunmaz. Sevgi her şeyden önce emek ister. Anlamlı bir emek verilirse o zaman savaşta verilmiş olur. Ve böylece sevgi yaratılmış olur. Sevginin  ekicili i, güzelliği savaşta anlam bulur. Sevgi tek başına asla yaratılamaz. G l  nasıl güzel görüyorsak dikenleriyle, sevgi de sava la güzeldir. G l  dikensin d   nemi orsak eğer, sevgiyi de sava sız d   nemeyiz. Şimdi kadınla yaşamda da böyle bir ikililik aranabilir. Kadının yaşaması için savaş vermesi gerekir. Aslında burada gerçek olan kadınla sevginin birbirinin aynısı olmasıdır. Nasıl kadınla savaşı g le dikene benzetiyorsak o zaman sevgi-g l-kadın aynı anlamları içerir. Sevgi yaratır, kadında yaratır. Kadını sevgiyle anarız. Kadın sevgi istiyorsa sevgiyi kendisi yaratır. Sevgiyi yaratmak için sava ması gerekir. O zaman kadın anlamlı bir yaşamın, anlamlı bir güzelliğin sahibi olur. Kadın savaşarak sevgiyi yaratır. Sevgiyle savaşın yaratıcısı kadındır. Kadın bunları yaratırken hem sevgi sanatı hem de savaş sanatı yürütür eğer savaş ve sevgide sanat yoksa bu kadına ait olmayan bir yaşam tarzıdır. Nasıl savaş sanatı çerçevesinde yürütülen savaş zorsa yaratılan sevgiyi anlamlı bir şekilde yaşamakta zordur. Bu iki sonuçta çıkan şeyde kadın olmanın zorluğunu açıklıyor. Kadın olmak zor ise anlamlı bir yaşamın sahibi olmakta zordur. Buda en güzel a k kadın ise yani  zg r kadın ise zorlukları da güzeldir.

(Sümbül - ehit Nuda Noktası)

17.09.2010



HEVAL V YAN'A

Viyan arkadaş sana Sümbül'  anlatmak istiyorum. Belki anlattı ımda burada yaşamanın heyecanını sana tam yansıtamayabilirim. Bunun için Sümbül' n kendinde yaşamak lazım. Viyan arkadaş Sümbül' n dağları çok yüksek ve so uktur. Dolları(vadileri) bir o kadar büyüktür. Çok soğuk suları var.  ti inde dişlerinin hepsi sanki yerinde  ıkacakmı  gibi olur. Dolları ise sıcaktır. Çok büyük kayalıkları var. Uzaktan bakıldığında o kayalıkları geçmek imkânsız gibi görünür ama aslında kayalıklara yakla tı ında sana kucak açtığını göreceksin. Sende kuca a doğru ilerler kendini kayalıkların üstünde görürsün. Doldan yukarı doğru çıktığında hem çok yorulur hem de nefessiz kalırsın. Bu şekilde kendini bir çeşmenin önüne atar suyunu içersin. Biraz aradan sonra tekrar yola koyulursun.

( ehit Nuda Noktası – Sümbül)

20.09.2010

SEVDAM

Güneşin batı ında sevdam, Sümbül da larının zirvesinde  ahlanır. Bazen gururlu bir kadın edasıyla, bazen özgürlüğe susamı  bir militan. Bir elinde g l bir elinde silah. Sevdam bilir ki o silahın namlusundan çıkan her mermi insanlığa birer g l olur. Bir merminin anlamı insanlar için insanlığı getirir. Sevdam küçük bir çocuğun g l c   d r. O kadar saf bir o kadar nazlıdır. Ama bir o kadar da asi ve hır ındır. Çünkü sevdamın meskenidir yüce dağlar. Mel l gözleri. Etrafına bir ceylanın masumiyetiyle bakar. Ve acıyan yüreğine döner. Her dövülen, ezilen, sömürülen, tecavüz edilen ve insanlık yerine konulmayan kadının acısıdır. Y re inde yer alan. Çünkü Sevdada bir kadındır. Ve acı dolu y re i dağların doruklarında isyank r bir militan olur. Sevdam yerleşik hayatlarda ölümün pençesine d   verir. Oda bilir ki dağların dorukları yaşam verir ona ve Onun gibilerine. Birden bir haykırı  oluverir acı acı çeken bir annenin ağzında. U urumlara takılı verir sevdam ve o u urumlarda köleliğe isyan eden kadın  ı lı ı. Ve sevdam o u urumlarda etek tutu ur. Her fazlala an elin özgürlüğe bir adım yakınla tı ını bilir sevdam. Bazen de bir türkü oluverir. Her insanın ağzında dolaşan. Bazen bir destanı anlatır bazen de sevipte kavuşmak istediği sevdalarına doğru ko anları. Ve bilir ki sevdam kafeste değil dağların zirvelerinde isyankarla mı . Bazen bir güvercinin kanat  ırpını larındaki hafif hava kadar hafif olur. Ve insanların yüzlerine vurarak onları serinletir. Bazen bir  i e in kokusu. Bir bülbülün sesi olur. Ya da bir dağın asaleti.



Bazen bir ceylan, bazen de bir ceylanın bakışındaki anlam. Gün gelir yıldız olur karanlıkta kalan kadınlara. Aslında Sevdam istenildiğinde her şey oluverir. Çünkü o bir insandır.

(Şehit Nuda Noktası – Sümbül)
01.10.2020

SÜMBÜL’E VEDA

Bu yüce dağlar, asi dağları belki yarın belki de ertesi gün terk edeceğim. Ne kadar istemesem de kış üstlenmesi için Oremar’a gidiyorum. Kadın arkadaşlar olarak bir temiz, 2 kişi önce gideceğiz. Üç kişi bizden sonra gelecek. Buraları terk etmek zor olsa da gideceğiz. 7-8 ay seni terk edeceğim Sümbül. Kendine iyi bak Sümbül.

08.10.2010



BU DAĞLARIN SAHİBİ BİZLERİ

Sümbül den dün ayrıldık. Yükümüz çok ağırdı. Ben bıkıcıydım. Hem bıkı hem de çantamı taşıdım. Kollarım ve omuzum ağrıyordu. Sabah saat 8’de yola koyulduk akşam 6’da Mêdê’ye geldik. Yolda yürürken önümdeki arkadaşların yürüyüşünde Gerillanın heybetini ve asaletini gördüm. Aslında o heybeti ve asaleti de yaratan Önderlik’tir. O dağlara baktığımda kendi kendime “Bu dağların sahibi bizleriz” dedim. Ve gerçekten de öyle. Ama biz ne dağları ne de dağlarda yaşayanları tutsak tutuyoruz. Hepsı çok özgürdür. Bizden habersiz özgürce yaşıyorlar. Bunları düşündüğümde sadece onlara bakıp gülümsedim. Yüksek bir dağın zirvesine çıktığımızda çok yorulmuştuk. Ara verdiğimizde birden arkama baktım o güzel Sümbül dağları arkada kalmıştı. Orada yaşadıklarım aklıma geldiğinde hüzünlendim. Ve gerillanın asaleti Sümbül’le bir olmuştu aslında. Sümbül dağları Gerillanın meskeni olmayı hak etmişti. Şimdi 12 saat uzağımdadır Sümbül. Şimdi Zêrane’deyim. Zêrane Sümbül gibi değildir. Toprağı çok yumuşaktır. Gerillanın hümanistliğini gösterir insana. Aslında anlarsak Kürdistan dağlarının her biri Gerillanın bir özelliği ile bütünleşmiştir. Çünkü Dağlar ve Gerilla birbirini tamamlar.

Eleştirmek ve özeleştiri vermek basit değildir. Pratikleştirmek zordur. İçimizdeki düşman ne yazık ki karşımızda ki dosttan daha güçlüdür. Hiç kimse düşmanıyla an be an yaşamaz. Peki, biz niye bu içimizdeki düşmanla hoşbeşiz. Niye bu düşman ilğimizi çekiyor. An be an bizimledir. Farkında olmayıp yaşamak var, farkında olup yaşamak var. Bu düşman çok mu hoşumuza gidiyor. Karşında sana fiziksel olarak acı verenler tek mi düşman? Malına, mülküne sahip olmaya çalışan tek mi düşman? Peki, içimde var olupta bizim irademize sahip olmaya çalışan kim? Bizi böylelikle kendi istediği gibi yürütmek isteyen kim? Kötülüklerimizi niye kovmuyoruz. Savaşmıyoruz onlarla. Onlar içimde olduğu için mi? Ama oda bizim düşmanımız değil mi? Tabi ki en büyük en sinsî düşmanımızdır. Onunla savaşmak daha çok zordur. Düşmanım ile savaşmalıyım.

11.10.2010

KADIN OLMAK GÜZELDİR

İçimde büyük bir mutluluk var. Bu mutluluğun sebebini bende anlayamadım. Belki de yan yana geldiğimiz kadın arkadaşların çokluğundan olabilir. Ne zaman bu kadar kadın yan yana gelmişse bu mutluluğu hissetmişimdir. Kadının güçlülüğünü görüyorum. Kadının birbirine bağlılığını



da. Gerçekten kadın olmak çok güzel bir duygu. Ne kadar sorumlulukları zorda olsa kadın olmak güzeldir.

Ne zamandan beri  nderli in G r   me Notlarını takip etmiyorum. Haberleri de. Kendim bu şekilde büyük bir vicdan azab  duyuyorum. Belki de içimdeki bu mutluluk mutluluk değil büyük bir acıdır da. Belli değil.  uan duygu karma ıklı ı yaşıyorum.

Cilo

16.10.2010

B Z SAVA TIK A G ZELLE  R Z

Sizleri çok özledim.  ehadetinizi hiç bir şekilde kabullenemiyorum. Her an sizi g recekmi im gibi oluyorum. Gerçekten bırakıp gitmek kolay mıydı? Sizlerle geçirdiğim o güzel günleri nasıl unutabilirim. Melsa yolda  bir gün değil her gün her an seni anlatsam g zelliklerinizi bitiremem. Siz bu şekilde  ehadeti hak etmemi tiniz. Büyük Beritan demişti ya “Biz sava tı  a g zelle  r z.” Ve sizde  yleydiniz. Sava tınız ve tüm güzelliklerin sahibi oluverdiniz. Ve en onurlu  ehadeti hak ettiniz. Heval Melsa cesaretliydin. Bir o kadarda yolda larına ba lıydın. Yolda lı ı sizinle hissediyordum. Çünkü siz hissettiriyordunuz. Az g lmedik. Siz insana büyük bir moral verirdiniz. Moralliydiniz. Büyük bir güce sahiptiniz. Etraftakilere o gücü verirdiniz. So ukkanlıydınız. Sizden hep cesaret aldım. Ama  imdi siz yoksunuz. Sizleri çok özledim. Lütfen bugün yan ma geliniz. Sizlere olan  zlemimle.

(Cilo – Z rane)

21.10.2010



 EH TLER

 ehitlerimizi anlatmak, onlarla her an yaşamak ve onları ya atmaktır yolda lık. Onların y celi ini anlatmak lazım. Bizde  ehadet en onurlu bir hediye gibidir. Hiçbir şey istemezler. Tek istekleri onurlu bir insan yaratabilmektir.  ehadete ulaştıklarında ise geride kalan yolda larına borçlu bırakıp giderler. Şimdi o  ehitlerimiz ardında yapabileceğimiz onların yaratmak istediği yaşamı yaratabilmektir. Onlar zoru ba arıp gittiler. Şimdi zorlukları yaratma sırası bizde. Onlara olan borcumuzu ödemek için onların yaratmak istediği yaşamı yaratmak zorundayız.  ehitlerimizin onurlu yaşamını yaratmak bizim en önemli görevimizdir. Şimdi ben onlarla yaşamak istiyorum. Ya amımın her yerinde onların onurlu yaşamını yaşatmak istiyorum.

(Cilo – Z rane)

26.10.2010

HI  D      N M  SEN?

Fırtınalar eşliğinde  arkı dinledin mi hiç? Sert r zg rların esintisinde,  im eklerle, yıldırımlarla ya an ya murlarda sevdiklerini  zledin mi hiç? O  zlemleri çekerken bir yandan belki bir gün g r   r m umudu bir yandan da hiç g remeyece inin farkında olarak ya adın mı hiç? Her şeye rağmen onlar için sava t ının ve belki de onlar bunları hiç bilmiyor psikolojisini, duygusunu ya adın mı hiç? Savaş gerçeklerini acımasızlı ını küçük bir çocuğun gözünde gördün mü hiç? Peki, da lardaki sevdiklerini bekleyen sevenleri hissettin mi hiç? Yaşamının sorumluluklarını hissettin mi hiç? Yoksa sen hala oralar da toz pembemi ya ıyorsun? Eğer  yle ise yazık olur sana. Hiç d      n m  ya da hissettin mi uzaklarda seni d    n n ve seven birinin olduğunu? Her şeye rağmen sana başarılar diliyorum.

(Cilo - Z rane)

30.10.2010

 EH TLER  YA AMSALLA TIRMAK

Ya murlar ya ıyor. Yukarıımızda ki da lara kar ya mı . Artık kış kamplarımıza girmeye az kaldı. Arkada larla grup grup olmu uz. Onları çok  zl yorum. Bizim grubumuz güvenlik için çıkarılmış. Bir grup kamp için, diğer grup toplantı için Güney'e gitti. Bir an önce kamplara girerek arkadaşlarla bir arada olmak istiyorum. Ve diğer arkadaşları özledim.  ehit



Melsa'yı,  ehit Beritan'ı,  ehit Nuda'yı,  ehit Murat'ı çok özledim. Biliyorum onları bir daha görmeyeceğim onları yaşamda arıyorum. Onların fotoğraflarını görünce de daha kötü oldum. Ve onlarla yaşamak istiyorum. Eksik kaldığımda zoruma gidiyor. Onlara olan bor  luluğum tekrar tekrar yüzüme çarpıyor. Ve onlarla ol diyor. Onları ya amsalla tırmak ve onlarla yaşamak. Biliyorum bunu ba arabilirsem o zaman çok şeyi kazanacağım. Ben bunları ya arken, hissederken Roza ( ehit) arkada ta Rojinda ADA arkadaşın g ncesini okuyor. Uta ve Leyla arkadaş ise dinliyor. Gulan arkadaş çoğunluk içerisinde yorgun d  m   uyuyor.

31.10.2010

HER ŞEYE RAĞMEN GÜLMEK G ZELD R

Bazen yazmayı çok istiyorum. Ama o an her şeyi unutuveriyorum. Kendimde  a ırıyorum. Bazen yazmak için kendimi zorladığımda arkadaşlar bana çok gülüyor. Ee ben ne yapayım. Yazmak istiyorum ama duygularım k reliyor. Aklıma bir şey gelmiyor. Şimdi de öyle oldu. Bir saat önce yazmak istedim. Öyle bir edebiyat yapacaktım ki ama her şeyi unuttum. Acaba ya lanıyor muyum? Kim bilir belki de unutkanlık hastalığını geçiriyorum. Ya da duygularım k reliyor. Acayip bir şey... O kadar hayal kuruyorsun ama nafile. Yazıya gelince yok... Oysa her şeyi paylaşmaya söz vermiştim. Ba ıma böyle bir şey geleceğini nereden bilecektim. Belki ben tek böyle olmuyorum. Belki başkaları da öyle oluyor. Ama onlar benim gibi kendilerini zorlamıyor. Ne yapalım biz de bazen enteresanla ıyoruz. Her neyse bende bazen kendimle böyle konuşuyor ve kendime bu halime çok gülüyorum. Her şeye rağmen gülmek güzeldir.

(Cilo - Z rane)

02.11.2010



RUH VE H SSETMEK

Yine kendimi anlamad ğım bir gün. Neden böyle oluyorum. İçimde esen r zg r  durduramıyorum. Anlam veremiyorum. Acaba arkadaşlara olan  zlemimden mi?  nderliğın G r   me Notunu dinledim bugün. Önderlik bizi ele tirmi . Bu tecavüz kültürünü anlamad ğımızdan dolayı. Önderlik kadını bu kadar iyi tanımı  ve kadına bu kadar fırsat vermiş. Ama biz kadını anlamıyoruz. Önderlik bize “Afrika da bir kadın acı çekerse hissetmelisiniz” diyor. Ama ben yanımdakini dahi anlayamıyorum. Ne kadar acı bir şey. Ben bir kadını. Ve sorumluluklarım var. En azından bazı şeylerin farkındayım. Ruhun varlığı konusunda hala  eli kiliyim. Belki de bende var olan materyalistliğı daha   z mlememi  olmamdan dolayı. İçimdeki huzursuzluğı biraz buna bağılıyorum. Eğ r hissediyorsam demek ki ruh vardır. Ruh ve hissetmek. Hissedersem savaşırm. Savaşıml hislerimle olursa kazanırım. Kendimi eğitmeliyim.

(Cilo – Z rane)

07.11.2010

SUYA YOLCULUK

Bugün nokta deği tirdik. Uta arkadaş ve Gulan arkadaş kamptaki arkadaşların yanına gittiler. Ben, Roza Semsur arkadaş ve Leyla Viyan arkadaş nokta deği tirdik. İki seferlik yaptık. Ve e yalarımız bitti. Benle Roza arkadaş suya gittik. Suyun yolu kötüydü, zar zor kendimizi tutuyorduk. Ben  nde yürüyordum. Roza’da arkamdaydı. Ben diğ r tarafa geçtiğimde birden Roza arkadaşın çığlık sesi geldi. Medyaaa diye çığlık attı. Ben birden durduğum yerde donup kaldım. Çünkü yerin yani arazinin konumu hiç iyi değildi. Kaymamak için kendimizi zor tutuyorduk. Ve Roza arkadaşta kaymı tı. Benim ayaklarım titrediğı için ona ula amıyordum. Çünkü ayaklarım beni taşıyamıyordu. Yine belli bir sessizlikten sonra Medya diye çığlık attı ve kumların sesi geliyordu. Sonra durdu. Bende heval Roza diye bağırıyordum. Bayıldığımı d   nm  t m. Zar zor yürüyorum. Biraz ilerledikten sonra onu gördüm. Baya bir taşların arasından kaymı tı. Ve bana bakıp gülümsedi. Tabi bende onu o halde görünce güldüm. Elimizdeki bidonların her biri bir yere dağılmı tı. Onları topladıktan sonra kendimizi zar zor aşağıya vererek suyumuzu doldurduk. Ve 15 dakikalık yolu ise iki saatte almıştık. Noktaya vardığımızda ise çok yorulmu tuk. Tabi ki bu olayı da anlatarak baya bir güldük. Yemeğimizi yedik ve çayımızı içtikten sonra hepimiz kilisenin üzerine çıkarak günlük yazmaya ba ladı . Tabi



ta ındığımız nokta ise Ermenilere ait ve kaya altında olan gizli bir kilisenin yanıydı. Aşağıda kamelya ve mutfak yapılmış, kilisenin üstü ise düz olduğu için yatacaımız yer diye ayarladık. Arkada ların deyimiyle romantik bir yer. Sessiz yoğunlaşmak için birebirdir. Tabi sana bu köyden hiç bahsetmemi tim. İsmi ni söylemiş ondan sonra farklı bir şey belirtmemi tim hakkında. İsmi Z rane'dir. Ermenilere aittir. Ermeni soykırımı sürecinde bu köyler bo altılmı tır. Araziye bakılırsa daha çok hayvancılıkla uğra mı lar. Onlara ait iki kilise var. Evlerin bazıları yıkılmış, bazıları tam sağlam olmasa da hala ayaktalar. Birkaç evin penceresi de duruyor. Bu evler benim k y mde olan Ermenilere ait evlere çok benziyor. Yapı bakımıyla aynılar. Savaşın acımasızlığı tekrardan gözlerimin önüne geliyor. Oysa buraları insanlar doldurmalıydılar. Çocukların  ığlıkları. Kadınların bir köşede durup sohbet etmeleri. Ve yaşamlarının en önemli m lk  hayvanlar. Gerçekten i ler acısı. Ve bugün Türklerin Kürtlere yapmak istediklerinden biri de budur. Ama asla ba aramayacaklar. Bu can bu bedende olduğu sürece. Barış ve Güzellik kazanacak.

(Cilo - Z rane -Gizli Kilise)

07.11.2010

VAH  VE SIR DOLU

Duygular, duygular, duygular... Doğa, doğa, doğa... Zorluklar, zorluklar, zorluklar... Anlayı lar, anlayışlar, anlayışlar... Doğanın tüm masumiyetiyle, kendini hiç saklamadan, gizlemeden, sır olmadan nasılda gösteriyor. Peki, neden sırlarla dolu bir doğa diyoruz. Neden vah  diye belirtiyoruz. Peki, bunları yaparken doğaya bakıyor muyuz? İnceliyor muyuz? Bir gökyüzü şimdi ince bulutlarla kendini tarif ediyor. Ağaç ya da ot kurumaya yüz tutmuş yapraklarıyla kendini gösteriyor. Dağlar bembeyaz karlara bürünerek ya da zamanı gelince yemye ile bürünerek kendini gösteriyor. Ya da kı  için hazırlık yapan sincaplar ya da karıncalar ayılar veya kuşlar... Hepsi bilinmiyor mu? Biliniyor. Peki, neden sırlarla dolu ve vah  doğa diyoruz. Peki, insan hangi mevsimde ne yapıyor belli mi? Ya da gündelik ne yaptığı... Şimdi soruyorum sırlarla dolu olan kimdir? Ve doğaya bakın doğa doğayla savaşıyor mu? Ku lar ku larla, kurtlar kurtlarla... Peki, soykırım oluyor mu bu savaşların da? Katliamlar oluyor mu? Şimdi insanlar arasındaki savaşa bakalım! Ne var kan, gözyaşı ve acı. Yine soruyorum Vah  olan kimdir?

(Cilo – Z rane- Gizli Kilise)

07.11.2010



MELSA YOLDAŞ;

Melsa yoldaşı anlatmak, onunla yaşamak, onu hissetmek. Gülümserdi insanlara, sıcak sıcak bakardı yoldaşlarına... Umudu çok büyüktü. Tek bir kere Önderliği görmek isterdi. Ve şimdi Zilan buluşmasını yaptı Önderlikle. Özgür buluşmayı gerçekleştirdi Melsa KOBANİ yoldaş. Kim bilebilirdi ki bir gün şehadetinin ardında güzelliklerini insanlara anlatmayı. Ve bugün yine seni yazıyorum. Her ne kadar şehadetini kabul etmemişsem de yine seni yazacağım. Ceylan gibi bakan masum bakışların ne kadar hümanist, cana yakın olduğunu her şekilde gösteriyor. Yoldaşlarına yoldaşça yaklaşırdın. Ve onlara sonuna kadar sahip çıkardın. Özellikle şehit arkadaşlara sonuna kadar sahip çıktın. Zorlanmaların oldu ama her şeye rağmen onlara layık oldun. Şehitlerimizin yüceliğinin hakkını veriyordun. Savaştaki cesaretin, soğukkanlılığın herkese cesaret verirdi. İnsanları eğitmesini çok iyi bilirdin. Sürekli paylaşırdın. Bir kadın yoldaşının gelişimi senin için en büyük mutluluktun. İradesizleri, başkalarının iradesiyle yürüyenlere sonuna kadar karşıydın. Senin için en iyisi kendin olmaktı. Kendin olarak gittin o diyarlara. Ve şimdi Kürt çocukları senin isminle gözlerini dünyaya açıyorlar. Senin isminle Özgürlüğe koşuyorlar. Ve sen gittikçe binlerde can buluyorsun. Şimdi Zagros'lardayım. Ve bu büyük dağlar büyüklükleriyle herkesi korkuturken sizi içine almaya cesaret edemiyor. Çünkü senin yanında çok cüce kalıyor. Havaya bakıyorum seni görüyorum. Suda seni görüyorum. Dağlarda seni görüyorum. Seni yoldaşlarda görüyorum. En önemlisi de seni Önderliğin ideolojisinde görüyorum. Melsa yoldaş gülüşlerin, konuşmaların, kızgınlıkların hep gözlerimde. Ve bundan dolayı seninle yaşamak ve seni yaşatmak istiyorum. Senin bizlere bıraktığın hayallerini ve görevlerimizi yapmaya, sonuna kadar yolunuzun takipçisi olma sözünü tekrarlıyorum.

Melsa Kobani

05.07.2010 Bedevê eyleminde şehit

Medya RONAHI

Cilo – Zêrane – Gizli Kilise

SENİN YERİNE BEN OLAYDIM

Şu an yukarda çok güzel bir ay var. Ben bu beyaz sayfayı ay ışığı altında karalıyorum. Arkadaşların çoğunluğu yatmış. Bir iki kişi okuyup tartışıyorlar. Bende nöbetimde ve güzel ay ışığına dayanarak kaleme deftere koştum. Kimseye nasip olamayacak bir güzellik. Ne muhteşem bir şey ay, insanlar gibi bireyci değil. Işıyla herkesi güzelleştirebiliyor. Ama insanlar



böyle değil. Ne kadar da güzellikler yaratmaya  alı salar da onlardaki bireycilik asla ölmüyor. En güzeli en iyisi onların olmasını istiyorlar. Bende de bu çok var. Ama bende kendisini göstermeye çalıştığında hemen nefsimle büyük bir savaşa giriyorum. Ve çoğunlukla kazanıyorum. Önderliğin “Bir lokma, bir hırka” sözünü kendimde yaratabilirim kazanacağıma ve anlamlı bir yaşamın sahibi olacağıma inanıyorum. Çoğu kez de arkadaşların bireyciliğini gördüğümde kendimden iğreniyorum. Ve kendim için esas almam gereken şey “en iyisi yolda ımın” olabilmeli. Çünkü yolda lık demek  ehit Sidar Malazgirt arkadaşın belirttiği gibi “Senin yerine ben olaydım” oluyor. Belki yaşam tarzımız bunu fazla yansıtmıyor ama  yle. Yaşamı ayrıntılarında kazanmak istiyorum. Ve  nder APO’nun istediği bir militan olmak istiyorum ve bana bu yönden çok eleştiri geldi. Ve çok yerde de canım çok acıdı. Ama kazanmaya yakınlık ve meyvelerini alıyorum. Ve kazanacağıma inanıyorum.

Kendimi Devrimci Halk Savaşına Hazırlıyorum.

Bu sözü de çok seviyorum.

(Cilo – Z rane – Gizli Kilise)

28.11.2010



KOŞUYORUM

Karanlıkta beliren ışığa doğru koşuyorum. Soluk almadan koşuyorum. Nefes nefese. Karanlıktaki eller beni tutmaya kendilerine çekmeye çalışıyorlar. Onlarla kavga ediyor, savaşıyorum. Çığlık çığlığa... Ağlamaklı oluyorum ama ışığa yetişmem lazım. Eller beni tutuyor. Her kurtulduğum elden sonra başka bir el tutuyor beni. Onlarla savaşmak lazım. Zor geliyor. Beni bazen susturuyorlar. Pes etme noktasına geliyorum. Ve arkama bakıyorum arkamda koskocaman bir karanlık. Önümdeki ışığa bakıyorum. Beni kendisine çekiyor. Tam gücüm bittiği, çaresizliğe kapıldığımda ışık elini uzatıyor. Karanlık beni boğuyor, nasıl kurtulmalı. Nasıl ışığa ulaşmalı. Beynim altüst ediyor beni... Hayal kırıklığı, umutsuzluk... Ne yapmalı, ne yapmalı, ne yapmalı? Oturduğum yerden kalkıyorum. Önceleri anlam veremediğim ışığa sadece karanlığa inat koşuyorum. Önceleri güçsüz olan eller gittikçe beni zorluyor. Pes etmiyorum koşuyorum. Kendimi birden yarı karanlık yarı aydınlık bir yerde buluyorum. Arkama yarı korku yarıda korkusuz bakıyorum. Koskocaman karanlık kaybolmuştu. Karanlık, karanlık, karanlık nedir? Diye bağırdım. Dünyayı sarsan bir ses cevap verdi. “Bu karanlık sendin ve tarihindi. Tarihin çözüldü ama sen hala karanlıktasın. Kendini arıyorsun. Arayışların bunlardı. Fark edemiyorsun ama sen kendini arıyorsun. Seni tutan eller senin geleneksel, yetmezliklerini. Kötülüklerini. İçindeki kötülüklerini.” Şok oldum. Yerime oturdum. Bağırarak “Peki, sen kimsin” diye sordum. Bunları kendim için kabul edemezdim. “Ben kötü değilim. İçim kötü değil ben kendimi tanıyorum” diye bağırdım. Güldü. Ve bana dedi ki “koş o koskocaman ışığa doğru koş. Pes etme. Her ışığa yaklaştığında kendini o kadar tanıyacaksın. Daha çok zorlanacaksın. Daha çok. Ama pes etme. Senin gibi binlercesi var. Onlar içerisinden koş. Onları da tanıyarak koş. Ve bu yol sürecinde beni tanıyacaksın. Beni tanıırken kendini de tanıyacaksın. Şimdi başla” dedi ve sesinin de hep benimle olacağını ve “Benim sesime kulak ver uygula” dedi. Sustu. Dediklerine anlam veremedim ve koştum. Kafam daha çok allak bullak olmuştu. Koştum, koştum, koştum... Yer yer karanlık yer yer aydınlıktaydım. Çok farklı insanlar tanıdım. O insanlar içerisinde kendimi, gelenekselliklerimi, yetmezliklerimi gördüm. Ve beni tutmaya çalışan eller kendi ellerim olduğunu gördüm. O ellerle kavga ettim. Çünkü onlar benim kötü ellerimdi. Ben beni çözüyorum. Ve yine koşuyorum. Kazandığım her savaşta sesin sahibini de tanıyorum. O sesin sahibi ışığın ta kendisi. Ben onda gizliyim. Her insanlık O’nda gizli. O’na koşuyorum. Ve yolda hep bana yardım ediyor. Çok hümanist, çok ilkel, tam bir irade, insanlık iradesi. Tam bir iyilik. Ve



yolun bir kısmını aşıyorum. Eller daha çok  o alıyor. Savaşımda daha çok büyüyor. Pes etmiyorum. Zorlanıyorum ama yine ko uyorum. Ve bağırarak ışığa, doğru “ nderim” diye ba ırıyorum. “Başkan APO” diye ba ırıyorum. Sana ula aca ım özgürlük orda.  zg rle ece im. Işı a varırsam Tanrı ala aca ım.

(Cilo – Z rane – Gizli Kilise)

22.11.2010

NEDEN?

Bana yol olabilir misin ey sevdam. Bana yolda  olabilir misin? Beni sevebilir misin? Benimle özgürlüğe ko ar mısın? Savaşımda tanıyabilir misin? Ve tanıdığın bu savaşı verebilir misin? Sevdamı mı sorarsınız bana? Eğer soracak olursanız ben de derim ki “Da lar, ta lar, doğa, insanlık, kadın, özgürlük” hepsi de benim sevdamdır. Sevdam çok büyüktür. Sevdalandığım bu sevdıyla b t nle mek istiyorum. Özgür yaşam en büyük sevdamdır. Ve bu yaşama koşarken yaşadığım acılar. Ger eklerim bana acı veriyor. Yetmezliklerim, neden kendime bazen acıyorum. Neden duygusalla ıyorum. Oysa bu yaşamın ayrıntılarında kaybetmi tim. Kararlıyım ben militanla aca ım, PKK’lile ece im. Kaybetmeye gücüm yok artık. Sürecin karşısına yüzü kara çıkmak istemiyorum.  ehitlerimize,  nderli e layık olmak istiyorum. Ne olursa olsun pes etmeyece im. Bazen kendimi yaralı bir kuş gibi hissediyorum. Uçup gitmek istediğim halde yapamıyorum. Her  ırpını ım bana büyük bir acı veriyor. Ve bundan dolayı yaşamı tekrarlıyorum.

22.11.2010

HABER

Yine i imin sıkı tığı, sessizle ti im bir gün. Neden böyle oluyorum. Bir türlü kendimde bunu   z mleyemedim. Belki de bitip, tükenmez ayrılık ve özlemlerden dolayı.  u an duygu y kl y m ama yazamayaca ım. Çünkü yarın do u  yıl d n m m z olan 27 Kasım’dır. Onun için moral yapılacak ve bende haber yapmaya  alı aca ım. Şimdi onun için biraz  alı aca ım bakalım ne olacak. Yarın yazmaya  alı aca ım.

(Cilo – Z rane – Gizli Kilise)

26.11.2010



27 KASIM

Dün 27 Kasım'dı. Bir kez daha gerçek tarihimize yüz yüze kaldığımız ve O'nu yaşatanları tekrardan yaşamsallaştırmamızın, anmamızın heyecanını yaşadık. Heval Haki'nin şehadetine Önderlik Partileşme hamlesini başlatarak cevap olmuştur. Başta Haki yoldaş olmak üzere Kemal Pir, Mazlum Doğan ve diğer tüm devrim şehitlerini tekrardan anıyor, sonsuz minnettarlığımızı sunuyoruz. Bizi insanlaştırma yoluna koyan Önder APO ve tüm şehitlerimizin bu bayramını kutluyoruz. Onurlu halkımızın ve tüm arkadaşlarında bu bayram gününü kutluyoruz. Bugünü anma ve yaşamak çok güzel bir duyguydu. Belki Roza arkadaş belirti hem mutluluk hem de hüznü birlikte yaşadık. Başkanımızdan uzak kutlama bize acı verdi. Ama her şeye rağmen kararlılığımızı tekrarlıyoruz. Ve dün bugünü kutladık. Çok güzel geçti. Moral yaptık. Skeçler, taklitler, haberler yaptık çok güzeldi. Arkadaşlar çok güldü. Herkes şarkı söyledi. Sonra Uta arkadaşın yaptığı baklavayı da yedikten sonra halaya başladık. Ve çooooook mutlu olduk.

(Cilo – Zêrane – Gizli Kilise)

28.11.2010

SEVDA KADINI

Bugün kış boyu birlikte kalacağımız takım belirlendi. Kurumlarımız belirlendi. Lojistikçi, listesi. Aslında lojistikçi olmak isterdim ama olmadı. Arkadaşlar beni ve Roza Semsur arkadaş Günlükçü yapmış. Aynı zamanda ben ve Roza S. arkadaş biksiciyiz de. Takımımız ben, Destan, Dılar (şehit), Zilan, Leyla ve Beritan arkadaş. Beritan arkadaş takım komutanı, Leyla arkadaş ise tim komutanıdır.

Birkaç gündür düzenli eğitime başlamışız. Önderliğin savunmalarını okuyoruz. Sonra tartışacağız. Kışa girdiğimiz halde bir türlü kar gelmedi. Hepimiz dört gözle karı bekliyoruz. Ama kar yağmıyor. Kar yağmadığı içinde kampımıza gidemiyoruz. Akşamları doğru dürüst okuyamıyoruz. Buda bizi biraz zorluyor. Şimdi Demokratik Uygarlık Manifestosu'nu okuyacağım. Anlamada zorlansakta başımız ağrısa da manevi olarak büyük bir huzur doluyor içimiz.

Bir Gün Amed Surlarında Önderlikle Buluşma Dileğiyle...

06.12.2010



    LİKTA KADINCA BİR İSYANA DURUYORUM

 uan m z k dinliyorum. Ve yine uçarcasına ate le dans etmek istiyorum. Bu dansa özgürlük görüyorum. Tüm kadınca güzelliği dansa nak edip kadınlara vermek onlarla büyük bir dansa durmak gibi bir şey oluyor. Gözlerim kapalı uçarcasına her yerde dansa duruyorum. Hiç ses  ıkarımadan sessizce dansa akıp gidiyorum. Taa Araratlara  em  ye Tend re e... Etrafım ate le dolu ve birlikte özgürlüğe uçuyoruz. A kla, heyecanla kim anlayabilir ki kadınca güzelliği. Yine bir derin i  geçiriyorum. Sessizlikte     k oluyorum. Ve     lıkta kadınca bir isyana duruyorum. Ya anmamı  ve ya anmak istenen bir hayat için. Sessizli ime bir cevap geliyor, özgürlük diye. Şimdi elimi uzatıyor bir elin elimi tutup benimle özgürlük dansına durmasını istiyorum. Hayalimdeki güzel insanlarla özgürlüğe ko uyoruz. Şimdi hayalde olsa tutu tu umuz bu dansın bir gün gerçek olacağını umuyor ve özgürlük tilililerini çekiyorum.

(Cilo – Z rane – Gizli Kilise)

09.12.2010

    TLER

Kim anlayabilir ki i imizdekileri. İsteklerimizi, heyecanlarımızı ve  z nt lerimizi. Bir umuttur içimizde akıp gider. Bir hasrettir gün geçtikçe i imizi yakıp kavuran. Bir gün kar ıla manın heyecanıyla sizi tekrardan anıyorum.  zlemlerimle her gün sizinle olamayabiliyorum. Çok büyük bir eksiklik. Bu yaşamda siz varsınız ve ben bu yaşamda sizden uzakla t  ım zamanlar kendimden utanıyorum. Yine geriliklerimle nefes nefese bir mücadeleye girmi im. Ve bu mücadele yo unlu unda sizi unutabiliyorum. Bu geriliklerimi   z mlemedi im her an gelip yakama yapı acaklar biliyorum. Ama ben kazanmak istiyorum.  aresizliklere  are olmak istiyorum. Ve en  emlisi bu mücadelede size yolda  olmak istiyorum. Biliyorum payla mamı isteyeceksiniz benden. Ama her şeyi payla amıyorum. Belki bana kızsınız ne olursa olsun kazanaca ım. Kazand  ım an bu yaşamı g zelle tire e imi biliyorum. Ve bu güzel yaşam sizindir. Mirasınızı ölümüne yaşamak ve ya amsalla tırmak istiyorum.     TLER.

Medya RONA I

(Cilo – Z rane –  ehit Adar Kampı)

10.12.2010



  LO'DA B R  LK

D n sabah Demokratik Uygarlık Manifestosu 2. Kitabını bitirdikten sonra aşağı suya indik. Savunmayı Farsça okuyan arkadaşlar bizden önce okuyup fırına yarım saat uzaklığa gittiler. Ben, Beritan arkadaş, Destan arkadaş ve Dilan arkadaşta suya gittik. Yükümüz ağır olduğı halde moralimiz çok iyiydi. Sonra herkes i ini bitirdikten sonra bir araya gelerek e yalarımızı da alarak kampa doğıru yola koyulduk. Herkes ayrı ayrı yürüyorlardı. Ben ve Medya Doz arkadaş ise birlikte yürüyorduk. Bir ara patikadan çıktık. Sonra ben patikayı buldum. Medya arkadaş patikaya gelmeye çalışırken bir  ıg la yere d  t . Herkes duymuş merak etmişti. Gittim kalkması için yardım ettim. Dizlerim yine titremeye ba ladı. Onu kurtardıktan sonra bizi gören diğ r arkadaşlarda habire sorup duruyorlardı. Bu maceradan sonra kampa geldik. Birçok arkadaş bizden önce geldiğı için çay yapmışlardı. Tabi ki suyumuz 1 saat uzağıımızdadır. Onun için ağır y k m zle suda getirmi tik. Ve bu su sorunumuz karın yağımasıyla bitecek. Tabi ki biz bunları ya arken fırıncı arkadaşlarda geldikleri fırın yerinde su bulamamış baya bir yorulmuşlardı. Ve baya oyalanmışlardı. Leyla arkadaş su arama macerasını buraya aktarmamamızı istedi. Ve Zilan arkadaşta öyle yol boyunca ne kadar kaldı diye sora sora bizi mahvetti. Büyük bir heyecanla kampımıza geldik. Ve bugün sabahta görevlendirmeler yapıldı. Mangaları d zeltenler, kütüphane yapanlar, kapıyı yapanlar ve televizyonu yapmaya  alışanlar. Geldiğimiz ak am iki erkek arkadaşta yanımıza geldi. Bozulan satalaytımızı götürüp sözde yapmışlar adı altında satalaytı geri getirmişlerdi. Her neyse biz kamp için bu çalışmaları yaptık, baya bir yorulduk. Ta  taşıma, ağı  kesme, onu yerleştir, bunu yerleştir derken çoook yorulduk. Zaten d n uyuyamadım.  nan bana gözlerim Şu an çok ağıyor. Ak ama doğıru da arkadaşlar tekrardan suya gittiler. Şimdi hepsi çok yorulmuş. Ama kimse uyumak bilmiyor. Kampın tadını çıkarmaya çalışıyorlar. 15 kadın arkadaşız.  lk defa Kuzey alanın da özgün duruluyor. Ve bu kadın için bir ilk ve çok önemli bir ilk. Ve bir özgürlük adımı. Ama bunu da unutmamak lazım, beraberliğın mutluluğı ve her birimizin tek tek birbirimizi anlamamız lazım. Ancak  yle kazanabiliriz. Uykum var.

(Cilo - Z rane - ehit Adar Kampı)

10.12.2010



  ZLEM

Bu g  zel kış kampımızda eēitimlerimizi g  r  yor geleceēe hazırlanıyoruz. Ger  eklerimizi birazda olsa g  r  yor ve ona g  re kendimizi birazda olsa sorguluyoruz. Biraz diyorum   nk   sorgulama d  zeyimiz daha   st d  zeyde olması gerekirken eksik kalıyoruz. Şimdi her yere dizi geçecek kadar kar yaēmıř. Ve artık su sorunu kalmadı. Karı getirip eritiyoruz. Ve sorunumuzu b  ylece hal ediyoruz. Bazen aramızda   ıkan k    k sorunlar olsa da g  zel geçiyor. Yine bitmez t  kenmez   zlemler kapıma dayanmış. Kurtulmak imk  nsız olan bu   zlemlerde sadece manevileşmelidir. Bu   zlemlerim beni m  cadeleye daha fazla baēlıyor.   nk   bu   zlemlerde ger  eklerim saklı. Sevgiye   are olmanın tek adresi insan olduēuna g  re bende bu sevgiye   are olmak istiyorum. Sevgilerde,   zlemlerde sonsuzlaşarak.

Cilo - Z  ran   - Şehit Adar Kampı

13.12.2010

KADINCA G  ZELLİKLER

Birkaç g  nd  r   ok g  zel g  nler geçirdik. Umut dolu, aşk dolu. Kadınca t  m g  zellikleri yaşarken mutluluēun tadını da   karıyorduk. Ne oldu s  yleyeyim mi? Tamam s  yl  yorum. Başta eēitime deēineyim.   nderliēin savunmalarının Demokratik Uygarlık Manifestosunun 3. Kitabını da okuduk. Şimdi tartışıyoruz. Hakikati, y  ntemi, felsefeyi bir bir tartışıyor ve b  ylece hem yaşamı hem de evreni tanıyoruz. D  n Medya Doz arkadaş evren dersini veriyordu. Evrenin oluşumundan bahsederken hem bol bol pot kırdı hem de derse şöyle bir hava verdi ki t  m arkadaşlar kendini tam derse vermişlerdi. Tabi ki kırdıēı potlar bir "bahar daha   ok baharda yoēun şeklindeydi." Baran diyeceēine bahar demesiyle t  m arkadaşlar kahkahaya boēuldu. Aynı zamanda evrenin oluşumunda   ıkan d  nya galaksisini yani saman yolunu "salavat k  pr  s  ne" benzetmesi başka bir hava yarattı. 2 g  n evrendeki canlılara ait belgesel izledik. Tabi ki arkadaşlar kaç g  nd  r m  thiş bir halaya duruyor ve şikefti sarsıyorlar. Tabi bende yeni   ērendiēim oyunlarla aralarına giriyorum. Bazen karıřtırdıēım için kovuluyorum ama yine de giriyorum. Ama her şeye raēmen   ok g  zeldi.

Kampımızda yoēun geçen eēitimden dolayı arkadaşlar aralarda kalabalık yapıyor. Konuşuyor, baēırıyor ve bazen de şakasına kavgaya ediyorlar.   ok sessiz bir ortam huzur dolu.

Kadınca G  zelli klere...

(Cilo – Z  rane – Şehit Adar) / 18.12.2010



DOĞRU SEVG 

Zannetmiyorum! Doğru sevgiye ancak içimdeki sistemi bitirmekle ulaşılır. EĞer hala sınıfsal özelliklerim varsa demek ki daha çok mücadele edebilmeliyim. EĞer hala nefsimle yaptığım savaşta bazen yeniliyorsam demek daha çok mücadele etmem gerekiyor. Bu durumda nasıl doğru sevgiyi yakalamış olurum. Hayır maalesef. Aslında mücadeleye yeni katıldım. İlk geldiğimde kendimi çok tanıımıyordum. Ama  imdi görüyorum.  zg n m ama özgürlük ve sevgi savaşını ne kadar büyük vermemiz gerektiğini yeni yeni fark ediyorum. Onun için doğru sevgi sevgiye daha ula amadım. Ama doğru sevgi için savaşımı daha da b y teceğim.

(Cilo – Z rane –  ehit Adar Kampı)

21.12.2010

SEVDA KADINI

Geçen gün Kuantum dersinin komisyonuydum. Ben ve Medya Doz arkadaş. Medya arkadaş çok güzel anlattı. Bende tartışmaları yürüttüm. Çok güzel geçti. Biraz kafada karıştırdı.

Ben, Roza Semsur arkadaş ve Medya Doz arkadaş birkaç arkada a Türkçe dersini veriyoruz. Arkada larda çok istekli. Bu istekleri insanı daha çok kendini bu göreve vermesine neden oluyor. Bende elimden geldiğince arkadaşlara kavratmaya çalışıyorum.

D n arkadaşlar 1 Ocak'ta yeni yıl için moral yapılacağını aktardılar. Komisyon için ben ve Leyla arkadaş seçildik. Bizde bugünden ba ladık çalışmaya.

Bugün  Ğleden sonra Leyla arkadaş arkadaşlara bir sürpriz yaptı. Dersimiz Kapitalizmdi. Leyla arkadaş karnına Liberalizmi, başına Kapitalizmi, her iki ayağına akılcılık ve Emperyalizmi, arkasına ise pozitivizmi k Ğıtlara yazarak yapı tırdı. İçeri girer girmez arkadaşlar gülmekten öldü. O gitmeye yakinken ben kalkıp konfederalizmi kaldıracak onu kovacaktım. Ama arkadaşlar dayanamayarak saldırdılar. Benim sonra kalkmam pek i e yaramadı.

Bir Gün Amed Surlarında  nderlikle Bulu ma Dileğiyle...

(Cilo – Z rane  ehit Adar Kampı)

23.12.2010



ÖZGÜR DAĞLARDA KÖLECE YAŞAMAK!

Gerilikleri mi yazayım yoksa güzellikleri mi? Neyi yazayım? Güzelliklerle geriliklerin savaşını mı? Ben kimim, neredeyim, ne yapıyorum? Bu savaşta tek bir şansımız var. Oda iradeyle, cesaretle ve örgütlülükle sava ıp  zg rle mektir. Yoksa bize dünyada başka yaşam  ansı yok. K leli e, metala maya karşı büyük bir savaş vermemiz gerekir. Yoksa başka şekilde olmaz.

Düşünüyorum da ne kadar geriyiz. Geriliklerimizle kendimizi ne de çok seviyoruz. Tam kölece bir ba lılık. Lanet olsun. Nefret ediyorum geriliklerimle yaşamaktan. Bu  zg r dağlarda kölece yaşamak. Ne kadar da vicdansızız biz böyle. Bu kadar özgürlük  ansı içerisinde  zg rle memek ve  nderli e doğru yolda  olmamak. Biz neden böyle yapıyoruz. Kendimize, vicdanımıza nasıl yedirebiliyoruz. İnsanın böyle bir  ansı olacak ve de erlendirmeyecek yazık, yazık, yazık...

(Cilo – Z rane –  ehit Adar Kampı)

25.12.2010



ÖZGÜR KADINA ULAŞMAK

Kadın gelişmesi... Ben kimim? Neredeyim ve ne yapmak istiyorum? Bu sorulara gerçekçi cevap vermem gerektiğini biliyorum. Ben kendimi arıyorsam dürüst olmam gerekir. Kendimi doğru   z mlemeliyim. Ben bana ula malıyım. Artık yeter bu Medya 'yla ya ayamam. Bu Medya'yı yaratmam gerek. Özgür kadına ula mam gerek. Birkaç gündür kendimle büyük mücadele ediyorum. Ben yo unla maya çalışırken Leyla arkadaş benim kendi k  eme  ekildi imi, böyle olamayacağını anlatmaya çalışıyordu. Oysa ben ya amada katılıyordum. Moralimi bozmamaya çalışıyordum. HaTta yapıyordum da. Ama bir türlü ona anlatamadım. Yönetim teknil değerlendirmesi yaparken orda da dile getirmiş. Gerçekten sinir oldum. Oysa sorunlarımı kendim çözmek istiyorum. Hep başkalarıyla konuşuyor, onlar anlatıyor, perspektif veriyor bende dinliyorum. Ama hiçbir şeyde de i miyor. Bu sefer kendim çözmek istiyorum. Ama beni anlamıyorlar. Aldı ım kararlar hep bo a çıkıyor. Oysa gerçekten ben çok iddialıyım bu sefer. Kendimi yarı yarıya da olsa ikna ettim. Ve heval Roza  . Y gelip benle sohbet etti. Her ne kadar sohbet etmek istememi sem de ama yine konuştum. Güzeldi. Lanet olsun geriliklerim, sistem  ekillenmem üzerinde tartıştık. Birlikte   z mlleme yapmaya çalıştık. Aslında bazı şeylere anlam vermi sem de zorlanaca ım (ve  uan bile zorlanıyorum) biliyorum. Gerçekten  zg rle mek çok zor. Ama ba araca ıma inanıyorum. Y zeyssel değil derinliğine ele almaya çalışıyorum. Yine ayrıntılar. Bir türlü ula amadı ım ayrıntılar. Ayrıntıları yakalarsam o zaman kazanırım. Sesim çok yüksek böyle olamaz. Sınıfsal  zelliklerim, kendine güvenmek adı altında eziklik psikolojisi. Bu kapitalist sistemden nefret ediyorum. Öğreniyorum. Kusmak, kusmak, kusmak istiyorum, hepsini her şeyden  nde doğru bir yolda lık için...

Medya RONA  

(Cilo – Z rane –  ehit Adar Kampı)

28.12.2010

YEN  YIL

Yaşamın kıyısında yaşamı   rendik. Sevgilerde, zorluklarda anlama ula tık. Bazen yanımızda olmayan, olamayan sevdiklerimiz. Gün geçtikçe büyüyen  zlemlerimiz. Siz ba ardınız ve sıra bizde. D n birlikteydik. Ama bugün burada değilsiniz.  nderimizle yine uzaktayız. O'nu  zg rle tirmemiz gerek. Ne olursa olsun  zg rle tirece iz.

Birkaç gündür yeni yıl için hazırlıklar yapılıyor. Eğitimcilerimizi de görüyorduk. Dün ve bugün için hazırlık yaptık. Arkadaşlar baklava yapmaya çalışırken bende okumaya çalıştım. Ama kalabalık olduğu için okuyamadım. Onun için bende arkadaşlara yardıma gittim. Ama hamur çok fazlaydı. Uta arkadaş ve Berivan arkadaş birlikte yapmıştı hamuru. Ama fazla olmasının nedeni her halde Berivan arkadaş olduğu için arkadaşlar her hamuru gördüğünde “ah heval Berivan ah” diyorlardı. Ben, Gulan arkadaş, Destan arkadaş, Uta, Dılar ve Zilan arkadaşlar yardım ettik. Ama sabit arkadaşlar Destan, Gulan, Uta, Medya yani bendik. Baklava bittikten sonra kalan hamurla ben (Gulor) yaptım. Çok yorulmuştuk. Ama değmesine çok sevindim. Çünkü arkadaşlar beğenmişti. Ve bugün yeni yıl için moral yaptık. İlk başta çekiliş yaptık. Ve çekilişte birbirine çıkan arkadaşlar hediyelerini verirken gözyaşlarını tutamadılar. Ve duygularını da paylaştılar. Güzel geçti moralimiz. Birbirine verilen küçük ama değeri büyük olan hediyelerini verdiler. Bana Dılar arkadaş çıktı. Bende Gulan arkadaşaya çıktım. Biz bu heyecanları yaşarken aynı zamanda büyük bir hüznünde sarmıştı beni. Çünkü geçen sene beraber olduğumuz arkadaşlar bu sene yanımızda değiller. Onları içimizde yaşıyor olsakta, onlarla beraber olmak hep farklı olmuştur. Onlara özlem gün geçtikçe artıyor. Yine bu yeni yılı Önderliksiz geçirdik. 2010’daki hayalimiz 2011’e geçişte gerçekleşmemiştir. En büyük üzüntülerimizden biride budur. Bu yılı kesinlikle Önderliği Özgürleştirme yılı yapacağız.

(Cilo – Zêrane – Şehit Adar Kampı)

31.12.2010

TOPRAKTAN GELDİK TOPRAĞA GİDECEĞİZ

Toprağım. Ey kutsal toprağım, evlatları tarafından ihanete uğrayan toprağım. Seninle buluşacak olan bedenimin heyecanı hakikat olmalı. Ve hakikatli de. Kutsal kitaplarda derler ki, topraktan geldik toprağa gideceğiz. Bence doğru bir tespittir. İnsanlık doğanın bir parçasıyken hakikati yaşadı ama şimdi doğadan kopmuş ve yapay- sanal bir dünyanın birer ferdi oluvermiştir. Ama şimdi yine özüne toprağına yani hakikatine ulaşmaya çalışıyor. Onun için bedenimin heyecanına anlam verilebilir. Tıpkı bir annenin çocuğuna kavuşması, bir sevgilinin sevgilisine, aşkına kavuşması gibi bir heyecandır. Sistem zihnime, kalbime hitap edebilir. Etkisi altına alabilir. Heyecanımı da yok edebilir. Ama toprakla buluşacak bedenimin heyecanına, aşkına karşı duramaz ve etkisi altına alamaz. Hakikat, ÖZGÜRLÜK bu olmalı. Büyük Buluşma...

SEHÎT ADAR KAMPI – ZÊRANE



YOLDAŞIM



Merhaba Adıyamanlı, bu örgütte en çok sevdiğim şeylerden biridir böyle buluşmalar. Ama bunun yanında ayrılıklar da var. Ve bu ayrılıkların kapımızda olduğunu hepimizde farkındayız. Ama duygularımız, hislerimiz bu sınırları dinlemez ve ayrılık tanımazlar. Ve biz yoldaşlar olarak kendimizi bu çerçevede büyütüyoruz. Şu an yanı başımda yatmaya hazır bir şekilde uzanmış okuyorsun sana yazdığımından habersiz. Acaba bir gün bunları okuduğunda bana gülecek misin yoksa şaşırıp aaa mı diyeceksin. Bilemem ama Yoldaş bazen beraber olupta birbiri için yazı yazılır. Birileri için saçma olabilir. Ama benim için çok değerlidir. Yaşarken, beraberken birbirinin değerlerini anlamaktır yoldaşlık. Arkadaşların gözü her ne kadar üzerimizde

olsa da inan bana benim için hiç önemli değil. Hele hele herkesle alıp veriyorsan. Evet, yoldaş şimdi bu yazıyı sana okutacağım ve sen güleceksin. Bilmem ama bu anı bu müziğin eşliğinde bu sayfalara nakşetmek içimden geldi.

Saygılar...

Roza Semsur'a

08.01.2011

HİSLER

Önderliğe karşı hislerimi söylemeye cesaretim yok. Kendimde güçte bulamıyorum. Tertemiz, sade ve doğallığın doğal olan bir insan. Tertemiz bir kalbe sahip. Kalbinin temizliği yüzüne yansıyor.

Peki, biz neyiz? Önderliği bir kere gören onun karşısında büyük bir şokla, büyük bir saygı ve sevgi gelişiyor. Kendimizi tanınamızı sağlayan Önderliktir.

Önderlik karşımızdaki sistemi çözdükçe biz kendimizi tanıyoruz.

Önderliği anlattıkça O'nu anlıyoruz.

Anladığımız oranda da Önderliği anlatıyoruz.

Bize özümüzü gösteren, tarihimizi anlatan, bize insanlığı anlatan ve öğretilendir.



Zilan'ları, Viyan'ları, Beritan'ları yaratandır.

C celi imizi gösteren ve bizi c celikten kurtarıp evrene ulaştıran büyük bir önderdir.

Kendisi olan ve insanlığın iradesini kendisinde yaratıp insanlara veren  nderlik.

İnsanlığın tek ve en büyük fedaisidir. Ve fedaileri yaratandır. Binlerce genç kız ve erkeği yaratıp  zg rle tirip göklere ula tırandır.

Kadını yaratan, Tanrı alarına, anlarına sahip çıkan tek insandır.

Onları tekrardan yaratandır. Açıktır. Saklı bir şeyi yoktur. Çünkü  yle bir derdi yoktur. Her bir adımında insanlık var. Onun için kendini saklamak gibi bir derdi yoktur. Bazen düşünüyorum da hatta bazen kesin kararda veriyorum evrenin, doğanın insanlığın kalbidir. Ve beynidir  nderlik. Hakikatin hakikatidir. Günümüzde insanlığın tek özüdür.  z m z  nderliktir.

Hisleriyle her bir insanın yanına ulaşıp, her canlının yüreğine akar.

Ve evrendeki anlam gerçeğidir. Yaşamı anlamla tırarak evrene bah edendir.

Hislerinde evren aşkına ulaştı.

(Cilo – Z rane –  ehit Adar Kampı)

08.01.2010



BERİTAN SOZDAR ARKADAŞ;

Merhaba güzellikleri içinde barındıran, insancılığın sembolü Tanrıçam Beritan. Arkandan böyle yazmak bana ağır gelse de güzelliklerinizi yazmak, sizi yüreklerde sembolleştirmek en büyük görevimdir. Ve en önemlisi yoldaşlık görevim olduğunun farkındayım.

Seni ilk gördüğümde bana baktığın zaman o bakışlarında çok samimi ve büyük bir yoldaşlık görmüştüm. Ve o temelde sana yaklaşmıştım. Akşam herkes yattığında saat 9-10’a kadar tartışırdık. Gerçekten paylaşım konusunda herkesle alıp verirdin. Yapılan küçük bir hataya asla göz yummazdın. Sonuna kadar geriliklerle savaşırdın. Kabullenemezdin. Hümanistliğin her halinden belli oluyordu. Bazen birbirimize kızdığımız zaman dayanamaz hemen birbirimizle konuşurduk. Yazmayı nede çok severdin. Hani hep yazıp bana okurdun. Gerçekten senin yazılarını çok beğenirdim. Ama bir sabah bırakıp gittin. Uzak diyarlara. Uğurlarla, Viyan’larla, Elefterya’larla el ele tutuşup özgürlük dansına tutuştunuz. Hepiniz birer yıldız olup bize yolu gösteren oldunuz.

Unutulamayacak, sonsuzlaşarak ve özgürleşerek Tanrıçalar katına yükseldiniz. Hepiniz birer destan birer yürektiniz yaşamda. Karanlıkları sonsuzluğa boğan ve aydınlığı yaratan kıvılcımlar oldunuz.

Şimdi hepiniz bizlerle berabersiniz. Ne kadar sizi özlesekte bu yaşamdaki sizlere o kadar yakınlaşıyorum. Özgürlüğün sembolü olan en güzel Güllersiniz. Siz gerçek yaşamsınız. Kadındaki Güller kadar temiz ve saflığınız yaşamdaki renktir.

Yolunuzun takipçisi olma sözünü tekrarlıyor ve yarım kalan hayallerinizin birer işçisi olarak kendimizi bu hayalleri gerçekleştirmek için vereceğiz.

Şehit Beritan SOZDAR arkadaş.

Medya RONAHI

(Cilo – Zêrane – Şehit Adar Kampı)

12.01.2011

GERÇEKLEŞECEK RÜYAMIZ...

“Kamptan ayrılmıştım. Yolumu şaşırmıştım. Kendimi Diyarbakır Surlarının üzerinde buldum. Surlardan inmek istiyordum. Ama ayağымda ayakkabı yoktu, inemiyordum. O sırada çocuklar etrafımı sardı. Benden bahşış istediler, elimi cebime attım para yoktu. Cebimi karıştırdım. On kuruş



vardı. “Bunu versem yetmez” diye düşünüyordum. Birisi bana “Onu onlara ver o altındır hepsine yeter” dedi. Verdim. O sırada uyandım.

Bu rüyam gerçekleşir. Umutluyum...”(Önderliğin Rüyası)

Hepimizin en büyük rüyası bu, tüm şehitlerimize cevap olacak ve sevdalı yüreklere derman olacaktır.

Medya RONAHI

ÖNDERLİK EVRENDEKİ HAKİKATTİR

Birkaç gündür yazmaya çalışıyordum. Ama fırsatım bir türlü olmuyordu. Savunmada okuyordum. Zaman yetmiyordu. Bugün ÖZGÜRLÜK SOSYOLOJİSİ’ni bitirdim. Pratik için çok güzel bir savunma. Tabi ki sistemi de harika çözmüş Önderlik... İnsanı kendisine hayret bırakarak... Önderlik evrenin tek sadık çocuğudur... Ve anasına sahip çıkan evlat...

En büyük komutan, en büyük yoldaş ve en büyük dosttur, Önderlik. Herkese her şeye en büyük dosttur ve büyük savaşçıdır. Tabi ki şehitlerimizde var. Ama var olan bir gerçek var ki şehitlerimiz Önderlikte yaşıyor. Çünkü Önderlik tüm şehitlerimizin ortak ruhu ve beynidir. Onun için Önderlik en büyük dost, yoldaştır.

Simyacı diye bir kitap okudum. Bir adam altın arayan birine derki “Hedeflerinin peşinden git ve doğa hep sana yardım edecek, kapılarını açacaktır” gibi bir şey belirtiyor. PKK tarihini dinlediğimde ne sonuca vardım biliyor musun Sevda Kadını sanki evren, doğa, Önderliği hissetmiş ve hep kurtarıcıların yanında yer almış gibiydi. Çünkü PKK tarihinde ne kadar bazı şeyler tesadüf olmuşsa da bazı şeylerde şans dediğimiz şekilde olmuştur. Bana öyle geliyor ki bu şans evrenin Önderliğe dostluğunu kanıtıyor. Çünkü sanki Önderliği koruyan bir melek gibi... Ama bir gün gelir onunda gücü yetemez bu çıldırmış insanları durdurmaya yetse de yapamaz ki böyle bir şey çünkü Önderlikte bu dünyada yaşıyor. Kıyamaz, çünkü Önderlik evrendeki Hakikattir. Gerçek aşkı kendisiyle bütünleştirmiştir. Bir değil binlerce ruh onda buluşmuştur. Ortak ruhtur. Tıpkı Kemal Pir arkadaşın belirttiği gibi. “Bizlerin ruhları ortaktır. Ruhumuz Apocu ruhtur.” Evet, Önderlik kendisini tüm şehitlerimizle bütünleştirmiş ve onları sonsuzda yaşatmıştır.

Önderlik şehitleri asla unutmaz, bunu şehitler “İçimde kabuk tutmayan yaralardır” diye belirtir. Ve bu şekilde kendisini, şehitlerimizi halkımızı ve



insanlığı hatta evreni kendisiyle büyütür ve y cele tirir. O bir beyin ve yürek gücüdür herkese verir. Herkesi kendisiyle büyütür.

Kadının, Ananın ve doĒanın en büyük dostu ve yolda ıdır. Kendisiyle kadını büyütürken yaşamı da b y tt Ē n  ve evrenle b t nle irken her şeyin kalbi ve beyni oluverir. Kadının güzellik olduĒunu ve yaratan olduĒunu dile getiren yürektir.

Bu kadar yaratıcılıĒa, bu kadar dostluĒa, payla ıma ve cesarete raĒmen  mralı'da yalnız bırakılmıştır. Belki herkes kendini biraz suçlu görüyor. Başta biz militanlar, sonra kadınlar, insanlar, doĒa ve evreninde suçluluk payı var. Kim bu yetersiz yolda ılıĒın hesabını verebilir. Ama bu sene yetersiz yolda ılıklar gerçek yolda ılıĒa dönüşecek. Çok güçlü olacaĒız. Evrenle, insanlarla, kadınlarla, Kürt halkıyla ve biz  nderliĒin militanları hep el ele verecek Ed  Bese ile yalnızlığı sonlandıracaĒız.

Buna şimdiye kadar inanmadıĒım kadar inanıyor, umutlu ve güveniyorum.  rademizi ideolojik ve askeri, her şeyle bir yapacaĒız ve kazanacaĒız. Özgür yarınlar doĒru...

03.02.2011

İDDİALİYİM BA ARACAĒIM

Yine kendimle, vicdanımla yüz yüze geldiĒim an. Ben yapacaĒım. Benden  nce Partim, Hareketim var. Bunları dile getirmek gerekir dile getirmekte var. Büyük bir zorluk deĒil aslında. EĒer ortam varsa... Ya ortam yoksa i te zor olanı ordadır. Yok, olan ortamda Parti yaşamını var etmektir. Apocu ruhu kendinde yaratmaktır. Bunlarla parti tarihi bitti. Cuma arkadaş DVD'de anlattı.  lk çıkıştan bugüne... Acılar, sevinçler, kahramanlıklar ve ihanetler...

Parti tarihi bittikten sonra herkes g r  n  belirtti. Bende yaptığım sorgulamayı, etkilendiğim şeyleri açtım. Belki de kimsenin cesaret etmediĒi şeylerdi söylediklerim. Çünkü bizde ger ekle tirmemiz gereken şeylerdir onlar. Ben iddialıyım. Çok d  seĒim ama ayaĒa kalkacaĒımı da biliyorum. Hatalarım, eksikliklerim, gelenekselliklerim.  nderliĒe yolda  olmak istiyor muyuz,  yleyse ger ekle tireceĒim. Hepsini benim hayallerim, ideallerim ve  topyalarımıdır. Hiç kimse beni baĒlamaz. Ben onları dinlersem ilk günde d  erim. Ben yapacaĒım hem de tüm projelerimi hayata ge ireceĒim önderlik için. Belki hayalcide yakla tım d   nebilirler ama ben kendime güveniyorum. Benim bu kadar istediĒim bir şeyi ne zaman ba aramamı ım. Yeter ki inadım geli sin. Buna karşı her şey s ylenenebilir. Ama ben



ba aracağım. Bireylere takılıp kalmayacağım, benden önce  rg t m, partim var. Bunun bilinciyle ya ayacağım. Bazı arkadaşlara öyle gelebilir ki ben sadece konuşuyorum. Ama bu pratik benim için farklı olacak.  ddialıyım. Şimdi de bugünde bir şeyi istersem yaparım. Medya kendini doğru tanımadın, tanıtmadın. G c me kavu tum, kendime kavu tum, ba aracağım. Kim ne d   n yorsa d   ns n yeter artık be...

Medya Doz arkada la konuşmak istedim ama bugün fırsat olmadı...

 evba  Sevda Kadını

 ehit Adar Kampı Z rane

06.02.2011



KATILIM DERSİ

Şu an katılım dersidir. Dün Zilan ve Sema arkadaşların mektuplarını okuduk. Bir tanede çözümleme okuduk. Öğleden sonra Destan arkadaşın açılımla katılım dersine başladık. Ta evden başlayıp bugüne gelmiş olan özelliklerini, üzerlerine etki ettikleri olayları açıkladıkları gibi yaşayış biçimlerini de açtılar. Destan arkadaş sürekli atlarla uğraşmış, kış ortalarında bile sınırlara gidip gelmiştir. Van’lıdır. Aslen Gever’lidir. Ama Van Başkale’ye göç etmiş orda büyümüştür. Kısa boylu çok şirin bir arkadaşır. Hazır cevap, şakacı bir arkadaşır. Arkadaşlar üzerine birkaç eleştiri ve perspektif verdiler. İnaniyorum kendisinde büyük bir güç yaratacaktır.

Ondan sonra Gulan arkadaş kalkıp kendini açtı. Makü’lü bir arkadaşır. Büyük bir gücü var. Onunla iyi bir yoldaşlık kurarsan sana çok iyi bir yoldaş olur. Destan arkadaşta birazcık uzun çok güzel bir kız. Evde babasına karşı büyük bir kin duymuş. Sistemi iyi çözebilirse çok güzel ve güçlü olacaktır.

Bugün sabah Rojda arkadaş kendini açtı. Xoy’a bağlı Katoli’li bir arkadaşır. Kısa boyludur. Lisede okurken katılım yapmış. Annesi sayesinde katılımını gerçekleştirmiştir. Annesi O’na PKK’yi hep anlatmış. Meraklı ve zeki bir arkadaşır. Doğru yolda ilerlemek isterse sistemi çok iyi çözümlemesi ve içselleştirmesi gerekir. Kadını daha iyi tanımalı ve ona göre yaklaşabilmelidir. Şu an bile devam etmektedir. Rojda arkadaşın katılımı bitti. Değerlendirmesini yaparken gözü dolduğu için kısa kesti.

Şu an Jiyan arkadaş kendini açıyor. Van’lıdır. Önceden gelip yeni savaşı eğitimini gördükten sonra gençliğe gitmiş. Deşifre olduğundan düşman ona canlı bomba deyip her yere yaymıştır. Arkadaş son anda kurtulmuş katılımını gerçekleştirmiştir. Her arkadaş gibi eleştiri yapılmış ve perspektif verilmiştir. Daha çok kapalı bir kutu olarak değerlendirilmiştir.

Ondan sonra benim katılımım gerçekleşti. Kendimi ele aldım. Birçok eleştiri geldi. Ama geçen yıllardan daha farklıydılar. Çok az aynı eleştiri vardı. Bu beni mutlu etti.

17.02.2011

ZİLAN ÇİZGİSİNDE YAŞAM

Yoklukla varlık arasında bir yaşam. Sevgiyle nefret arasında bir yaşam. Kazanmakla kaybetmek arasında bir yaşam.

Zilan çizgisiyle sistem çizgisi arasında bir yaşamdayım. Bir çizgiyi belirledim, Zilan çizgisini ama yine de aradayım, her adım atışta geri geliyorum. Bazen sistemin çizgisindeki ayağımı çekmeye çalışıyorum ve



yapamıyorum. Tekrardan yerime oturuyorum. Böyle olamayacağını biliyorum. Zilan çizgisine giremesem nasıl kadını büyütebilir, kendimi büyütebilirim.

27.02.2011

ZİHNİYET SAVAŞI

Demiştim ya güzellikler de bu deftere geçiyor. Kamptan çıkmaya az kaldı örgüt savaş ilan etti. Eylemsizlik kalktı. Ama biz hala kamplardayız. Artık çıkmakta istiyoruz. Bugünlerde kar çok eriyor. Şikeftimiz çok yüksek olduğunda üzerimizde yaptığımız naylonlar arasında baya bir mesafe kalıyor. Bundan dolayı şu an şikeft damlıyor ve naylona çarpan damlaların çokluğu insana yağmuru hatırlatıyor. Onun için sanki yağmur yağıyormuş, gibi oluyor. Ama dışarı çıktığında ise güzel bir güneş var. Çok komik.

Kendimle savaşımda ne kadar zorlansam da kazanıyorum. Bu sistem nasıl bir şey ki böyle içimize girip an be an bizi çürütüyor. Sensin her şeyiyle ama bu böyle değil ona karşı savaşıyorsun, yani kendinle ne acayip bir şey değil mi? Bu beni kabul etmiyorum diyorsun ama her seferinde sen oluveriyorum. Savaşıyorsun ve bazen yeniliyorsun ama kazanıyorsun da. Sistem tıpkı kötü bir ruh gibi içimizde yabancı bir ruh ama sen kendi öz ruhun olarak görüyorsun ne tuhaf. Zihniyet savaşı zor be gülüm. Zorlanıyorum. Ee ne yapalım zorluklarla güçleneceğiz. Ve bu bizim en büyük kazanımımız olacak.

Birkaç gündür yazı yazıyorum ve kalem çok yorulmuş. Daha da yazacağım. Raporlar, günlükler yine günlükler. Pano için yazılar, kamp günlüğü ve basına göndereceğim yazı ve şiirlerim. Baya bir yoruldum diyebilirim. Sanki daha yorulacağım.

Şehit Adar Kampı – Zêrane

02.03.2011



8 MART KADININA

*Seninle yaşamak için
Aramızda Adem ile Havva'dan beri
Ekilen kara al ların sökülmesi
Y kseltilen duvarların kaldırılması gerekir.*

*Bunun için
 lk sınıf, ilk hâkim
Yalancı ve zalim erkeğin yenilmesi
Ve uygarl  n  ald   ateşin alınması gerekir*

*Bunun için
Tüm Prometeoslara bedel bir
Kavgayı göze aldım.
Dünyayı karşımda buldum
Ve Promete'nin memleketinde
Haince esir d   r ld m.*

*Ey Kutsal ANA
Ve Sevda Kad n 
(R ber APO)*



RÊBER APO: “ŞEHÎT YAŞAMDİR”

*“Bir Kürt Kızının Saçının Her Telinde Nefret, Öfke ve Kin Olmasa
Sevemem ki”*

Mazlum DOĞAN

“DOST BULMAMA İSYANI”

Dağların doruklarında özgürlüğe yelken açtık. Yüreklerdeki güzellikleri mısralaştırdık. Her kalp atışlarındaki kirlilikleri yakıp kül etmek istedik. Nefes nefese bir koşuya tutulduk. Çığlık çığlığa sevgiye tutulduk. Kendimizi onurun, şerefın ve güzelliğın denizinde bulduk. Denizin yaratıcısına koşarken takıldık. Güzıl insanlara derman olacaktık ve Güneşe dost olacaktık. Ama hep eksik kaldık. Çoğu zaman ihanete gittik. Bazen zavallılaştık. Takıldık, kaldık. Ve bugün gelen lanetli haberle 8 arkadaş şoka uğradık. Ve birkaç arkadaşın ağlayışı, isyanı... Neden neden köle kadın... Bu Önderliğe ihanet değil miydi? Bunu yapmak kolay mı? Biz değil miydik Önderliğin “dost bulmama isyanını” birlikte duyan. Ve buna tepki gösteren? Bizim tek dostumuz Önderlik değil miydi? Neden bu kadar ikiyüzlölük. İnsan bunu yaparken yahut yaşarken vicdan nerede kalıyor?

Tepkiliyim, öfkeliyim. İsyan bayrağını kaldırıyorum, kirli yüreklere karşı. Sevgi ve özgürlüğe büyük susamışlık duyarak. İkiyüzlülüğü, gelenekselliği bataklıklarla sonlandırarak. Koşup Önderliğe sarılmak istiyorum. Beni kabul edecek, umuduyla ve büyük bir utançla önünde yere kapanıp bir daha uyanmayacakmışçasına ve hep benimle, yanımda olduğunu hissederek. Evet, özgür bir kadın olmak istiyorum. Önderliğe dost olmak istiyorum.

19.04.2011

YARALI YÜREĞİM...

Nesin sen? Ne istiyorsun güzellikler denizinde yüzerken?

Karmakarışık yüreklerde saflaşmak ve sadeleşmek... Kirlilikleri yak at bu yürekten! Koş, koş özgürlüğe. Sevdalı yüreklerle derman ol! Her şeyden önce Önderlik diye haykır: Halkım, Kadın ve Çocuklar... Savaş bunlar için... Delicesine, haykırışlarla, hakikatin saf ve sadeliğiyle “Ben Kendim olmaya geliyorum” de. Kus kus güzel kadın karanlığı ki sonuna kadar aydınlık olsun anlamlı bakışların ve beynin. Sen delicesine sade aşk ve sevgiler peşinde koşarken hakikatine sarıl. Kahrolma, savaş delicesine... Bırak depressin başını göklere çıkaran bir çiçek misali yürekler.

Yaşamı sev anılam ırmaklarında... Her biri farklı aksın yüreklerle. Ama yine Özgürlük denizinde buluşsun ırmaklarım. Buluşsun ki büyüyeyim yüreklerde. Büyüsün yüreğim, beynim ÖZGÜRLÜK ve yaratıcısıyla buluşurken. Yarat, yarat anlamlı özlem ve hasretleri... Kır şeytanın bacağına ki güzellikler konuşsun doğallık sevdalarında.



Es yüreğime, es güzellik. Ben benden korkuyorum, karanlıklara durulmuş ruhumda... Temizlenmek istiyorum kirliliklerden... Sevgi dolu, temizlik dolu bir yürekle b t nle mek ve dolup-ta mak istiyorum. Tertemiz bir ruhla, köle kadına sonuna kadar inat  zg r Kadına sarılmak ve var olmak.

 şte ben böyle b y tmeliyim kendimi. Temizlemeliyim ruhumu. Sevgi, A k,  zlem ve hasretlerle dolup, taşan yüreğim, suya hasret   le mi  toprakların suyla buluşma heyecanı misali  nderlikle olmak istiyorum.

Zorunluluklar ardında ya anmasın yazıklar diye.

Ey Sevda Kadını al beni koynuna, sarıp-sarmala bu kızını ve senle uzun-derin bir uykuya dalarcasına sonsuz bir yaşamın.

(M d  Noktası)

22.04.2011



DAĞLARDA GERİLLA OLMAK

Uzun bir süredir yazı yazmıyordum. Birçok şey yaşadık. Kamptan çıktık. Bir haftaya yakın Zêrane Newroz noktasında kaldık. Askeri eğitim gördük. Biksî atışlarını yaptık. Tek tek atışlarda çok iyiydim. Ama 2. Seferinde ise üst üste hızlı attık. İlkın biraz istediğim gibi olmadı. Ama sonra coştum. Biksici arkadaşım Roza Semsur’da çok güzel attı.

Ondan sonra bomba atışlarına geçtik. Bende attım. Çok güzeldi. Ama bombam biraz yamuk gitti. Bisivinkte atıldı. Arkadaşlar güzel attı.

4 Nisan’da aşağı indik. Erkek arkadaşlar da gelmişti. Ağaç diktik. Çok güzel bir bahçe yaptık. Ben hem Önderlik, hem Depine, hem Bêdewê, hem de Şehit Melsa için ağaç diktim. Çok güzeldi. Ondan sonra yukarı çıktık. Bahoz şikeftindeyken bazı arkadaşların yanlış yaklaşımları oldu. Birini eleştirdim. Herkes kendini içinde bulmalıydı. Ondan sonra ayrılmak üzere aşağı indik. Sılav arkadaşın düzenlemesi olmuştu. Hem de Dersim’e. Buna çok sevindim. Berivan arkadaş ise eğitime gitti. Medya Doz, Beritan ve Leyla ise Güney’e toplantıya gittiler. Jiyan, Roza Semsur, Gulan ve Zilan arkadaşlar Gelyê Zap tarafına, Uta, Dilar, Destan, Rojda arkadaşlar ve ben Cilo gücünün yanına geldik. Erkek arkadaşlar bizi şaşırttı. Mangalarımızı yapmışlardı. Baya bir ilgilendiler. Sağ olsunlar. Birkaç hafta sonra arkadaşlar suikast eğitimini gördüler. Gulan, Rojda ve Roza Semsur (şehit) arkadaşlardı. Güzel geçti. Özellikle Roza arkadaş çok güzel yaptı. Bize moral verdi.

Şimdi akşamdan beri yağan yağmurdan dolayı içeri tikanıp kalmışız. Hiçbir şeyde yapamıyoruz.

Arkadaşların hepsi ateşin etrafında toplanıyor. Sohbet ediyor. Bir yandan da çok güzel oluyor.

Bu güzel kadınları seviyorum. Tertemiz bir hayatı istiyorum. Herkesin birbirine insanca baktığı bir dünya ne olurdu ki. Böyle bir dünya ve insanlarla olmak. Bu hayat güzel sevsen ve tanırsan.

Öyle içten bir “Aah ah!” çekmek istiyorum ki! Dağları seviyorum. Bu dağlarda hele hele Gerilla olmak. Benim için büyük bir mutluluk. Çılgılık çılgılığa haykırarak sevgimi, coşkumu paylaşmak istiyorum. Ama hepsi dilimin ucuna kadar geliyor ve tekrardan yüreğimin derinliklerine saklanıyor. Kendini özgür bırakmıyor, olsun böylesi de çok güzel.

Çoook mutluyum.

Amed Surlarında Bir Gün Önderlikle Buluşma Umuduyla.

Kendine iyi bak Sevda Kadını.

Mêdê Noktası

22.04.2011



DAĞLARDA YAŞAMAK

Birkaç gündür çok yoruluyoruz. Durdu umuz bir gün yok. Ha bire görevlere gidip geliyoruz. Ya da mutfak, fırın... Yorgunluk oluyor. Ama hiçbir şekilde  ik yet yok. Bunları görünce bende çok mutlu oluyorum.

Bu dağlarda yaşamak çok farklı ya... Bu da lara hep bir   k r borcum var. Onlara bakmakla insan doyum almaz bir mutlulukla dolup taşıyor. Ben bu dağları çok seviyorum. Hele hele zorluklarını görünce ve ya ayınca; gerçekten de çok farklıdır ya... Nasıl anlatayım? Sadece belli olmayan, bizim için anlamsız olan kelimelerle bu da lara sevgi mi haykırmak istiyorum.

Buraya birçok kadın arkada la geldik.  u an Cilo'da hazır bulunan 26 kadın arkada ız. Tanrıça diyarı Cilo ilk defa bu kadar çok tanrıça adayı ve APO'nun kızlarını içine aldı. Ve daha çok gelecekler.  şte kaybettiğimiz yerlerde kazanmaya geldik ve kazanaca ız da...

Medya RONA I

Şehitler Noktası

14.05.2011



MERHABA YOLDA IM  ORE 



Bazen olur duymak istemezsin, anlamak istemezsin. Kabullenemezsin. Evet, yolda  i te bende senin  ehadetini bir türlü kabullenemiyorum. En azında bu kadar çabuk olmamalıydı. Birçok ilklerimizi birlikte ya adık. Ve daha çok ya ayacaktık. Ama lanetli düşman bırakmadı.

Hep seni tanıyan ya da yanından gelen biri olsa da durumunu sorayım derdim. Gelişimini, değişimini ve zorlanmalarını   renirim umuduyla... Belki bir gün kendim seni görürüm heyecanı. Ve yine birbirimize takılmamız,  akalarımız olurdu.

Bazen sen bazen ben sinirlenirdim sana. Sonra tekrardan gülerdik ama hiç k smezdik. Hep derdim kimse bizim gibi dost ve yolda  olamaz.

( ehitlik Noktası)

18.05.2011

EVET, YOLDA IM  ORE 

Geride kalanlar olarak yazıyoruz. Sizi siz gittikten sonra anlatmak, yazmak zor geliyor yolda . Ben seni yazarken zor geliyor yolda . Ben seni yazarken neler yazacağım konusunda tıkanıyorum. Çünkü senin  ehadetini kabullenemiyorum. Siz daha çok şey ya ayacaktınız. G zeli, zoru ve özgürlüğü ya ayacaktınız.

Biliyorum,  imdi senin eyleme giderken ki heyecanını, sevincini tahmin edebiliyorum. Büyük bir a k ve coşkuyla gitmi sinizdir. En azından bu sevinci ya adı ına seviniyorum. Ama daha çok erkendi. Daha çok ya ayacaktın bunları. Ama yine bizi borçlu bırakıp gittiniz. Size söz veriyorum yolda  ne olursa olsun ben borcumu  deyece im. Bu benim en kutsal görevim. Ne olursa olsun  nderli i  zg rle tirece iz. O zaman borcumuzu  deyece imizi biliyoruz.

 ore  yolda  senle Iğdır'dan çıkınca ne büyük heyecanlar, sevinçler ya adık. Beni ilk derne e  a ırdı ında katılım kararını aldığını hiç tahmin edemedim. Bana söylediğin zaman çok  a ırmı tım. Kararımı sorduğunda ben hemen evet dedim. Ama evet kararımı garanti altına almak istediğin için "Kesin mi?" diye ısrar edince bende tamam dedim. Sonra, tamam eğer  yleyse bizde gidece imiz zaman arkamızdan not bırakalım. "Ben  rg te



katılıyorum” diyeceğiz. Ben olduğumda diyeceğim “Benim katılımdan heval Şoreş’in haberi var” sende diyecektin ki “Ben katılıyorum, benim katılımda heval Medya’nın haberi var” böyle olunca da ikimizde güvenliğimiz için katılım yapmak zorunda kalacaktık. Bu bir şaka olsa da ikimizde çok çok gülmüştük. Evet, yoldaş o gün birçok şaka yaptık.

Şoreş yoldaş orda benden bir şey istemiştin ya bende aynı şeyi senden istemiştim. Hangimiz önce şehit düşersek geride kalan şehit düşenin üzerine uzun ve güzel bir yazı yazacak. Ve giden sen oldun. Kendimi buna hiç hazırlamamıştım. Ama sana verdiğim bu sözümü yerine getireceğim. Ah yoldaş ah gidenlerin arkasından yazmak, bu ben olmamalıydım. Senin yerine ben olaydım yoldaş.

Biz katıldıktan sonra kimseden haber alamadım. Ne Ahmet’ten ne Cemile’den nede diğerlerinden. Bir kere haber almayı çok isterdim. Senden sonra eğer bunlar katılmazsa onları hiç affetmeyeceğim. Eğer Filiz’e ulaşabilirsem onu katacağım. Şehriban’ı da. Sen gittin ama bin tane sen gelecek ve bende getireceğim.

Seni çok özledim yoldaş. Gerçekten çok zor kabullenemiyorum. Seni çok seven yoldaşın (manevi kardeşin) Medya RONAHI.

19.05.2011





Düzenlemeler okunduktan sonra ertesi gün M de’ye geldik. O ak am 15 kadın arkadaş olarak bir moral yaptık. Güzel geçti. Şimdi hepsi pratiğe gidecek. Kimi geri gelecek, kimi ise belki hiçbir zaman gelemeyecek.  ste bizim bir ger ekli imiz. Şimdi hepsinin içinde “eğer gelmeyecek biri olursa oda ben olay m” diyordur. Çünkü kimse yolda ının  ehadetini kabul edemez.

Sabah arkadaşlarla vedala t k. Her birinin gözleri doldu. Birbirimizin arkasında s cacak bir g l  , içten bir sar lı  ve “lütfen birbirimizi bir kez daha görelim” diyen bak  lar kaldı. Ve birbirimizi bir daha görene kadar bunlarla ya ayaca ız. Bu yaşamda ilkler ve sonlar unutulamaz. Ve bunlardan biride bu s cacak yolda lıklard r. Ah güzel yolda lar m ne güzel günler, anılar ya ad k birlikte. Ac  şeylerde ya ad k ama güzellikler daha fazla anlamlı ve mutluluk vericidir. Tabi ki bu güzel yolda ları bir daha görememekte var. Yolda lık niye bu kadar farklıdır. Niye bu kadar farklıdır yolda lık. Duyguları, hisleri, acıları ve sevinçleri çok farklıdır.

Noktam za geldiğimizde hemen mangalarımızı yapmaya koyulduk. Bitmeye yak nken bir yağmur bast rd . Hepimiz  ıslak olmu tuk. Ya mura isyan eden vardı hem de  akala malarla, g lmelerle  imizi bitirdik. Ertesi gün ise Mini Star kentimize (Z rane’ye) göreve gittik, ak am geldik. Erkek arkadaşlar ise bize çay yapm  lard . Benle Gulan arkadaş çok hızlı bir şekilde noktaya herkesten önce ula t k. Diğer gün ben mutfak y d m. Güzeldi. Ve sonra ve sonra aynı şeyler üste. Burada arkadaşlar bize int  ar yaptı. Rojba ta kadın arkadaşlar olarak iyi yaptık. Erkek arkadaşların bazıları tulumlarını, yeleklerini, çantalarını bırakm  lard . Hatta bazıları saat 9’a yakın bir saatte noktaya geldiler. Çok trajik komikti.

Ve bugünlerdeki ruh halim ise  ehit arkadaşlara  zlem ( ehit Melsa,  ehit Murat,  ehit Beritan ve diğerleri) ayrılıklar ve heval  ores ’in  ehadetini kabul edemememden başka ve farklı bir şey yok. Bunlarda bana çok ac  veriyor. Geçen sene bu zamanlarda hepsi ya ıyor, aramızdayd lar. Ama  imdi hiçbiri. Onlara layık olamamak ne kadar kötü bir şey. Ay ay değerli yoldaşlar. Sizi ne kadarda çok özledim. Zamans z gidi lere ve arkada kalanlar olarak yazmak.

M d  Noktası
27.05.2011



YAŞAMIN KENDİSİ SİZSİNİZ

Bu dağlarda yaşamak... Güzel yoldaşlıkları paylaşma, sevinçleri, üzüntüleri paylaşmak gibisi var mı?

Yaşama büyük bir tutkuyla bağlananlarsınız. Ve bu yaşamda yaşamaya aşı  yoldaşlar. Her biri gencecik. Ama seve seve canını feda eder toprağımızın destansı tarihine. Hep o yaştaki kalırlar. Ne büyüyüp yaşılanır, ne eskirirsiniz. Siz hep 20'li yaşılda kalan körpecik bedenlerdeki hakikatsiniz. Oysa biz insanlarda yaşıllar hep geçmişe  zlem duyar. Gelip-geçmiş zaman dilimlerine. Onlarda bilir ki artık zamanı gelmiş doğallık çizgisinde yaşanan  l mler. Ama yine de hasret kalır.

  lerinde kalan yaşama co kusu. Ama bizde genceciktir bedenler. Onlar gelecekteki anlamlı yaşama hasret kalır. Ve bu yaşamın uğruna  l me ko mak. Ge mi e takılmadan,  l me göz kırparak, coşkuyla anlamlı yaşama feda edilir gencecik bedenler. Bu yaşamı yaşayamayacaklarını bilerek feda edilir canlar. Çünkü geride kalan ise anlamlı yaşamın kendisidir. Ve siz bu yaşamdaki yaşamın kendisisiniz. Güzellik dolu yaşımsınız. Onun için siz hep 20'li yaşıldaki gencecik yaşımsınız. Beyniniz ve yüreğiniz be  bin yıllık köleliğe karşı verilmiş mücadelenin tecrübeleriyle doludur. Onun için siz bu yaşamdaki özgürlük  izgisisiniz. Ruhunuz ve yüreğiniz ise 20 yaşındaki gencecik bedenlerin coşku dolu sevinçleriyle bu yaşamı tamamlar.

 şte yoldaşlar onun için bizim yaşamımız hem genç hem de tecrübelerle doludur. Çünkü bu yaşamın kendisi sizsiniz. Heval Şore , heval Can  r, heval Nuda, heval Harun, heval Cudi, heval Ba ur ve Heval Kandil ve diğerler ve diğerleri.

Medya RONA I

M d  Noktası

28.05.2011

ÖZLEM VE KABULLENMEMEK

Ve yine yüreklerdeki acıları mısralaştırmak... Onurlu ve şerefli bir yaşama kahkahalarla sarılmak ve bırakmamak. Evet, Sevda Kadını bugünler benim için çok zor geçiyor. Her gün onlara  zlem duymak ve bir daha onları görmemek. Çok zor. Ne yüreğim ne beynim kabulleniyor. Her şey bana çok zor geliyor. Onları çok çok  zl yorum. Onun için onları düşündükçe için içinden çıkamıyorum. Çünkü onları g remeyeceğimi, konu amayacağımı,  akala ıp-g lemeyeceğimi düşündükçe deliye dönüyorum. Ba ım ağrıyor. Dedim ya çok zor geliyor bana. Uta arkadaş ve Dılar arkadaş benle



konuştular. Özellikle Uta arkadaş sessizleştiğimi, eskisi gibi kalabalık etmediğimi dile getirdi. Ben moralimi, coşkumu kaybetmek istemiyorum. Ama kabullenemem beni zorluyor. Ama bunun yanında büyük bir inanç, büyük bir umut ve büyük bir kararlılıkla dolup taşıyor içim. Onlara olan özlemlerimi, var olan borcumu ödemek için büyük bir güç yapacağım.

Medya RONAHI

Şehitlik Noktası

31.05.2011

KÜRDİSTAN ÇOCUĞUNA

Evet, Şoreş yoldaş her gün senin şehadet biçiminle ilgili haberler alıyorum. Ve bugün birazda olsa ayrıntılarını öğrendim. Yüreğim acılarla dolup taşıyor. Kabullenemiyorum. İçim büyük bir öfke ve kinle doluyor her geçen gün. Zor be yoldaş...

Evet, Şoreş yoldaş halkın, anaların, babaların ve her Kürt genci sizlere sahip çıktı. Hem de çok cesurca ve ne devlete ne polisine ne askerine nede sınırların tel örgülerine aldırmadan sizlere koştular. Analar siz çocuklarını kucağına aldılar. Bir daha bırakmayacaklarmışçasına. Düşman ürktü. Ve sizin sadece bir annenin değil tüm Kürt annelerinin çocukları olduğunuzu bir kez daha dünya görmüş ve şok olmuşlar.

31.05.2011

SAVAŞMA ZAMANI

Evet, yine Şehitlik noktasındayız. Tüm arkadaşlarla bir araya geldik. Genel yürütmeden arkadaşlar bizimle konuşacaklar. Toplantılar yaptılar. HPG 6. Konferansını ve PAJK 8. Kongresini aktardılar. Genel arkadaşlar alanlara geçecek sonra ver elini savaş.

Haziran 2011



TOPRAĞIM KÜRDİSTAN'DIR

Ülkemin kalp atışlarını duyuyorum. Sevincini, heyecanını, üzüntüsünü... Şimdi bir sevinç halkasıdır ülkemi sarıp sarmalayan. Her bir renginde ferahlık esiyor. Çünkü toprağım Kürdistan'dır. Sevgi dolu, Aşk dolu burası. İnsana insanı anlatır, toprağım. Sevmeyi ve de gülmeyi. İşte böyle bir toprağın çocuğuyuz. Bu topraklarda dünyaya geldik. Bu topraklarda yaşamayı unuttuk ve bu topraklarda yaşam arayışına geçtik. Bu yaşam arayışıyla savaşmasını öğrendik. Ve toprağımın her bir dağında, güzelliğinde savaşçı olduk.

Ve bu duygularla bir tepedeyim. Keşifçiyim. Ben ve Koçerin arkadaş. Akşam 3:30'da yola çıktık. Yarım saatte tepeye geldik. Tepeye çıktığın zaman her yer ayaklarının altında kalıyor. O kadar güzel ki anlatılmaz yaşanılır. Ne yazık ki toprağımın heybetli güzelliğini görmek herkese nasip olmuyor. Onun için çok hayıflanıyorum. Oysaki insanlar buraları görseler insanlık nedir? Çok iyi anlayacaklar.

Evet, Sümbül'de Gola Xwinê'nin bir tepesindeyim... Bu sabah araziye keşfederken türlü türlü kuşları, çiçekleri ve taşı, toprağı büyük bir hayranlıkla seyrettim. Bir kez daha iyi ki buralardayım dedim. Ve buralarda o kadar çok şey yaşadım ki, hangisini söylesem, hangisini söylemesem arasında kararsızım. Toprağımın güzelliğini mi, toprağımın güzelliğiyle bütünleşen insanı mı yoksa her türlü çirkinliği kendisinde barındıran insanı mı?

Evet, Sevda Kadını 7 Haziran'da Sümbül'e geldik. Uta'yla, Dılar arkadaş gelemediler. Orda hareketli birlikte yani takımda kaldılar. Onların gelmesini de çok istiyordum. Ama olmadı. Bazen gelmek için ısrar etmeyişlerine çok sinirleniyorum. Keşke ikisi de gelebilseydi. Onları ve de Roza Semsur arkadaşları çok özledim. Ve birçok arkadaş.

Buraya gelirken yolda birçok zorlama yaşadık.

Buraya geldikten sonra baya bir yorulduk. Köye git, suya git ve erzağa git. Baya bir yoruluyorduk. Ama şimdi fırsatım var. Hem okumak, hem yazmak, hem de dinlenmek için.

25.06.2011

ÖZGÜRLÜĞÜ TANIMAK

Birkaç gündür sürekli okuyorum. Önderlik ve özgür insanı... İnsan özgürlüğü tanıdıkça daha bir tutkuyla bağlanıyorum. Hele hele içinde bulunduğun konumunu çözümlersen daha farklı olur. Konumunun bir insan için korkunç olduğunu bilmek her halde daha can acıtır. Çünkü hiç bilmeden



yaşıyorsun. Hep başkaları için varsın (Erkek olsun-Kadın olsun). Hiç kimse kendisi için yoktur. Her zaman başkası için. Onun içindir ki, özünden çok çok uzaksın ve hiç tanımazsın bile. Özünü,  z değerlerini sarıp-sarmalayan belleğin kara perdelerle örtülür. Hem de do du un günden itibaren. Sen artık do dun ve karanlık perdeler içerisinde çocukluğunu yaşamaya ko arsın. Merak dolu gözlerinle hep  ocuklu um nerede diye sorgularsın.  ocuklu un tüm masumiyetiyle. Küçük ya ında b y m   s n. Ama büyüklüğün, b y m     n küçük ya ına karşı duramaz yine de çocukça ya arken.

28.06.2011

 ORE  YOLDA 

Kalk yolda  uzun bir yol bizi bekliyor. Bu yolu birlikte ge ece  z. Acısını, sevincini birlikte ya ayaca  z. Ama sen beni yalnız bıraktın. Burada o kadar acı şeyler var ki! Bazen dayanmak çok zor geliyor. Seni çok özledim yolda . Sizinle yaşamak çok güzel ama size yeti ememek dünyanın en kahredici nedenidir. G l   n z , sevincinizi konu malarınız,  akalarınız her an gözümüzün önündedir.  ore  yolda .

22.07.2011



YÜRÜMEK

*Yarınların yaratıcıları yürüyor zorluklarla
Zirvelere takılmadan umuda
Yaratmak adına
İnatla
İnançla
Emin adımlarla yürüyorlar
Yürümek kaçır adım
Yürümek deli ırmak misali
Yürümek masmavi zozanlarda*

*Çocuk hayalleri ile...
Yürümek dağlarda
Yoldaşlar ile
Rasgele olmadan
Yolun kenarına düşmeden*

*Ama anlamlı yürümek
Ve tarih yazanların yürüyüşüne
Ortak olmak adına yürümek
Ve bir akşamın serinliğinde
Serhat'ta sizlere yürümek...*

5 Ocak 2007 / Gelya Kab
Şehit Sıdar



RÊBER APO: “ŞEHİT YAŞAMDIR”



Silav Rêz Rojaneya Min

Îro du roje ez nanivîsînim. Wextê min pir teji bû. Ez duh xwarinpêj bûm. Min xwast xwarineke xwaş çêbikim. Heta ji destê min hat min pêkanî. Hevalan çiqasî eciband nizamim, lê belê ya ji destê min hat ev bû. Pir westiya bûm. Piştî karê aşxanê da ez çûm perwerdeya Kurdî. Dû perwerdeya kurdî de ez razam. Rojbaşê ez rabûm lê belê nikarîbûm cîhe xwe rabim. Em ketin perwerdeyê. Perwerdeya min ya îro de saet derbas nebû. Ez pir hindik tevlêbûm. Dû perwerdê re tekmîl aktarim bû. Boluka me hevalên jin hemûyan rexne xwarin. Heval Rûken rexne kir. Ez jî rexne kirim. Pir giran bû. Lê belê ez jî ketim giraniya wan rexneyan. Lê mirov dikare baş binirxîn e. Dû tekmîlê ra me dahurandina Serokatî gûhdar kir. Baş derbas bû. Min û heval Viyan bi hev re pirtûkek nivîsî Heval Melsa. Min xweş nivîsiye.

Heval Melsa rojaneya min eciband.

31.01.2010

NERGÎZ

Hevala min belkî gor te ya zorleme kirî ez bûm. Ez leborîna xwe didim. Ez bite re nebûme alîkar. Ezê ew tiştê te ji min dixwast pêkbînim, piştî vî cezayê hene ez hatim xapandin. Ezê ji bo wê xwe baş rexistin bikim, ezê çizgiya hevala Zîlan û Viyan ji bona xwe hilbijêrim. Ezê milên rexistinê xurt bikim. Min te pir zorleme kir. Di nava îstiqamê de ji şûna em alîkarî bidine te di her milî de peşengtî dikî, tu nahêlî, li hevaltiyê xwedî derdikevî. Min pir caran di pîvanan de tu ji bona xwe esas digirt. Le belê carna min ji ber ku xwe iqnanekirî bû min kêmasiyên xwe dubare dikirin. Ji bo na pora min, min her îhanet li te kir. Hem li Serokatî kir. Ezê direj bikim, baweriya te heye ez careke din te bibînim, tu tercumanî kurdî ji bo xwe û ji bo me yî. Heval Melsa mamostaya mine. Lê ji bo em li keda wê xwedî derbikevin gula çiya.

20.10.2010

ZÎMANÊ KURDÎ Û ZÎMANÊ ZÎKMAKÎ

Hezar salin Kurd li vî zimanî diaxîfin. Kêfxweşiyên xwe, êşên xwe bi vî zimanî tînin ser ziman. Dayîk bi vî zimanî bi zarokê xwe re diaxive. Kî dizane, her zindî bi hev ra zimanekê diaxive. Lê belê Kurd çima nikarin zimanê xwe biaxivin. Lê perwerdeya zimanê xwe nabînin. Ev tu heq û huquqê da tune. Lê dewleta Turk vî tiştî xwe ra weke heqe dibîne. Dixwaze zimanê xwe zarokê li Kurda bielîmîne. Bi vî şeklî zimanê Kurdî asîmîle bike. Lê vî tiştî ji bîr dike, Kurd hezar salin vî zimanî diaxivin, çibike nikare



asimîle bike. Şaredarê Tirkan xwe dixapîne. Dayîk û zarokê Kurdan di vê mijarê de hişyar bûne. Tu caran nayên leyîstikên Tirkan. Baweriya me heta dawîyê li wan dayîk û Kurdan heye. Zimanê Kurdî heta vê carê wiha hatibe îro şun de qet tune nabe. Ev tişte rastîyeke bi serê xwe mezine. Ziman heqeke xwezayî ye. Li zarokan vî heqê xwezayî nikarin qedexe bikin. Li zimanê zarokekê lê bê qedexe kirin wê ew zaroke çawa ji pêşerojê re bibe bersiv. Nikare pêşerojê bimeşîne. Ev rastîyeke li serê xwe ye. Zarok wî çaxî nikare bi xwezayan re bibe yek. Em zimanê zikmakî biaxivin.

MERHABA RÊHEVAL VIYAN

Min pir berîya te kiriye. Pir dixwazim te bibînim. Pir tiştên ez pê zorlama dibim bi te re parve bikim. Lê tu ji min dûrî. Serê van çiyayên pir bilind û sar in. Lê sarbûna van çiyayan bi germahiya hevaltîyê mirovan germ dike. Lê hinek hevalên me vê germahiya hevaltîyê nîşanî mirovan nadin. Li vir hinek tişt hene pir zora min diçin. Ez nikarim wan tiştan qebûl bikim. Nikarim binîm ser zimanê jî. Ber vê ez zorlanma dibim. Li vir rastiya zîlam bi awayeke pir zelal tê ber çavê mirovan. Qurnaztiya wana, polîtîkaya ser jinê didine meşandin birastî jî zora mirovan diçe. Lê çîqasî zora min diçe. Kîna min li hemberî wan zîlaman, wê zîhnîyetê ewqasî mezîn dibe. Hinek tişt hene ez nikarim bikim. Li ser wê hinek hevalên me jî pir ser min da tîn. Lê ez di xwe pêşxistinê de hinekî keyfîyetê dikim. Tu zanî min vir Bîksîya Şehît Nuda rakir. Ber vê ez dixwazim layiqê wê derbikevim. Tu pir meraq neke hevala min a delal. Ezê di demeke pir kurt de xwe pêşbixim. Xwe baş binêre Viyan GABAR.

Silav û rêzên şoreşgerî

Medya Ronahî

12.09.2010

EZ BÛM

Ez xwedavendim, ez jiyanim. Ez bûm ya jiyan da afirandin. Ez bûm wateya jiyanê. Ez bûm heqîqet. Ez bûm huner, edebiyat, fîzîk, kîmya û ya ji mirovatîyê re rê da naskirin. Ez bûm dostê xwezayê. Ez bûm dayîk. Ez bûm çîrûska rongayê. Ez bûm ya pirs kir û ya bersiv da. Ez bûm dostê çûkan, maran û şêran... Ez bûm dostê stêrkên şevên tarî. Ez bûm bereket. Ez bûm nan û av. Ez bûm ax û civak.

Medya RONAÎ

06.04.2011



R BER APO: " EH T YA AMDIR"

ANNES NE  L  K N YAZDIĞ  DEFTER



“İyi bir silahçı olmak istiyorsanız kolunuz, bacağınız çok sağlam olmalı. Gerisi de ideolojiye göre yürümektir. Kendine ideoloji benzinini dolduracaksın; politika motordur. Bu motoru kendine monte edeceksin. Örgütlenme direksiyondur, geçeceksin başına; eylem, gaza basmaktır ve ondan sonra arabayı koşturacaksın; buda savaş arabasıdır. Militan kendini böyle değerlendirip yürütebilen demektir ve engel tanımaz. Çünkü onun savaş arabası Gerilla arabasıdır.”

Rêber APO



MERHABA CANIM ANNECİĞİM

Bu defteri senin için yazacağım. Acılarını, gözyaşlarını unutmadığımı bilmen için. Bu savaşı senin için ve senin gibi acı çeken tüm kadınlar için verdiğimi bilmeni isterim. Eğer böyle yapmasam bir gün gelir benden ve benim gibilerinden hesap istenecek. Buraya gelirken neden katıldığının ve verdiğim bu kararın bilincindeydim. Acı çekeceğini biliyordum. Ama ben buna mecburum. Çünkü sizin çektiğiniz acılar bir kader değildir. Ama bize kader diye söylediler ve bizi öyle inandırmaya çalışıyorlar. Siz bu acıları, işkenceleri bir kader olarak kabul ettiniz ve inandınız. Ama öyle değildir. Biz bunun farkındayız. Onun için bunun savaşını veriyoruz. Acılarınızı birazda olsun dindirmek için. Bunları sana yazmamın amacı beni anlamam için ve YJA-STAR'ın kim olduğunu, niçin savaştığını bilmen içindir. En önemlisi güzel annem Önderliği birazda olsun yazacaklarımla ve anlatacaklarımla tanıman içindir. Ve bu dünyada tek bir kadın dostu ve yaratıcısı olduğunu bilmeni isterim. O'da kuşkusuz Önderliktir. Sizleri arkada bırakırken bu yüreğimi acıtan hep bir soru var. Oda Önderliği birazda olsa tanısaydın. İnan bana Özgürlüğü biraz olsa da tadacaktın. Kendimi bu konuda suçlu hissediyorum. Çünkü Önderliğin kadın üzerine yazdığı yazıları sana okuyabilir ve anlatabilirdim. Tabi ki bu konuda ben ısrarcı olmadım fazla. Ama sizde bırakmıyordunuz ki. Ne zaman Önderlikten bahsetsem beni susturuyordunuz. Onun için bende bir şey yapamıyordum.

Şimdi buralarda senden uzaklaştığımı düşünme. Çünkü ben senin yanındayken seni anlayamıyordum, acını paylaşamıyordum. Ama burada sadece senin değil birçok kadını hissedebiliyorum. Acılarınızı uzaktan da olsa paylaşabiliyorum. Çünkü kadın için savaşıyorum. Ve kadının kim olduğunu öğrendim hep küçük görülen, her gün (özel ve genel evlerde) tecavüze uğrayan kadın aslında yaşamdaki hakikattir. En onurlu, en güzel ve en şerefli yaşamdır kadın. Yaşamdaki anlamdır ve yaratandır. Ama günümüzde bir mal haline getirilmiş ve insanlık adına hiçbir anlam bırakmamışlar kadında. Ama siz bu zayıf kadının artıklarıısınız. Ve kirletilemeyen bu Tanrıça kadını sizlerin kutsallığında tekrardan diriltiyoruz.

İşte canım annem ben burada kendimi tanıdım. Kadının güzelliğini tanıdım. Seni burada, senden uzakta tanıdım. Onun için ölümüne bir savaşa atıldım. Benimle gurur duyabilmen için elimden gelen her çabayı vereceğime emin olabilirsin. Çünkü bunun çabasını veriyorum. Eğer Önderliği özgürleştirebilirsek o zaman hakkını helal edebilirsin. Ama ne olursa olsun kanımın son damlasına kadar savaşağım ve Önderliği özgürleştireceğim.



Şehitlerimize, Önderimize ve Kutsal annelerimize söz veriyorum. Bunu başardıktan sonra bizimle gurur duyabilirsiniz.

Annem sana bu defteri yazarken bunları okuyacağının heyecanını da yaşıyorum. Erken göndermeye çalışacağım. Ama bu savaştır. Belli olmaz, belki defterden önce ben seni görürüm. Belli olmaz, belki şehit düşer öyle gelirim. Ama annem unutma ki ben tek senin kızın değilim. Bu kadar kızın ve oğlun dağdadır. Onun için anne hepimizi bir olarak ele al ve sahip çık.

Gitsen bile kimsesiz olmayacağım. O kadar çok sevdiğim var ki orda onlara gideceğim.

Eğer şehit düşersem sevin. Çünkü kızın onurlu ve şerefli bir yaşamın sahibi olmuştur. Ve Önderlikle “Zilan Buluşmasını” gerçekleştirmiştir.

Seni hep sevdiğimi ve kutsallığına hep sahip çıkacağımı belirterek sana bugün kendine iyi bak diyorum. Seni seven kızın.

Medya RONAHI
Annem Emine ÇİÇEK

ANNEM

Canım Annem ne yapıyorsun. Yeşil gözlüm ne kadar da özlemişim seni. Te lnê ez zanim tû mira pir şer bikî. Li bîr neke lnê ez seva jina bindest hatim ser wan çîya. Ez seva te ji hatim vandere. He bêjim bila zılam ser jine hukum neke. Bila jin azad be. Bila dayîka min azad be. Ez dizanim dayê te destê zılamda çi kişandîye. Tu azat bî. Heta tu azad nebî ez seravan çîya bibim. Nayme dayê dayê. Canım anneciğim. Türkçe yazmak istemiyorum. Sadece senle Kürtçe konuşmak istiyorum. Çünkü onu sen öğrettin bana Anê sen bir tanrıçasın. Beni sen yarattın. Beni sen var ettin. Buna karşılık sevgili annem sen bir yaratan beni yaratan anne işte yarattığın bu ruha sahip çıkacağım. Anne beni, seni yaratan SEROK APO’ya sonunu kadar sahip çıkacağım. Söz veriyorum Anne söz veriyorum anne. Ezê dayîka xwe azad bikim.

GÜZEL ANNEM

Merhaba canım Anneciğim. Seni çok özledim. İçimdeki sana karşı hislerim çok farklı. Bilmiyorum hani derler ya bazı şeyleri yani duyguları kaleme, yazıya dökmek imkânsız oluyor. İşte canım Annem buda öyle bir şey. Biliyor musun ilk defa bir yeni yıla girişte senden uzaktayım. Şu an uyuyorsun biliyorum. O tatlı rüyalarında beni görmeni umut ediyorum. Ya Anne çoğu sefer rüyalarım misafir oldun. Ne zaman rüyama girsen o gün bir sıkıntıdan, bir kötü olaydan kurtuluyorum. Tıpkı sistemdeyken beni



korumak istediğin gibi bir şey oluyor. Canım Annem bu 2010 yılında sana büyük mutluluklar diliyorum ve diyorum ki inşallah yaşadığın sağlık sorunlarından kurtulursun. Başka bir dileğim ise Önderliği tanıman ve hayata geçirmendir. Eğer beni anlamak istiyorsan Önderliği tanıman ve şehitlerimize de saygı duyman gerekir Anne. Ve unutma ki erkek egemenlikli zihniyette en çok çeken kadınlardan biri de sensin. Hep şikâyet edende sensin. Ama canım Annem unutma ki bizi kurtaracak şikâyet değildir. Savaştır Anne savaş. Hani bazen bana derdin ya erkekler sana karışırsa kafasına bir taş at küfür et, korkma. Kim bir şey söylediğinde, bana karıştığında bende kendimi savundum derdim. Evet, Anne bende kendimi savunmak için dağlara geldim. Belki senin bahsettiğin bir erkektir, ama sonradan Rêber APO’nun ortaya çıkardığı özgürlük paradigması, biz kadınları sürekli rahatsız eden ve kadınlara karışan erkek egemenlikli zihniyettir. Sen bana bir kişiye karşı taş al dedin. Ben ise egemen zihniyete karşı savaşmak için silah aldım. Taş yetmezdi ki canım Annem. Kendimi ancak o şekilde savunabilirim. Ve bir kişide sana sığınardım. Ama sayıları belli olmayan kişilere karşı dağlara Kürdistan dağlarına sığındım. Canım Anneciğim ben hiçbir zaman sana ihanet etmedim. Kendimi, seni bu erkeklerle ve sömürgeci zihniyete karşı savunmak istiyorum. Ve de tüm kadınları. Hep Önderliğin peşinden, izinden gittim. Keşke Yeşil Gözlüm Önderliği tanıyabilsen. O zaman beni çok iyi anlarsın. O zaman kendini de tanırsın. Evet, Annem burada bazen sistemin bende yarattığı eksikliklere karşı mücadelede zorlanıyorum. Ama başaracağım. Hani sen bana hep söyledin ya bir işte zorlanıp ta birinin yardımına çağırdığında o kişide gelmeseydi dönüp kızardın. Ve kendi kendine yardımcı ol derdin. Yardımı evin içinde birinden almamı isterdin. Evet, Anne bu kadın mücadelesi de biz kadınlara kalmıştır. Ancak kadınlar olarak birbirimize yardımcı olabiliriz. Biliyor musun Yeşil Gözlüm seni çok özledim. Ve de çok seviyorum. 2010 yılını sana mutluluk, huzur, başarı ve sağlıklı bir yaşam diliyorum. Beni bir gün anlaman dileğiyle.

01.01.2010 (ilk saatler)

ROJBAŞ

Canım annem sabah sabah rahatsız etmek istemezdim. Ama çok güzel bir şarkı yanı başımda çalıyor. Güzel Annem, bu şarkı sana gelsin. Sanki beni anlatıyor. Biliyor musun güzel annem, bu saatte genelde gerilla tek uyanık olur. Ama sen şimdi uyanıksındır. Yatağının üzerinde Roj TV’yi



seyrediyorsundur. Belki beni görmek umuduyladır. Ama asla unutma bana yakın olmak istiyorsan Önderliği tanıman lazım. Onun kadına verdiği değeri bilmen lazım. Senin en büyük talihsizliğin partiyi tanımaman ve onlarla bir olmamandır. Şimdi ben buradayım diye harekete daha yakın olacaksın. Ben geldikten sonra babama ne kadar yüklendiniz bilmiyorum ama bir gün beni anladığınızda umarım anlarsınız sizde tıpkı Cangir’in askeri kanunla katılan oğlundan sonra devlete sığınmazsınız. Biliyorum bu ajanlar, devletin köpekleri üzerinize çok gelecek ama pes etmeyin. Babama bu konuda güveniyorum. Ama sende kızım orda diye çok partiye kızma. Her şey özgür bir yaşam içindir. Seni seviyorum Anne.

29.01.2010

MERHABA ANNE

Merhabalar yüreği dağlara açan, gözleri özgürlük yağışlarıyla dolu kutsal anne. Duygularını, hislerini paylaşabiliriz, hissedebiliriz. Çünkü Önderliğimiz bir annenin attığı her çığlık, zorluk özgürlüğe adım atma, isyanının, savaşının ismi Zilan, onurluca, kadının boyun eğmediği özgürlük. Tanrıçasının Zilan ismini verdi. Duygularını anlayabiliyoruz. Çünkü bizler için bir arkadaşın annesi bizimde annemiz olarak görüyor, savaşıyoruz. Ve bu savaş içerisinde bir Medya, gerilla kızı var. Bu daha da farklı bir duygu. Zilan yoldaşın savaşıyla yeni yeni buluşmuş.

Özgürlük onunda hakkı. Oda bu savaşın çocuğu olarak beynini bu davaya adamaya gelmiş. Giderek Önderlikle büyüyor.

Yüreğini soracak olursan güzel anne, büyümemiş, masum, adaletli bir yüreğe sahip. Yaşama güler yüzüyle bakar. Yoldaşlarının yüreğinde yerini erken yapandır Medya yoldaş. Evet, güzel annem seni tanımak, görmek isterdim. Sanki olmayacak sorun değil. Medya yoldaş bizler yerine de görüp sarılır. Kendine iyi bak.

Uta AMARA



MERHABA ANNEM

Yine Önderlikle dolup taşan yüreğimle sana yazıyorum. Biliyorum tuhafına gidebilir bu. Ama Önderliği tanırsan sende benim gibi hissedersin. Çünkü Önderlik kadının yaratıcısıdır. Dünyada Özgür bir kadını yaratmak isteyen ve yaratandır da. Bunu şimdiye kadar hiç kimse yapmadı. Ne kadın ne erkek. Birçok kadın kalktı Özgürlük istedi ama çok kaba hatlardı bunlar. Mesele; kadın dövülmesin, işkence edilmesin, tecavüz edilmesin ve kadının yaptığını erkekte yapsın veya erkeğin yaptığını kadında yapsın. Bunlar doğrudur ama erkeğin kadına sadece fiziğiyle veya cinselliğiyle yaklaşması ve kadını öyle görmesi doğru değildir. Çünkü kadında düşünen, akli olan ve yaşamdaki konularla, sorunlarla ilgilenen canlıdır. Her şeyden önce kadın bir insandır. Cinselliğiyle değil akıyla ele alınmalı. Ama öyle ele alınmıyor, bakılmıyor. Önderlik diyor ki; kadınla olacaksa bir yaşam ancak felsefik olabilir.

Medya RONAHI

24.04.2011

TANRIÇALAR DİYARINDAN MERHABA

Sana tanrıçalar diyarında yazıyorum. Cilo'da... Birkaç gündür korkunç yağmurlar yağıyordu. Onun için sana yazamıyordum. Ancak şimdi zaman bulabildim. Birkaç gündür çok yoruluyoruz. Ama inan bana bu yorgunluğu bile çok seviyorum. Çünkü insanlık için bir şeyler yaptığımı hissediyorum. Ve bu bana büyük bir mutluluk veriyor. Hele birde bu güzel dağlarda olunca, bu havayı koklayınca daha da büyük bir mutluluk oluyor. Keşke annem sende biraz da olsa bu yaşamı tanısaydın. İnan bunun için çok hayıflanıyorum. Senin gibi bu yaşamı yaşamayan o kadar çok kadın var ki; keşke onlara ulaşabilsem. Birazda olsun Önderliği tanıtabilsem. İşte o zaman gözüm açık gitmeyecek. Bunun çabasını da vermekteyim. Sana, teyzelerime, halalarım ve diğer kadın akrabalarım birazda olsun Önderliği tanıtamadım. Bu bana hep bir dert oldu. Bu defterde anlatmaya çalışacağım. Eğer eksik kalırsam (muhakkak kalacağım) işte o zaman sen kendin Önderliği araştıracaksın ve tanıyacaksın. Bu senin en kutsal görevin. Çünkü Önderliği tanımak kadını tanımdır. Özgür kadını tanımdır. Ve çevrene de anlatacaksın. Kardeşlerine, baldızlarına, dostlarına, akrabalarına ve çevrene Önderliği tanıtmak büyük bir görevindir.

09.05.2011



KEND M OLMAYI   REND M

Bugün Cilo'da 16 kadın arkada ız. Büyük bir mutluluk ve heyecandır benim için. O kadar güzel kadınlar ki, her birinde biraz da olsa  nderli i görüyorum. Bu güzel kadınların güzelliklerini önderlik yarattı. O kadar çok emek ve çaba verdi ki! Yani  nderlik kendini kadınlara feda etti. Ne bir anne, ne bir baba kendini bu kadar feda edebilir. Çünkü  nderlik kad n n  zg rl  i için dünyayı karşısına aldı. Bugün  nderlik o  mralı i kencesini  ekiyororsa  zg r kad n  yaratmak istediği içindir. Tam 12 yıldır bu i kenceyi çekiyor. Tek başına... Onu  zg rle tirmek için bu canımı vermeye hazırım. Bu yıl bizim için bir finaldir. Ve bende bu finalde delicesine sava ıp başarmak istiyorum.

  te güzel annem  nderli in y celi ini insan nasıl anlataca ını bilmiyor. İnsan kendini  nderli e karşı çok cüce hissediyor, kendini çok kirli hissediyor. O kadar temiz, o kadar doğal ki insan insanlı ından utanıyor O'nu tanıyınca... Önderlik bizim onurlu, şerefli bir ya am  ya amamız için yıllarca gecesini gündüz yaptı. O kadar kararlı o kadar inan lıyd . Onun için ne yapmak isterse hemen ba arıyor.  una inanabilirsiniz ne sen, ne babam ne de herhangi bir kardeşim veya akrabam hiçbir zaman insanca bakmad  bana ve benim gibilerine...

Ya bir kocaya hazırladılar onun için büyüttüler (genelde de öyle yapılıyor) ya da kendisi gibi b y tmek ve yetiştirmek istediniz. Çoğu zamanda keşke erkek olsaydılar diye hayıflandınız. Ama hiçbir zaman bizi bizim için b y tmediniz. Onun için annem ben hiçbir zaman kendim olamadım. Ama burada kendimi yaratıyorum. Önderlik sizin gibi yapmad . Bizi yaratırken, bizi kendimiz için yaratıyordu. Oysa siz bir kocaya hazırlıyordunuz. Ama ben  nderlikle öğrendim kendim olmayı, önderlik bizi kölelikten kurtardı. Fiziksel olarak  zg r z. Bir aynaya bakmamız bile kendimiz içindir başkaları için değil. G zelli imiz bizimdir, kendimiz içindir. Başkalarına ait değil ve olmayacak ta.

Önderlik onurlu, şerefli ve doğru bir ya amdır. Ancak  nderlikle ya ayabilirsek o zaman bu yaşamın tadına varaca ım. Ve tüm kad nlarında bu duyguları, ya am  yaşamak için sava aca ım.

Kendine iyi bak.

Medya RONA  

14.05.2011



MERHABA ANNEM

Bugün yüreğimin derinliklerini sarsan bir haber aldım. Bir oğlun Iğdır'a geliyor.  ore  Yolda  (Atanur  AH N) geliyor. Birlikte birçok heyecanı yaşadığımız bir arkadaş.  lklere birlikte adım attık. Özgürlüğün yolunu, onurun yolunu, birlikte seçtik ve birlikte geldik. O'na sahip  ık annem. Sende onun bir annesinin. O onurluca  ehit d  t  geldi size. 2 yıla yakındır heval  ore 'i göremedim. Yeni savaşçı eēitimini birlikte gördükten sonra bir daha yolumuz  akı madı. Bir kere olsun görmek isterdim. Nereye gitmi sem hep bana diyorlardı  ore  arkada la kardeş misiniz? Böyle olunca doēallığında biz kardeş gibi olduk. Taa evden beri. Bazen ona kardeş gözüyle bakardım. Sanki ger ekmi  gibi. Daha sonra katılım yaptık. Bu sefer dünyanın en kutsal olan yolda  olduk. Ona sahip  ık anne. Heval  ore 'in annesinin y reēi şimdi ne kadar acıyordur. Belki bir kere onu saē bir şekilde görmek isterdi. Sarılıp, koklayıp-öpmek isterdi. Ama o kadar alçak bir d  manımız var ki, gencecik bir fidanı topraēa verdi.  sterdim sana ulaşıp git O'nun annesinin yanına... Eminim gitmi sindir de. O gencecik beden topraēa d  t .  syank r  ore  gitti arkasına bakmadan. Arkalarındaki yolda larının yüreklerini buruk bırakarak. Ama onurluca kutsal bir yolda canını feda etti. Bu genci, bu kahramanı hiçbir zaman unutmayın. Ne söyleyecek bir söz, ne aēlayacak gözyaşı kaldı bizde. Biz her  eyimizi kin, öfke ve nefrete d n  t rd k düşmana karşı. Ve bu sene  nderliēi  zg rle tireceēiz.

Siz annelerin y reēi bir daha acımasın diye.

Yine kendinize iyi bakın...

Medya RONA I

17.05.2011

TEK YOL  DEOLOJ DE DER NLE MEKT R

Yıllar geçiyor, zaman tükeniyor. Ama içimizdeki hasret t kenmiyor. Gün geçtikçe artıyor. Uçsuz bucaksız zamanlarda yolda lara  zlem. Bu diyarlarda kadın olmak ve kadınca yaşamak zordur. Hele hele her şeyi kendi haline bırakmı san... Kadının tek bir kurtuluş yolu var. Oda  nderliēin yarattıēı  zg r kadın ideolojisinde yer almak ve mücadele vermektir.  deolojide derinle mektir. Kadınların tek kurtuluş yolu budur. Ya   l ml  bir yaşamı tercih edip; hep o şekilde yaşamak ya da  zg r kadın ideolojisi çerçevesinde sava maktır. Bu iki seçenek kadının önünde durmaktadır.

Birinci seçenek; ya   l ml  yaşamda yaşamak demek her gün erkeēin tecavüzüne uēramak, hem düşünsel hem de fiziksel olacak, yine erkeēin her



türlü hakaretine maruz kalmaktır. Sadece bunlarda değil her zaman erkeğin bir malı olmak, kölesi olmaktır. Bir tarafta erkeğin her istediğini yap, hizmet et sonra erkek tarafından bir mal ve malzeme gibi kullan. İnsanlık namına kadında hiçbir eser bırakmama. Burada kadının kendine ait hiçbir şeyi kalmaz. Erkeğin istediği gibi konuş, düşün, çalış ve sev. Sevgin bile erkeğin istediği gibi olmalı. Bir kadın böyle yaşamalı. Gün gelir, hatta her gün kadının değerli bir hayvanın değerinden daha az olmuş, olmuştur. Yani bir erkek için bu kadarsın. Kadın bu kadardır.

Hayatına bir yön vermek ister ya da bu durumdan kurtulmak istersin. Eğer baba evindeysen iyi bir koca bulup evlenmek ister. Onun için bir kurtuluş yolu budur. Belki baba dayığından, belki hakaretlerinden kurtulmak ister. Aynı zamanda babaya benzeyen bazı anneler. Kurtuluş budur; onun için satılmaya bile ses çıkarmaz. Satıldığını bile bile ama kurtulacak, ses çıkarmaz. Hatta anne sütü için istenilen paraya bile ses çıkarmaz. Yüreği acır. Ama sessiz kalır. Çünkü ona verilen misyon, biçilen rol budur. Sesini çıkarmasa iyi bir kadın, isyan ederse toplumda dışlanan her türlü hakarete maruz kalan bir kadın olur. Sessizsen iyi bir kadın, isyan edersen kötü kadınsın. Kocaya vardktan sonra bu sefer felaket bir durumla karşı karşıya kalır. Artık ömrünün sonuna kadar erkeğin işkencesiyle evlenmiştir. Bu sefer baba ocağından çıkmış erkeğin ocağında yanacaktır. Artık hayatının geri kalanı ise her gün tecavüz, dayak, hakaret ve bir mal gibi kullanılmaktır. Kadın için her gün işkence ve kurtuluşsuz bir yol başlamıştır. Evden kaçamaz ya da başaramaz. Çünkü toplum dışlar, öldürür. Ya da kadındır diye kendine bakamaz der başkasıyla evlendirilir. Kurtuluş yok kadın için. Kadın artık tek bir şey düşünmektedir. Ölümü... Kadın burada ya intihar eder ya da kendini öldürmem günahdır der ve erkeğin işkencesi altında hep ölümü düşünür ve özler, kadın artık budur. Ölümlü bir yaşamı yaşamaktır. Ve bu şekilde ölmektir. Ama hiç kimse de hiç kimseyi anlamaz. Ve kadın burada soyumuzu sürdürüyoruz adı altında bir çocuk fabrikasına dönüştürülür. Mecburdur çocuk doğuracak, çocuk doğurmasa yine erkeğin bitip tükenmez işkencesi ya da işe yaramıyorsun diyerek kolundan tutulup dışarı atılır. Çünkü çocuk doğurmuyor. Bunun yanında birde erkek çocuk istenilir. Kız çocuğu yüküdür. Başkasındır. Onun soyunu sürdürmüyor. Onun için kadın bir hiçtir. Hiçliği yaşayan kadını ise hiç kimse anlayamaz. Çünkü karşısındaki de kendisi de her şeyi bir kader olarak ele almış ve kabullenmiştir.

Bu birinci seçenekte başka bir tip köle kadın ise yarı fiziki özgür olan kadındır. Sadece yarı fiziki özgür olan kadındır. Diğer tüm şekilde köledir. Niye yarı fiziki özgürlük, çünkü maddi olarak kendi başınadır, kimseye bağlı



değildir. Sadece o kadar. Ama yine evlenir. Her  eyini yine erkeğ  göre düzenler, biçim verir. Bakışları, giyimi, sesi, yürüyüşü ve g l   leri bir erkeğ n istediğ  gibidir. Ona göre süslenir. Erkek ise ona sadece cinselliğ yle bakar. Çünkü kadın sadece erkeklerin bir cinsel objesidir. Kadın ise buna hiçbir şey demez. Hatta bu durumdan hoşlanır. Artık kadında erkeğ  öyle bakmaktadır. Yanı başında öldürülen, dövülen, i kencelerde tecavüze uğrayan, her gün bunalımlar, buhranlar geçiren kadını bile hissetmez. Çünkü o biraz daha  zg r olduğ nu zannediyor ama kendi içinde her gün ölümü ya ıyor ve bunu da belli ettirmeden bunu kader olarak görüyor, en azında biraz özgürüm diye avunuyor. Ama  zg r bir düşüncesi yok, kad nca bir kutsallıkta ya amıyor ve erkekte ona düşünsel, felsefik yakla mıyor. Sadece cinsel bir meta olarak yaklaşıyor ve kadın bunu kabul ediyor. Birçok seferde bu felaketin adı mutluluk oluyor.

19.06.2011

ANNEM

  te annem kadına hiçbir yaşam gerekçesini bırakmamışlar. Ölümden başka...

Taki AMARA'DA G NE  M Z parlayana kadar.   te karanlıkta ki kadın parlayan G NE  M ZLE tekrar aydınlığı kavu tu. Bu aydınlıkla kadının ölümlü yaşamı anlamlı bir yaşama kavu tu. Artık kadın her şeyden önce erkeğ n değ l kendisine ait oldu. Kadını bir maldan kurtardı, bir yaşam kaynağı yaptı. G zelliğ n, iyiliğ n, hakikatin en büyük ve tek temsilcisidir. Kadın için tüm ömrünü feda etti.  ıkarsızca kadın için çalıştı. Gerçek yaşamın, anlamlı yaşamın ancak ve ancak kadınla olabileceğ ni kadının en derin hücrelerine kadar bilincine yatırmıştır. Ve kadın  nderlikle tekrardan g zelliğ ne kavu mu tur. Hiçbir erkeğ n kadınlara cinselliğ yle bakmasına izin vermemiş, kadının asıl bir düşünce g zelliğ  olduğ nu tüm dünyaya kanıtlamıştır.



“Bir kızın  irkinle mesi bana vurulan bir darbedir. Benim için güzel kalabilen k z KOMUTAN’dır.”

R ber APO



RÊBER APO: “ŞEHİT YAŞAMDIR”

HEVAL MEDYA’NIN YAZDIĞI ŞİİRLER



*“Bütün Zinler ve Adulelerin
Mem ve Dervişe Ewdisi oldum.
Manilerin, Mazdeklerin, Babeklerin son ahdından turalım
Hüseyn'in Kerbela yalnızlığını,
Hallac-ı Mansur'un hakikat aşkını,
Pir Sultan'ın dostluk rütbesini de taşıdım.
Denizlerin, Mahirlerin, İbrahimlerin arkadaşıldım.
Mazlum, Kemal, Hayri ve Ferhatların İntikam savaşçısıydım.
Böylesi bir çağdan
Her milletten binlercesinin birleşen
Ve bilince kavuşan son örnekleriydim.”*

Rêber APO



ÖZGÜR  NSAN

Dağlar yine isyanda
Tanrılar yine kavgada
Tanrıçalar  zg r yaşamda

 zg rl ğ  ko an insanlar
 zg rl ğ  ko an kadınlar
ÖZGÜR  NSAN ÖNDER'e
Yaşanan büyük  zlemler

Bugün yine sana ko mak istedim
Bana verilen özgürlük yolunu
Ko arak geçmek istedim
Her geçen gün seni
Yüreğimin derinliğinde hissettim.

 zg rl ğ  sevdalıydık
Bilinmeyen bir tarihi
 ğrenmeye niyetliydik
Sen bize öğrettin
Kadının gerçek tarihini

 ğrendi kadın tarihini
Eline aldı silahını
Dağlarda düşmana karşı
Erkek egemenli zihniyete karşı
Büyük mücadele vererek
Onurla yaşama ulaştı.

2009



YAŞAYANLAR

Bir yaz g n y d  Tanrı ala tı ınız
Semalarda halay tuttu unuz
12 yıldızdı ak am birlikte
 arkı söyleyip,  zg rle en
12 candı "Bij  Serok APO" diyen.

G zya larım durdurak bilmezdi
Duygu yüklü bir tanrıçasına vedasında
Arkasına baktım birden
G len bir çift göz
Ve özgürlüğe ko an Melsa Yolda 

Yemye il bir arazinin ortasında
Birden bir  ı lık sarst  beni
Donup kalmı tım, önüme baktım
Ava ın Irmak arkadaş
Ava ınle  zde le mi  bir
Kadının  zg rl k rengi

Bir yaprak d  t  önüme
Yanıma bakmamı   aret eder gibiydi.
Sarsılıyordu...
Baktım Murat yolda 
Haykırıyordu...
"Bij  Serok APO" diye.

Titredim
Konuşmak isteyen dilim tutuldu
Her yanımda bir arkadaş
12 can,12 militan
Görüyordum onları
G len gözlerinde yaşamayı öğrendim.

Ölen kimdir diye haykırdım.
Belirsiz insanların gölgesiydi karşımda
Yaşayan kimdir diye haykırdım



Her bir  ehidimizdi bana görünen
Ve  imdi ben ölümle yaşam arasındaki  izgi

Ya ayanlara ulaşmaya çalıştım.
Kar ımda Harun, Esra ve Teko er, Ava ın
Yanımda Murat, Dılge , Cudi, Artım
Arkamda Melsa, Ronahi, Diyar ve Lale 
Ben ortalarında ve
Anladım ki yaşayanlar
Her yerdeler

(B dew   ehitleri – 03.07.2010)
(Cilo – Z rane – Gizli Kilise)
13.11.2010



ATEŞ GEL NL   

Bir k   ak am 
 nannalar,   tarlar g  z  ya lı
Sevinç g  zya ları   zg rl    kavu uyor
Kızları Ateş Gelinli ini giymiş.
Bir an da bu Gelin için
Halaya duruluyor
Viyan Gelin Tanrı ala ıyor

Bedeninde yanan ateş
Bin yılların kadın    lı ı
Bedeninde çıkan küller
Bin yılların kadın köleliği
Ve küllerde yeni bir yaşam
Viyan yolda    zg rle iyor

  zg rl  k sancılarıyd  hücrelerinde yer alan
 hanete, gerili e olan kinydi beyninde yer alan
 nsanlı a, Güneş'e   zlemiydi
Bedenindeki acı
Yaşama olan inancıyd 
Yanan ellerindeki zafer işareti

Ey Viyan yolda 
  zg rle tin, tanrı ala tın
Bu ya am  bize emanet ettin
Ey   zg r Kadın
Şimdi her yerdesin
 imizde, beynimizde, y re imizde
Herkes birazcık Viyan'la tı
Ve Viyan herkeste
Yaşam buldu.

23.11.2010



KO UYORUM

Yeniden yaşama ko uyorum
Açık ellerle aydınlığa doğru
Kaygısızca
Kadınca bir g zellekle
Ko uyorum  zg rl  e

Sevda ı birer yürekle
Aynı duygu, aynı hisle
 mralı'ya özlemlerle
Ko uyorum
Amed Surlarında buluşmaya doğru

 a da  Kawa Mazlum'lara doğru
Tanrıça Beritan'lar, Zilan'lara doğru
Büyük bir a kla
Hakikate doğru
Ko uyorum.

Kara delikteki enerji misali
 zg rl k pe indeki gezenlere doğru
Atom parçacıkların  arpını larına
Özgür evrene doğru
Ko uyorum.

Şimdi ben evrende k  k bir nokta
Evrendeki anlam gerçeği
Ve ben bir kadın
Ya amdaki gerçek yaratan
Şimdi köleliğe inat
Özgür ger e ime
Ko uyorum.

Medya RONA I
(Cilo – Z rane –  ehit Adar Kampı)
10.12.2010



YAŞAMA DOĞRU

Yaşama doğru koşarken
Ayağım takıldı düştüm.

Üzerime toprak, taş attılar
Bir şey istememiştim oysa
Kendimce bir yaşam
Bırakmadılar, dinlemediler

Toprakla buluşan bedenim
Çırpınmak istiyordu
Çırpınamıyorum
Bedenimden daha ağırdı
Üzerimdeki toprak
Oysa daha zamanı gelmemişti
Buluşmaya
Yeni yeni filizleniyordum
Yeni yeni tanıyordum.

Konuşmak istedim
Daha fazla toprak
Ağzıma, gözüme ve boğazıma
Doluyordu toprak
Zamansızdı
Farkındaydım.
Ama bırakmıyorlardı
Ve sustum
Belki bir sonsuzluğu
Belki de son susuştu suskunluk

Yaşamak isterken
Küçük bedenim toprağa direniyordu
Ve toprağa teslimiyet
Görmüyordum, duymuyordum
Bilmiyordum
Kimdim ben
Küçük, çaresiz Medine





ŞEHİT

Hayallerin varlığında, öz yaşama kavuşuyoruz
Ütopyalarda ruhlarımızı birleştiriyoruz
Aşklarda özgürlüğe kavuşuyoruz
Hakikatlerde insanlığa soyunuyoruz
Bazen kendimizi bir yıldızda, bazen bir çiçekte
Bazen de şırıl şırıl akan sulara görüyoruz!
Bazen sonsuzluğa
Çoğu zaman da sonsuzluğun zamanında beliriyoruz.
Yere düşen tohum misali her insanlığın yüreğinde yeşeriyoruz.
Geriye doğru koşuyor hakikatlerin anasına sarılıyoruz.
Yüreklere yeşeren özlem, sevgi oluyoruz
Dudaklarda dökülen ezgilerle türkü oluveriyoruz.
Tanrıların inadına Tanrıçalar yaratıyoruz
Topraktaki yaşam gerçeğine dönüşüyoruz.
Denizler misali canlı yaratıyoruz.
Güzelliklerde ateşten dansa duruyoruz.
Öfkelerde isyan, çılgılık oluveriyoruz.
Şiirlerde destan oluyoruz.
Kadın hislerimizi birleştiriyoruz.
Ana rahminde umut oluveriyoruz
Umutta enerji misali güce ulaşıyoruz
Çocukluk masumiyetinde yaşıyoruz
Masumiyete evrene sarılıyoruz.
“Kimim ben?” diye soruyor
Özgürlük cevabını alıyoruz.
Sonra Beritan, Melsa, Avaşın oluveriyoruz.
Küçük Nuda'lara, Berçem'lere uzanıyoruz.
Ronahi'ler, Baharin'ler gibi patlıyor
Hakikat oluveriyoruz.
Esra'larda, Adar'larda “şehit” oluveriyoruz
Sarına'yla Göklere yükseliyoruz.

2010 Zagros Şehit Kadın arkadaşların anısına...

Medya RONAHI

06.01.2011

DAĞLARA SEVDAM

Sevdamdır bu dağlar
Sevdama canımı feda ettim
Kanımla suladım dağları
Çiçeklerini, böceklerini

Şimdi anaların sevgisi
Çocukların gülüşüyüm
Destanım, umudum
Ben Nuda'yım

Gel şimdi ecelim
Güçlülüğümü, görkemliliğimi gör
Çocuk yüreğimin büyüklüğünü
Çocuk aşkımın yüceliğini

O zaman benden korkacaksın
Ecelim.
O zaman sen kaybedeceksin
Sevdamın büyüüğünü göreceksin
Çocuk saflığımı

Şimdi ben şehidim
Yaşamın güzelliklerini kucakladım
Ve insanlara insanlığı verdim
Ne mutlu bana Güneş'in yoldaşı oldum.



DUR

Büyük küçük kalmadı
Anne baba kalmadı
Kadın erkek kalmadı
 nsanlık adına
Artık dur demenin zamanı

Onur  eref kalmadı
Köle efendi artı
 zg rl k tanınmaz oldu
 nsanlık adına
Artık dur demenin zamanı

 nsan de ersizle ti
Para değer kazandı
Bununla birlikte özgürlük kaybetti
 nsanlık adına
Artık dur demenin zamanı



RÊBER APO: “ŞEHİT YAŞAMDİR”

HEVAL MEDYA’YA İLİŞKİN YAZILAN YAZILAR



“ ehadetlerin çizgisinde yürümesini bilmeyenlerin eylemleri, zaferleri fazla anlamlı olamaz, hatta tehlike içerir.  ehadet en ağır konulardan birisidir.  ehadetin yükünü kaldırmak en ağır yüklerden birisidir.”

R ber APO



SESİ YÜKSEK OLAN GÜZEL İNSANA;

Özgürlük tutkusuyla bizi dağlarda buluşturan ve yaşamın diliydi dağlar. Senin varlığıyla yeni bir anlam kazandı. Daha da güzelleşti Zagros, Cudi, Gabar. Sessizliğin içindeki çığlıksın ve devamında gelen bir kahkaha sesi. Bütün zorluklara rağmen inadına yükselen bir melodisin. Bizi buluşturan bu özgür dağlarla tekrar Amed Surlarında görüşmek dileğiyle.

Newal FARQÎN

(Heftanın)

23.09.2009

HER AKŞAM KAFAMIN DİBİNDE “XALÊ CEMÎL” DİYE SESLENEN GÜZEL İNSANA;

Seni tanımak büyük şanstı, özgürlüğe olan tutkumuz bizi tanıştırdı. Ayrılık vakti geldi, çattı. Ama biliyorum ki biz sağlam bir temel attık o yüzden ayrılığımız sadece uzaklığımız olacak ve sesin hep kulağımda çınlayacak (bu xazi, ne xazi). Bugünde yüreğimdesin, yanında...

Amed surlarında, hevser bahçelerine doğru sıcak bir çay içmek, özgürlük başarısıyla buluşmak istemiyle...

Nirwana FARQÎN (Heftanın)

Takıma şehid Newal

(hêjmar heşt, heşt ji amade)

SERHAT'IN GÜLEN YOLDAŞINA

Heval Medya senle aynı bölgeye yani Zagros'a gideceğiz. Biliyorum sende çok heyecanlısın tıpkı diğer arkadaşlar gibi. Özgürlük yolunun birer öğrencileri olarak Rêber APO'nun çizgisiyle geldik adını bilmediğimiz dağlara. Seni hep çığlıklarınla ve gür sesinle hatırlayacağım. Hoş daha ayrılmıyoruz, ayrılık vakti daha erken bizim için ama şunu hiçbir zaman unutmamalıyız. PKK'de her ayrılık yeni bir başlangıçtır. Ne olursa olsun ne yaşarsan da yaşa ileriki süreçte hiçbir zaman PKK kişiliğinden ödün verme yaşamın “ronahi” gibi aydınlık olsun. SERKEFTİN.

Viyan GABAR (ZAGROS)

23.09.2009



HEVALA HÊJA

Özgürlük mücadelesine katılımımızın ilk aylarında tanıştık. Senin gibi doğal ve kendime yakın bir arkadaşla yoldaşlık yapmaktan mutluluk duyuyorum. Özgür Kürdistan'da Başkan APO'yla buluşma hayalimin içinde sende varsın. Tabi Kürdistan'ı özgürleştirmeden önce Serhat'ta düşmanla kıran kırana bir savaş vermek lazım. Iğdır ovasına beraber uğrayıp Kağızman'a geçeceğiz. Ağrı Dağına beraber çıkacağız. Gerillacılık bayrağını Serhat'ta yükselteceğiz yoldaş.)

Hevidar SERHAT

Zagros / 23.09.2009

YOLDAŞIM MEDYA'YA...

Belki günlüğünü tam okuyamadım. O konuda sana özeleştirim verebilirim. Okuduğum kadarıyla daha doğrusu yazdığın anlamlı ve manalı düşünceler karşısında, kendimi ele aldım. Sorgulanması gereken o kadar çok şeyimiz var ki. Hani uçsuz bucaksız bir deniz olur ya ve yüzmesini bilmeden profesyonel yüzücü olmaya çalışırız. Şu noktayı unuturuz, bizler yüzme bilmiyoruz ki! Boğulmamak için, yok olmamak için önce yüzmeyi öğrenmeliyiz. Bizim örgüt içerisindeki duruşumuz, varlığımız iyi bir yüzücü olma ve aynı zamanda yüzdürtmeyi de öğretmeliyiz. Günlüğünü okuduğum kadarıyla, yetersiz bulduğum ve gelişmen önündeki engelleri yoldaşça sana yazmak istiyorum.

Yetersiz yoldaşlığa müdahale etmeme ve yaşananlara göz yumma. Aynı zamanda cesaretli olamama bir eleştiri yaparken, bir yanlışı dile getirirken kılı kırk yarma var. Yani demek istediğim radikalleşme boyutunda daha çok yumuşak olma.

Bir diğer eleştirim ise eksiklikleri görüp, sessiz kalma ve bunu hazmedemeyip, günlüğüne yazma. Yani işin en kolayına kaçma var. Onlarla yüz yüze durup, mücadele etme, onlarla savaşmak yerine pes edip, yaşananları yüreğine atma var.

Güzel yoldaşım böyle bir süreçte Önderlikte, örgütte, halkta bizden yani halkın öz savunmasını yapan Gerillalardan beklentisi çok fazla. Halka, Önderliğe layık olabilmek için önümüzdeki küçük engelleri daha büyümeden düzeltmek gerekiyor. Güçlü olduğunu bildiğim için, daha güçlü daha çelikleşmen içindi yazdıklarım. Kendine çokook çok iyi bak.

Devrimci Selam ve Saygılar.

Vıyan GABAR

09.05.2010



JÎ BONA HEVALA MÎN YA HÊJA MEDYA SERHET

Me demeke dirêj bi hev re jiyan kir. Di nava vê demê de rojên pir xweş û yên pir zor me bi hev re derbas kirin. Di nava van rojên zor de, min pir dixwest ku ez bi te re bibim alîkar. Lê ez bawerim te jî rewşa min didît çawabû. Ji bona wê min nekarî ez bite re bibime alîkar jî. Ji bona wê heval Medya ez rexnedayîna xwe didime te. Ez tam bi te re nebûme alîkar. Heval Medya me pir biranînên xwe bi hev re parvekirin. Pir tiştên te yên ku mirov minak jî jê digirtin hebûn û yên ku mirov wan pir rexne bike jî hebûn. Ewana jî min ji te re gotine. Heger ku tu wan halên heyî derbas bikî wê militaneke pir xurt ji te derbikeve. Hemû hêviyên min ji te ewin ku tu wan bidî derbaskirin. Eger ku tu wan nedî derbaskirin di dema pêş de tuyê pir zorlemeyên mezin jiyan bikî. Ya din jî heval Medya, tu pir şenslibûyî ku piştî şervanê nû tu hatî Zagrosê, ji bona wê pêwiste tu di Zagrosê de xwe pir xurt bikî. Li hember kêmasiyan tu caran bêdeng nemîne. Bêyî tirs bikeve nava jiyanê. Heyanî tu bitirs bî, tuyê nikaribî bikevî nava jiyanê. Hevala Medya bi rastî ez dixwazim pir tiştan ji te re bejim, lê niha ez nikarim tiştêkî bibêjim.

Herî dawiyê ez ji te re dibêjim, di hemû jiyanê de de serkeftinê dixwazim. Silav û Rêzen Şoreşgerî

20.07.2010

Berîvan ZAGROS

MERHABA

Merhaba hevala min ya hêja Medya Ronahî koca bebek(pitika mezin). Hevala min, ez bi naskirina te pir keyfxweşim. Belkî ez û tu bi hevdu re nemane. Lê belê me jiyanêke pir xweş bi hevdu re derbas kir û tu caran ez jibîrnakim. Hevala min a hêja, hertim ev hestên xwe yên paqij biparêze. Nehêle qirêj bibin û hertim bi hemû hevalan re hevaltiya xwe berdewam bike û bi hevalan re bibe alîkar. Ev hêza te heye. Ji bo her tiştî jî xwe amade bike hevala min ya ortak(hevkar). Ez pir keyfxweşim ku vesazkirina min ji bo Dêrsimê çebû ye. Weke jineke şoreşger li alaneke weke Dêrsimê kar û xabatê xwe berdewam bikim, ev jî hêviye ku hêza mezin dide min. Ezê biçim bi gelê Bakur re biminim û bi wan re jiyan bikim. Ez hevîdarim ev jî bi ditîna hemû hevalan pêk bê. Ez hevîdarim cem te bi keyfxweşî derbas bibim, di hemû kar û xabatên te de serkeftinê dixwazim.

Silav û Rêzen Şoreşgerî

Silava SORAN

Nokta Newroz ê.



SERHAT'IN ÇILGIN KIZI MEDYA

Serhat'ın asi ve bir o kadarda içinde  ocuk dolu bir y re e sahipsin. Benim içinde sende daima çocuksu bir ruha sahip olmaya  alı  ve kendini daima doğal ve moralli bir yaklaşımla katıl. Bir de Serhat kadar asi ol ve hiçbir zaman ilkelerinden taviz verme. Çünkü  nderlik daima bizlere söylüyor nasıl bir ki ili e sahip olmamız gerektiğini bizlere söylüyordu. Benim içinde sende bir Serhat kadını dorukta. Daha güçlü bir katılım sağlayan gerekiyor yani canım yolda ım seninle beraber geçirdiğim günleri çok  zleyece im. Çünkü beraber çok güzel anlarımız geçti. Ve belki çok zorlandık ama daima senden g   aldım ve senin gitmen bana da büyük bir g   ve moral verdiğini de söyleyebilirim. Ama senin yalnız gitmen olmadı. Çünkü bizler beraber geldik ve senin gitmen çok zorluyor. Ama bazen insanın elinde olmadan birbirini zorluyor. Fakat sende beni bilmeni istiyorum. Çünkü bende birçok defa seni kırdım. Ama sende beni bilmeni istiyorum çünkü hiçbir zaman sana kıyamam. Yani güzel ve genç yolda ım. Senin o kadar çok sevdim ki seninle her  eyimi paylaşım ve elimden geldikçe de sana destek sunmak istedim. Bundan dolayı da birçok defa sana olan sevgimi yansıtmak bile istemedim. Çünkü senin farklı bir kadın olduğunu görebiliyordum. Çünkü sende insani bir yaklaşımla bana yakla tı ım ve bundan dolayı seninle geçirdiğim güzel görevleri hep hatırlayaca ım ve yazımı da geli tirece im. Daha güçlü bir katılım ve bilinçli bir programda kendime belirleyece im. Belki seninle bir program belirledik olmadı ama bende senden sonrada hep okuyaca ım ve yazacağım. Sende gidece in yerlerde daha güçlü bir katılım sa layaca ım biliyorum. Çünkü sende çok zeki bir kadınsın senin böylesi bir gücün var. Ama bir kere daha kendini tanı ve daima paylaşmayı esas alman gerekiyor. Yani can yolda ım seninle bir gün Amed Surlarında  nderlikle görüşme dileğiyle ve  nderli in biz kadınlardan istediği katılımı sağlamak gerekir. Başta da bilinçli bir katılım sağlamak gerekiyor. Çünkü dört duvar arasında da daima önderlik bizi d  n yor. Bunun içinde sende nereye gidersen git ve her şeyden önce yolda lık gelir. Çünkü bizleri burada ayakta tutan tek bir  eyimiz var oda önderlik ve  ehitlerimizin bıraktığı yolda lıktır. Belki birçok defa yolda lık ili kimizde yetersizlik oluyordu ve bunun içinde bende sana tekrar  zele tirimi veriyorum ve hiçbir zaman seninle geçirdiğim güzel günleri unutmayaca ım. Seninle bir gün Serhat'ın asi dağlarında görüşmek dileğiyle. Seni seven yoldaşın Jinda CUDÎ.

20.07.2010



SERHAT'IN AS  KIZI

Her ne kadar senin kadar duygu yüklü olmasam da ama Serhatlı olduğum için benimde bir duygu ve edebi y n m var. Bu kadar konu tu uma bakma.       Serhatlıların y re i ince, zariftir. Onlar sanatsal yönleri ön planda olduğu için daha duygu yüklüdür (Bütün Serhatlılar değil). Her neyse belki çok uzun bir zaman olmadı seni tanıyalı. Ama birbirimize çok şey verdik. Belki yolda lık gerçeği böyledir. Tanımak gerçekten önemli değil. PKK'lılere bir gün, bir dakika, bir saniye yeterlidir. Önderlik gerçeğiyle kendini e itenler.

Senin için tek söylemek istediğim kendini çabuk geli tir. A ıksın. Ama zamanın var iyi değerlendir. Meraklı ol. Bazı yorgun demokratları görürsen onlar gibi olma. Kendine y n ver. Mücadeleci ol.  inde bırakma her şey zamanda ona ver. Anlam veremediklerini payla . Belki çok şeye anlam vermezsin. Kendini askeri yönde eşit. Keyfi y nlerin var. Ama payla aca ın kişileri de iyi tanı. Herkes militan olamaz. Sakın deme ben hayal kırıklığına u radım. Ya da u rarım. PKK bir derya gibidir. Yenide olsa eskide olsa. Neyse senin için bunları belirtiyorum. Ararat'ın asi i yan kızı. Kendine çok iyi bak. Başarılar.

Devrimci Selam ve Saygılar

 ilan EZGÜ

(Sümbül – Nokta  ilan arkadaşın Vedala tı ı)

09.09.2010

CANIM YOLDA IM

Canım yolda ım belki seninle uzun zamandır tanışmıyoruz. Kısa bir süre oldu, fakat bu bizim için çok önemli değildir. Bizim için önemli olan aynı düşünceyi ve aynı çizgiyi payla maktır. Ve bu benim içinde esastır. Hele özellikle bir kadın ortamında birlikte yaşamanın anlamı daha farklıdır.       her şeyi yani güzel ve bazen de acı günleri birlikte payla tık.   te hayatın anlamı da budur. Zaten birlikte olmak ve yaşamın bir bütününü birlikte payla maktır. Evet, güzel yolda ım, belki kısa bir süre sonra birbirimizden ayrılırız. Ve hepimiz ayrı yerlere gideriz. Ancak bu eğitimde, hepimiz önderlik savunmalarında az çok şey aldık ve nereye gitsek, istersen pratiğin en zor koşulları da olsa yine  nderli in Savunmalarından aldığımız g  le kendimizi doğru bir temelde ve doğru bir sorgulamada bizim için esas alan bir şeydir.       önderlik bu savunmalarında, bizler için her zaman ve her yerde doğru bir pratik sergilemek için, her şeyin çok detaylarına inmiş. Ve



devamı da bizlere kalmış bir şeydir. Buna inanıyorum yolda ım. Bu pratik hepimiz için daha farklı olacaktır. Ve  nderli imizin bizler için harcadığı onca çabalarına karşı, üzerimize d  eni yerine getirece imize inancım var.      önderlik en çokta kadına daha büyük misyonlar vermiş. Bunun içinde üzerimize d  en her tür görevi ve sorumluluğu yerine getirmek için başta  nderli in ve kadın  zg rl   m z için tek yolumuzdur. Sana devrim hayatında başarılar dilerim.

Devrimci Selam ve Saygılar.
Zilan HAKKAR  ( ehit)
01.02.2011

SERHADIN AS  KIZI MEDYA YOLDA 

Oysa bizde
Yaşam kadar
Kızıldır  l mler
      l mler
Yaşam için uzundur
G ne  kızzılı ında
Kana bulanana bedenleri
G ne te yıkanır
Kefenleri toprak anadır
Onlar ki her bahar
Ya murda yıkanır
Dört nisan sabahında
Tenleri hep ıslak kalır
 ocuk g l  l  dudakları
Ve güneş bakı lı
Gözleri gibi
Ben bütün halkın
Beynindeyim ve  ehitleri de
Kendi ruhumda yaşıyorum
Değerli Başkanım seni çok seviyorum.

Jinda CUDI



YOLDAŞIM,

Yaşamın en anlamlı yerinde, en zorlu acılı yerinde yol alıyoruz. Özgürlük arayışımız, kavgamız bize acıyla öğretiyor. Galiba kadınların yüreğinde derinden açıyor ve hiç kapanmamacasına. Ama bu acının tadında özgürlüğün yolu görünürde olunca, bütün acılara katlanacak bir yüreğe sahip oluyoruz. Birisine asla dediğimiz bir yarayı taşıyoruz hala. Evrenin hiçbir yerinde ilacını bulamadığımız, bulamayacağımız bir yarayı taşıyoruz. Soğuk duvarlarla örtülü bir odanın içinde Güneş tutulmaya çalışıldığı sürece, kanayan gülüşlerimizde hep olacaktır. Bak yürekli savaşçı, tam ortasındayız hayat çemberinin, bütün zerreleriyle içimizde dansa durmuş! Ya özgürlükle onurlu bir yaşam, ya da asla bu yaşamı kabullenmemek, sadeliğin dilinden daha güzel nasıl anlatıla bilinir. Özgürlük savaşının onuru zedelenmişse, bu zedelenmede yaşamak ölümden öte, yaşayarak her gün ölmüyor mu? Bir kez ölüm acıyı dindirir. Hakikatin yaratıcısıyla yürek savaşçılığını, yaşamın anlamıyla buluşu sağladık. Özgürlüğün, soluğunu nefesledik, onunla can olmak, yol almak, sonuna kadar yürümek özgürlüğün “ta” kendisidir.

Şimdi o yürüyüşte yol alan yürekli savaşçı, arayışın yolunda umut heybende hiç eksik etme, seninle yol olacak zirvelere taşıyacak hiç yarıda bırakmayacak çocuktur.

O çocuk yüreğini koru, güçlü paylaşımların yol aldığı sadeliği taşı

çünkü.

Yaşam seni sen yaşamı tamamla...

Sevgi ve umut seninle yol alsın... Tekrar görüşmek umuduyla Önderlikle Kal.

Sevgilerimle...

Jiyan ZEMYAN

Cilo (küçük star kenti)

3 Mart 2011

MERHABA ARARAT’IN SADE KADINI

Biliyorsun ki kalemler insanın içerisinde geçen duyguları o anın hissini olduğu gibi aktarmıyor. Bu yüzdendi ki hep yazılmayan-bilinmeyen şeyler var oluyor.

Sana felsefe ya da edebiyat yapmayacağım :))) çünkü seninle buluştuğum nokta bunların çok üstünde, yaşamım boyunca nadir insanlarla çok güçlü empati kurabilmişimdir. Sanmayasın ki seçici özelliğimdendir. Koca bir hayır! Benim tanıdığım böyle insanların çok az olmasındandır.



Bunu her insan oluşturmıyor ne yazık ki. Çünkü ödün vermeyi gerektiriyor. Hesapsız, çıkarsız, hakikat-anlam tutkusu olmayı gerektiriyor. Ancak böyle bir erdem insanı bencillikten kurtarabilir bu aidiyetsiz çağda...

Seninle buluştuğum yer ruhtur, duygudur, düşüncedir, yürektir. O sessiz anlarda aynı hisse kapılmak, ben bunu çok derin duyumsadım ve senin gözlerinde yıldızlaşan çıkarsızlığı, dolu-dizgin umudu ve yazıklıkların da olgunlaştırmaya çalıştığın kadın gerçekliğini, sızlayan yanımızın aynılığını, bir dert ortaklığı değildir asla! Amacın ve onun gerekliliğinin ortaklaşmasıdır. Söylenenleri en duru şekilde anlayabilecek bir sen vardın.

Değerli yoldaşım bunlar uzatılabilir, fakat anlatmak istediğimi, hissetmene yeteceğine inanıyorum.

Çünkü seninle olan o güzel zaman dilimleri, birazda buydu. Anlatılmadan anlamaktı... Masumiyetin güzel kadını, gönül isterdi ki seninle bir pratik geçireyim. Ama ne hazindir ki beni seninle tanıştıran bu mücadele senden uzaklaşmayı ve oldum olası nefret edip, yüreğimi bir beton ağırlığına dönüştürmüş güzellerimde ki tüm ırmakları akıtmış ayrılıkları koşturuyor yeniden yollarıma. İşte bu yüzden çokook hüzünlüyüm dönüp ardıma baktığımda paylaşımlarımız yarım endişeli ve eksik kaldı. Senin de bildiğin nedenlerden ötürü, buna içim çok derinden acısa da suçlusu olarak Tekelci-iktidarcı sistemi görüyorum. Ve bu yüzden bu keşkelerin-yazıklıkların anlam bulabilmesi için öfkelerimi tutkuya dönüştürüp kendimizi müthiş güçlendirip, Rêber APO'ya yeterli bir yoldaş olalım. Bu konuda güçleneceğine o şeffaflığıyla erişeceğine olan umut ve inancım büyüktür.

Değerli günlük, BKC ortağım arkadaşım ürkekliklerini, hakimiyetliklere dönüştürmen, duruluğunu politikleştirerek, vicdan ve adalet yolunda anlamın büyük erdemine ve çocukluk hayallerine ulaşman dilekleriyle. SERKEFTİN!

Seni tanıdığım için çokook mutluyum. Kim bilir belki yaşamın başka bir deminde yeniden karşılaşır, ayrılığın demleriz ha!

Zozanların kızı

Sümbül gerillasına sevgiler.



Ye eriyor ruhumun güvertelerinde otlar
Masmavi bir gökyüzüne  alıyor deniz
Bir ku  yuvasını andırıyor ya amımız
Kanatlanıp uçuyor yuvadan

Tutmak istesem de nafile
Bir yıldız kutsallığında ki kaymalar
Sararmı  bir buğday tanesi
Emeğin timsali ve sembolü
Şimdi nasırlı ayak ve ellerimiz
Toprağın derin girdabında
Ve yüreklerimiz
Kızıla an Mezopotamya'ya
Uzanıyor dağ patikalarına...

Kendini koru ve beynine yüreğine fiziğine dikkat et.

Roza SEMSUR ( ehit)

04.03.2011

Cilo – mini star kent –  zg n üstlenme

 lle de bahar  lle de bahar, bahar isterim :))

MERHABA TEMİZ Y REKL 

Merhabalar yürek güzeli. Bazen çirkinlikler kayboluyor olmalı da çünkü bakarsın bazen güzellikler kaybedile bilinir. O zaman özüne ters d  er çocukluğun alınır yüreğinden haberin olmadan. O zaman var olan doğallığın silinir ve kaybolan Medya mı olur, ya da yüreği mi olur belirsiz kalır belki de. Ama bilirim ki küçük y reğın hala çocukluktan kalan temiz yürek olarak kalmaz, korumak b y tmek, yüceltmek senlen yürümekte bazen de türkü olur dudaklarda ve sadeliğe dönüşür yaşam y r y   nde sadele en payla ımlara dönüşür kimi zaman ve bazen de sessiz sessiz günlük odasına çekilir yüreğine k   p dağılır peki nerede savaşının kendine ait savaşı. Peki, kalem tek mi anlar karşılıksız savaşı meydana yansıtarmı ım ya da denemi  misin? Bugünün  zg rl k meydanına ba lar mısın? Yüreğini koyar mısın ortaya, yorgunlukta olur bunu da bilirsin o zaman isyanlar çoğalır başarmak olur sloganlar. Sava tk  a g  lenirsin, sava tk  a y reğın özgürlük kalp atışları çoğaltır. Neyse yolda  gene beni zamansız yakaladın. Yazmak için ama korkudan bu sefer yazmaya çalıştım. Pek becerikli olmadı biliyorum



normal kar ılamalısın. Yürek güzeli. Her zaman g l c klere d n    n Serhadın Ası küçük gerillası, y re in dostlukla kal yolda .

(isim belirtilmemiş)

03.06.2011

MERHABA ADA 

Aslında ceza olsun diye sana yazmamak gerekiyordu.       sen bana öyle yapmı tın.

Ama ben kıyamam sana, daha doğrusu simandaki o g l  , gözlerindeki o sade ışımaya cevapsız kalamazdım. Doğanın kucağında yaşadığımız  u günlerin bir anısı olmalıydı. Bir iz kalmalıydı. Ki unutulmanın izini sürelim zira unutmak en büyük günahtır bu topraklarda... Hiçbir şey ama hiç bir şey çabuk unutulmamalıydı. Ne dostun a latan sözü, ne güldüren  evki. Ne düşmanın kıyamet zamanlarını, ne de okyanusun orta yerinde zorunlu yüzme öğretme sınavlarını. Hiçbir  eye ASLA deme. Ama  abuk unutmaya hep bir ASLA s z n olsun. Evet, g  er yürekli yolda ım. Ge ti in toprak kokulu zamanlar yüzüne güzel bir resim  izmi , aynaya bakmaktan korkma. Doğanın koynunda tutu an hiçbir şeye acıma,       zamanı vardır her şeyin... Tıpkı do mak ve ölmek gibi.  nemli olan bu iki sınır ve arafta anlamlı yaşamayı bilmektir...

Sanırsam bizlerde böyle bir zamandan geçtik. Ho  akal.

 nderlikle kal. Sevgiler.

Ömür talanlara tutunmuş bir tufan
Akıp gidiyor mah erin orta yerinde...
Bir yalnızlık r zgarıdır AYDEM
Bütün DEM'ler ME'dir, bu diyar...

Medya DOZ



SERHAT'IN AS  VE  SYANKAR KIZI

Can yolda ım seni tanıd ımdan beri kendimde derin bir i  sorgulaması yapıyorum. Güzel yolda ım dürüstlük nedir kendimde sorguladım ve yolda lık sevgi, emek,  nderli in çizgisi vesaire birçok şey güzel yolda sen yeni olmaya rağmen sende birçok şey aldım. Ve senin canlılığın moralini her zaman kıskanmı ımdır. Medya arkadaş sen de beni yalnız bıraktın Serhat'ın isyankar kızı. Bazen düşünüyorum acaba duygularım  lm   m ? Güzel ya da PKK i te budur. Serhat'ın asi kızı ile Botan'ın kızı beraber yolda lık yapması da sana sonuna kadar inanıyorum ve güveniyorum. Eğer yolda lı ımdan çıkan yetersizliklere karşı sana  zele tirimi veriyorum.

Sen benim küçük Zilan yolda ımdır. R ber APO'nun fedaisisin.

Leyla S RT

CAN YOLDA IMA

Gözlerine bakt ı ım zaman en temiz parıltıyı görüyorum. Bazen çoğu  eyimizi payla ırız ama gözlerin benimle daha çok konuşuyor yolda ım. Hepimiz Ba kanımıza ait   rencileriz.  u ana kadar bize yapmış olduğu hiçbir şeyin hakkını veremeyiz. D   ncelerimiz, prati imiz, bu  rg t  bu kadar zorlamamız hep bizim ger e imiz.  zg rl  e ba lı insanlarız, tek a kımızın özgürlük olması gerekirken, içinde ya adı ımız yaşama daha anlam bile veremememiz, ne kadar özgürlük açıkları olursak olalım,  nderli i anlamadan biz hiçbir şeyin tutsakları olamayız. Ve bu duyarsızlı ımızın bir işaretidir. Hayatın boyunca ne kadar her şeyden uzakla ırsan uzakla  ama önderlikten uzaklaşma. Çünkü  nderimiz öyle bir savaşa kalkı tı ki tüm dünyayı karşısında buldu ve bununla birlikte biz küçük bir sorunla pes edecek değiliz ama bir yönden kötü bir şeye kötü olduğu için kötü demek zorunda değilsin. Tam aksine onu de i tirmeye  alı  onun seni de i tirmesine değil.

Savu ka BRUSK

SERHAT'IN GÜZEL KIZINA

Değerli yolda . Belki bundan sonra aynı anıları paylaşmaya biliriz ama birçok anıları birlikte ya adık.  nemli olan bundan sonra ya adı ımız anıları b y tmek başka yolda larımızla yaşamak. Evet, yolda  belki fiziki birbirimizden ayrılıyoruz ama  nder APO'nun bizlere verdiği hediye hep bizi bir arada tutar.  nemli olan bu hediye yi doğru almak ve yaşamaktır. Her



ne kadar ayrılıkları sevmesem de ama yeni bir başlangıç olduğu içinde çok seviyorum.

Değerli yoldaş bir süre birlikte kaldık. Parti bize verdiği göreve layık olmak istedim. Belki birçok zaman sizi kırmışsam eğer kusuruma bakma. Tabi Önder APO demiş bir insanı yaratmak kolay değil. Gerçekten de kolay değil. Önemli olan bir birey kendi kendisini de yaratmalı senin de o gücün var. Ne olursa olsun kendini her konuda güçlendir. O zaman başarmak istediğin her şeyi başara bilirsin. Zorluklara hiçbir zaman baş eğme insan zorlandığı anda güçlenir. Zilan’ca volkan olmak Beritan’ca savaşmak, Sema’ca anlamak, Viyan’ca yanmak ve özgürleşmek çok önemlidir. Onları hep yaşamda ara. Ve hiçbir zaman unutma ki bizler yalnız değiliz. Çünkü önümüzde Rêber APO var. Özlemimiz hep İmralı olsun. Önderlikle buluşmak dileğiyle. Sana başarılar dilerim. Kendine çok çok iyi bak. Seni seven yoldaşın.

D. Derya

CANIM YOLDAŞIM

Birbirine uzak ama yakın hatta yüreklerin derininde yaşanan yaşamı ve özlemi yaratma yolundaki savaşımızda senin gibi bir Serhat’lıyı ve benim gibi bir Tolhildanlı birini bir araya getirip kadınca ve yoldaşça hissetmemize imkan tanıyan özgürlük hareketinde olmak gerçekten onur verici... Zozanların çılgın kızı olarak hatırlayacağım seni... Deli dolu ve masum gülüşünün, bakışının özlemini her zaman duyacağım. Uzaklarda veya yakında da olsak, bazen darılsak ve seni kırdıysam da aklımın ve yüreğimin derinlerinde olacaksın. Umarım özgür bir yaşamda ve özgür kişilikler yolunda tekrar karşılaşırız... Önderliğimizin ve halkımızın da ellerinden tutar özgürlük şarkılarını söyleriz...

Çocukça, fedakarca ve masumca gülümseyişini her zaman özleyecek, seni seven yoldaşın.

Sarya STÊRK - (Zagros)



R BER APO: " EH T YA AMDIR"

FOTO RAFLAR



R BER APO: “ EH T YA AMDIR”

“Benim felsefeme g re  zg r kadın yaratmalıdır.”

R ber APO





R BER APO: " EH T YA AMDIR"



RÊBER APO: “ŞEHİT YAŞAMDIR”





R BER APO: " EH T YA AMDIR"



RÊBER APO: "ŞEHÎT YAŞAMDİR"





R BER APO: " EH T YA AMDIR"



RÊBER APO: "ŞEHÎT YAŞAMDIR"





RÊBER APO: “ŞEHİT YAŞAMDIR”



RÊBER APO: "ŞEHİT YAŞAMDIR"

